

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV BOHEMISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**RECEPČNÍ OHLAS A LITERÁRNĚHISTORICKÝ OBRAZ
DÍLA SVATOPLUKA ČECHA**

Vedoucí bakalářské práce: prof. PhDr. Dalibor Tureček, CSc.

Autor bakalářské práce: Kristýna Burdová

Studijní obor: Bohemistika

2015

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů uvedených na seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponenta práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním výsledků své kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Braňšovice u Milevska, 20. dubna 2015

.....
Kristýna Burdová

Poděkování

Na těchto řádcích bych ráda poděkovala panu prof. PhDr. Daliboru Turečkovi, CSc. za jeho cenné rady v průběhu tvorby bakalářské práce, pracovním Jihočeské vědecké knihovny v Českých Budějovicích za pomoc při vyhledávání primárních materiálů a své rodině za vytvoření optimálních podmínek pro napsání této kvalifikační práce.

Anotace

Bakalářská práce analyzuje texty různých autorů, kteří v průběhu 19. a 20. století reagovali na tvorbu a život slavného českého spisovatele Svatopluka Čecha. V práci je uceleně rekonstruován prvotní recepční ohlas na Čechovo dílo, v následující druhé části jsou pak vybrané monografie a literárněhistorické syntézy excerptovány. Poslední část porovnává obě předešlé oblasti, přičemž se snaží postihnout jejich proměny v čase i v celkovém dobovém kontextu.

Annotation

This bachelor thesis analyzes texts from different authors, who in the 19th and 20th centuries reacted to work and life of famous Czech writer Svatopluk Čech. Initial response to Čech's work is reconstructed in this thesis. In the following second part of this thesis selected monographies and literary historical synthesis are excerpted. Final part of this thesis is putting the two previous parts into comparison and is trying to cover their changes in time and overall context of that era.

Obsah

Úvod.....	6
1 Přehled zdrojů.....	7
1.1 Prameny z 19. století.....	7
1.2 Prameny z 20. století.....	30
2 Grafy četnosti knih.....	83
2.1 Četnost knih v 19. století.....	83
2.2 Četnost knih ve 20. století.....	84
2.3 Celkový graf 19. i 20. století.....	85
2.3.1 Verbální komentář.....	86
3 Excerpce děl.....	87
4 Porovnání oblastí a dobový kontext.....	125
4.1 Resumé četnosti a žánru 19. století.....	125
4.2 Resumé četnosti a žánru 20. století.....	127
4.3 Charakteristika Čechových děl v 19. století.....	129
4.4 Dobový kontext 19. století.....	123
4.5 Charakteristika Čechových děl ve 20. století	133
4.6 Dobový kontext 20. století.....	134
4.7 Pozitivní a negativní názory na Čecha.....	134
4.8 Proměna vnímání děl v čase.....	135
Závěr.....	137
Seznam literatury.....	139

Úvod

Bakalářská práce se bude zabývat ohlasy, recenzemi, posudky, hodnocením a kritikou děl slavného českého spisovatele přelomu 19. a 20. století Svatopluka Čecha. Z celé masy textů se budu zaprvé podrobněji zabývat těmi, které na základě autora, literárního žánru, popřípadě jejich názvu uznám za vhodné a práci přínosné, druhé kritérium se pak bude týkat jejich dostupnosti.

Nejprve na základě Lexikonu české literatury a retrospektivní bibliografie ÚČL AV ČR vytvořím kompletní heuristiku zdrojů Čechových ohlasů. Periodika ve výčtu od sebe oddělím roky, díky čemuž pak z pramenů vyplyne četnost ohlasů v jednotlivých letech, nejčastější žánry, které se psaly, i ty, které nebyly příliš užívané. Pro lepší přehlednost budou k práci připojeny grafy doplněné verbálním komentářem.

Druhá část práce se zaměří na vybrané jednotlivé monografie. V této části s uvedením základních bibliografických údajů budou recenze excerpovány a rozebírány. Budu se zabývat tím, co ostatní doboví autoři považovali za důležité, ať už to bylo Čechovo dílo, život, nebo dokonce jejich vzájemný poměr. Úhel pohledu bude dán primárním materiálem.

Ve třetí oblasti shrnu první i druhou část práce. Obě části navzájem porovnáám, postihnu změny jak v četnosti, tak v druhu žánru s rozdělením zvláště na století 19. a 20. Připojím také charakteristiku Čechových děl od různých autorů, taktéž rozdělenou na 19. a 20. století. Ve třetí oblasti text rovněž doplním dobovým kontextem, který se ohlédne na dobu, v níž Čech žil, na jeho vrstevníky a stručně informuje o literárních směrech, které pro tu dobu byly aktuální.

Na konci práce shrnu pozitivní i negativní názory na Svatopluka Čecha, popíšu jednotlivá Čechova díla a to, jak se názor na něj v průběhu času měnil.

1 Přehled zdrojů

1.1 Prameny z 19. století

1868

1. V. K.: Ruch. Básně české omladiny (kritika), Světozor 2, 1868, 270
2. Josef Barák: „Ruch“, Svoboda 2, 1868, č. 9, 283-285, 10. 5.

1869

3. An.: Umění a literatura, Světozor 3, 1869, 184
4. Dne 16. května vyjde skvostný Almanach českého studentstva... (inzerát), Národní listy 1869, č. 131, 4, 12/5

1872

5. František Skrejšovský: O zatknutí p. J. S. Skrejšovského (otevřený list) (Světozor 6, 1872, 414-415)

1873

6. Z „Umělecké besedy“ (zpráva), Národní listy 13, 1873, č. 113, str. 2, 26/4
7. Václav Arelt, Hradčan 3, 1873, č. 5, str. 2, 1/3
8. „Lumíra“ (glosa), Národní listy 13, 1873, č. 71, str. 3, 14/3

1874

9. J. Neruda, NL 20. 5. 1874 > Literatura 2 (1961)
10. Slavnost akademická (zpráva), Posel z Prahy 15, 1874, č. 22, 2, 23/5
11. „Slávia“... (zpráva), Národní listy 14, 1874, č. 181, str. 3, 5/7
12. Jednota spisovatelů... (zpráva), Národní listy 14, 1874, č. 300, str. 1, 2/11
13. Českému spisovatelstvu (provolání), Národní listy 14, 1874, č. 309, str. 2, 11/11
14. Do slavnostního výboru... (zpráva), Národní listy 14, 1874, č. 29, str. 2, 30/1
15. Slavnostní výbor akademický... (zpráva), Národní listy 14, 1874, č. 51, str. 2, 22/2
16. „Světozor“ (zpráva), Národní listy 14, 1874, č. 66, str. 1, 9/3

17. Z akad. čten. spolku (zpráva), Národní listy 14, 1874, č. 92, str. 2, 4/4
18. Z akad. čten. spolku (zpráva), Národní listy 14, 1874, č. 95, str. 2, 15/4
19. An.: Z básnické literatury (přehled), Posel z Prahy 15, 1874, č. 262, 2-3, 4/11
20. An.: Česká literatura (poznámky), Pražský deník 9, 1874, č. 202, příl. Besídka pro zábavu a poučení, č. 33, str. 2, 30/8
21. Českému spisovatelstvu! (provolání), Národní listy 14, 1874, č. 127, str. 3, 10/5
22. Básně: E. Krásnohorská, Ženské listy 1874 >výbor z díla 2 (1956)
23. F. Zákrejs, Osvěta 1874

1875

24. Z „Umělecké besedy“ (zpráva), Národní listy 15, 1875, č. 36, str. 2, 6/2

1876

25. An.: Nové české divadlo (popis), Posel z Prahy 17, 1876, č. 192, str. 3, 8/8

1877

26. Úmrtí (zpráva), Posel z Prahy 1877, č. 305, 2,5/11

1878

27. „Slavia“...(zpráva), Národní listy 18, 1878, č. 254, str. 6, 20/10
28. „Květy“ (článek), Národní listy 18, 1878, č. 313, str. 3, 29/12
29. Spolek „Stálců“... (zpráva), Národní listy 18, 1878, č. 299, str. 5, 12/12
30. Květy, listy pro zábavu a poučení s časovými rozhledy (zpráva), Česká včela 3, 1878, č. 23, 367, 10.12.
31. Sv. Čech: Povídky arabesky a humoresky (Salonní bibliotéka), sv. 6, Praha 1878,
Rf: B. Čermák, Česká včela 3, 1878, č. 24, s. 383, 25/12
32. Sv. Čech: Povídky, arabesky a humoresky. Praha 1878, Salonní bibliotéka, č. 6 a 10
33. Čech Svatopluk: Pěvecké, literární a divadelní jednoty „Říp“ (zpráva), Podřipan 9, 1878,
č. 9,2, 8/5
34. Novella... (zpráva), Národní listy 18, 1878, č. 21, str. 3, 22/1

1879

35. František Chalupa: Vědecký a literární život v Praze (zprávy), Světozor 13, 1879, č. 20, 239, 15/5
36. Svatopluk Čech: Povídky, arabesky a humoresky II., Salonní bibliotéka, sv. 10. Praha 1879,
Rf: B. Čermák, Česká včela 4, 1879, č. 8, s. 127-128, 25/4
37. Sv. Čech: Povídky, arabesky a humoresky. V Praze, J. Otto 1879,
Rf: Fr. Jar. Rypáček, Literatura, Koleda 4, 1879, č. 16, 253-256, 1/6
38. Sv. Čech: Povídky a arabesky,
Rf: Hynek Babička, Literatura, Koleda 4, 1879, č. 4, 63-64, 1/ 2
39. Povídky, arabesky a humoresky S. Čecha,
Rf: Fr. Adolf Šubert, Pokrok 11, 1879, č. 94, str. 1, 19/4
40. J. Neruda, S. Čech, Humoristické listy 1879>Podobizny 1 (1951)
41. Velká akademie česká ve Vídni... (zpráva), Národní listy 19, 1879, č. 286, str. 3, 30/11
42. An.: prosincovým sešitem „Květů“ (glosa), Národní listy 19, 1879, č. 291, str. 3, 6/12
43. Sv. Čech: Povídky, arabesky a humoresky, sv. 3, Praha, J. Otto 1879,
Rf: Národní listy 19, 1879, č. 302, str. 3, 19/12
44. Z Umělecké besedy (zprávy), podává Jan Dunovský, Květy 1, 1879, II., č. 7, 116-119, červenec
45. „Moskevské vědomosti“...(zpráva), Národní listy 19, 1879, č. 70, str. 5, 23/3
46. Literární- řečnický spolek „Slavia“... (zpráva), Národní listy 19, 1879, č. 142, str. 5, 15/6
47. IČZ= 91362
Nový měsíčník "Květy",... Podřipan 10, 1879, č. 1, s. 3, 8. 1.

1880

48. S. Čech (životopis), Světozor 14, 1880, č. 7, 81, 13/2
49. Fr. Chalupa: Vědecký a literární život (zprávy), Světozor 14, 1880, č. 6, 71, 6/2
50. Fr. Chalupa: Z umělecké besedy (zprávy), Květy 2, 1880, I., č. 4, 511-512, duben
51. Jan Neruda: Nové spisy naše I., Národní listy 20, 1880, č. 140, str. 1, 11/6
52. Jan Kosina: S. Čech, studie literární, Světozor 14, 1880, č. 1, 3-7, 3/1; č. 2, 18-19, 9/1; č. 3, 27, 16/1; č. 4, 42-43, 23/1; č. 5, 55-58, 30/1

53. Sv. Čech: Nová sbírka veršovaných prací, Praha 1880; Písně anakreontické. Přel. z Ferd. Marjanko, Ve Slaném 1880
Rf: B. Čermák, Česká včela 5, 1880, č. 13, s. 231, 10/7
54. S. Čech: Nová sbírka veršovaných prací, Praha 1880,
Rf: Otakar Mokrý, ČČM 54, 1880, sv. 2, 362-364
55. Akad. spolek „Radbuza“...(zpráva), Národní listy 20, 1880, č. 56, str. 5, 6/3
56. Odbor lit. Umělecké besedy (zpráva), Pokrok 1880, č. 27, 3, 31.1.
57. Slavnostní akademii...(zpráva), Národní listy 20, 1880, č. 82, str. 2, 4/4
58. Odbor literární „Umělecké besedy“... (zpráva), Národní listy 20, 1880, č. 135, str. 2, 5/6
59. „Svity“ (článek), Národní listy 20, 1880, č. 217, str. 3, 9/9
60. An.: Květy...(článek), Národní listy 20, 1880, č. 238, str. 5, 3/10
61. Odbor literární Umělecké besedy (zpráva), Pokrok 1880, č. 135, 3, 5. 6.
62. Sv. Čech, „Květy“, redakcí dr. Ser. Hellera a Sv. Čecha ...(článek), Národní listy 20, 1880, č. 293, str. 3, 7/12
63. An.: Z umělecké besedy (poznámka), Pokrok 12, 1880, č. 268, str. 3, 7/11
64. Bohuslav Čermák, Literatura, Česká včela 5, 1880, č. 1, s. 22-23, 10/1
65. J. Hc.: Urbánkův Věštník bibliografický 1, 1880, č. 6, str. 123-24, 12/7
66. Sv. Čech, Václav z Michalovic, báseň od Sv. Čecha, Květy 1880,
Rf: Ruch 3, 1880, č. 1, 15-16, 20/12, 1880
67. Pravdomil Trpký: List s ptačí perspektivy (článek), Hlídka literární 5, 1880, č. 11, str. 344-46
68. Květy, Listy pro zábavu a poučení s časovými rozhledy (ref.), Pokrok 12, 1880, č. 10, s. 4, 11.1.
69. J. E. Kosina: S. Čech, Světozor 1880
70. An.:XI. seznam zlatkové sbírky “na zdar důstojného národního divadla“, Národní listy 20, 1880, č. 39, str. 5, 15/2
71. An.: Der Handžár, feuilleton, Politik 14, 1880, č. 318, str. 1-3, 17/11
72. An.: Literatura česká (poznámka), Pražský deník 15, 1880, č. 3, příl. Besídka pro zábavu a poučení, č. 52, str. 2, 4/1

1880-81

73. Drobné zprávy (směs zpráv), Ruch 3, 1880-81, č. 26, 320, 15/9 1881

74. Drobné zprávy (směs zpráv), Ruch 3, 1880-81, č. 12, 151, 25/4 1881

1881

75. Úmrtí (zpráva), České noviny 1881, č. 31,2, 5.2

76. Z Vídně (pův. dopis), České noviny 1881, č. 94, 1, 20.4.

77. Cena Calderonova (zpráva), České noviny 1881, č. 164, 2, 12.7.

78. Otokar Mokřý: Literatura polská (článek), Květy 3, 1881, II. Č. 9, 374-378, září

79. An.: "Krakovec", (zpráva), Národní listy 21, 1881, č. 91, str. 3, 16/4

80. Svat. Čech: Ve prospěch českého čtení (provolání), Národní listy 21, 1881, č. 324, str. 1-2, 25/12

81. Redakce „Květů“: Oznámení redakce, Květy 3, 1881, 1, č. 4, 512 duben

82. F. Bílý: Václav z Michalovic od S. Čecha, Světozor 1881>Příspěvky v praktické poetice (1915)

83. Oznámení redakce, Květy 3, 1881, č. 11, 640 (listopad)

84. "Květy", Listy pro zábavu a poučení s časovými rozhledy (ref.), Pokrok 13, 1881, č. 4, s. 2-3, 5.1.

85. IČZ= 90737

Obdrželi cenu, Pražský deník 16, 1881, č. 89, s. 3, 20. 4.

86. IČZ= 91357

Osvěta, Lumír a Květy, Podřipan 12, 1881, č. 1, 2, 6, s. 2-3, 3, 2, 8. 1., 23. 1., 23. 3.

87. Svat. Čech: Preiszuerkennung (noticka), Politik 15, 1881, č. 121, str. 43, 2/5

88. Sv. Čech: Státní nadaci pro spisovatele... (poznámka), Pražský deník 16, 1881, č. 47, str. 2, 27/2

1879-81

89. Čech, Svatopluk

Květy, Listy pro zábavu a poučení s časovými rozhledy. Redaktoři: Sv. Čech a Servác Heller. roč. 1. – 3., 1879-1881, Praha, VI. Čech 1879-1881

Rf.: Jan Herben, ČČM 55, 1881, sv. 1, 158-160

1882

90. Svatopluk Čech: Václav z Michalovic (báseň), Praha, F. Šimáček 1882

91. Ze příspěvatele moravské bibliotéky,...(zpráva), Národní listy 22, 1882, č. 222, příl. str. 2, 13/8
92. An.: Osobní (zpráva), Podřipan 13, 1882, č. 9, str. 3, 7/5
93. Měšťanská beseda (zpráva), Národní listy 22, 1882, č. 98, str. 2, 8/4
94. Slavnost akad. Spolku „Jungman“ v Příbrami (zpráva), Národní listy 22, 1882, č. 95, str. 2, 6/4
95. An.: Stipendia pro umělce (zpráva), Pražský týdeník 1, 1882, č. 3, str. 7, 15/3
96. An.: Yubilaumsteier des Prager Turnvereines Sokol (článek), Politik 21, 1882, č. 167, str. 6,18/6/14
97. K slavnostnímu odhalení pomníku Hálkova (zpráva), Národní listy 22, 1882, č. 129, příl. str. 1, 11.5.
98. An.:Kunsterstipendien, Politik 21, 1882, č. 71, str. 6, 12/3
99. Dr. Nejedlý: „Záviš z Falkenštejna“ (ref. o hercích), České noviny, dříve Posel z Prahy, 1882, č. 118, 3, 16/5
100. Dr. Nejedlý: Páně Seifertova druhá recitace (ref.), České noviny (dříve Posel z Prahy), 1882, č. 92, 2-3, 16/4
101. An.: Květy (pojednání), Národní listy 22, 1882, č. 154, příl. str. 1, 6/6

1882-83

102. A. Malina, Povídky arabesky a humoresky, Literární obzor 1, 1882-83, č. 6, 123, 10/3 1883
103. Svatopluk Čech: Svat. Čech... (zpráva), Literární obzor 1, 1882 -83, č. 1,22, 1/10 1882
104. Svatopluk Čech: Nová sbírka veršovaných prací. 2. vydání. Praha, Grégr a Dattel 1882
Rf: František Věnceslav Jeřábek: Bohmische Literaturbriefe, Politik 22, 1883. č. 186, str. 1-3, 7/8
105. Sv. Čech v německém překladě, Literární obzor 1, 1882/1883, č. 1, s. 24, 1. 10. 1882.
“Reclam's Universal-Bibliothek" přináší v č. 1648 překlad Čechovy novely Mezi knihami a lidmi; překlad pořídil Bauer František. Čech Svatopluk.

1883

106. K činnosti našich akademiků (glosa), Národní listy 23, 1883, č. 13, příl. str.1, 16/1
107. Sv. Čech: Petrklíč (báseň), Poetických besed č. 3, Praha, Ed. Valečka 1883,

- Rf: Otakar Mokrý, Poetické besedy, ČČM 57, 1883, sv. 1, 154-55
108. Sv. Čech: Perklíč, báchorka „Poetických besed“ sv. 3, Grégr a Valečka,
Rf: Národní listy 23, 1883, č. 63, str. 2, 15/3
109. Česká literatury v cizině (zpráva), Národní listy 23, 1883, č. 155, str. 3, 1/7
110. Slavistika (zpráva), Národní listy 23, 1883, č. 294, příl. str. 1, 11/12
111. Série fotografií českých spisovatelů (zpráva), Národní listy 23, 1883, č. 63, str. 2, 15/3
112. Dubnový sešit...(zpráva), Národní listy 23, 1883, č. 79, příl. str. 1, 3/4
113. Slavistika (zpráva), Národní listy 23, 1883, č. 224, str. 3, 20/9
114. J. Neruda v S. Čech: Petrklíče (1883)>Literatura 3 (1966)
115. Pavel Albieri: Divadlo, literatura, umění: České noviny, dříve Posel z Prahy 1883, č. 42,
příloha str. 1, 18/2

1883-84

116. Sv. Čech: Lešetínský kovář (báseň), Poetické balady, sv. 11, Praha 1883,
Rf: Zprávy apoštolátu tisku 1, 1884, č. 2, str. 23-24

1884

117. Sv. Čech (článek), Zlatá Praha 1, 1884, č. 2, 25-26, 11/1
118. S. Čech: Slávie,
Rf: Emanuel Miřiovský, Z literárního trhu, Pokrok 16, 1884, č. 278, str. 1-2, 7/10
119. Sv. Čech: Lešetínský kovář (básnická povídka), Poetické besedy, sv. 11, Praha, Ed.
Valečka 1884,
Rf: Ferd. Schulz, Zlatá Praha 1, 1884, č. 1, 14-15, 4/1
120. An.:“Slávie“ od Sv. Čecha (článek), Podřipan 15, 1884, č. 34, str. 3, 4/10
121. S. Čech: Hanuman,
Rf: Zlatá Praha, příloha k Zlaté Praze 1, 1884, č. 39, 162, 26/9; č. 40, 166, 3/10
122. Sv. Čech: Několik obrázků moravských (povídky), Moravská bibliotéka, sv. 9, Velké
Meziříčí, J. F. Šašek 1884,
Rf: Em. Miřiovský, Moravská bibliotéka..., Zlatá Praha 1, 1884, č. 27, 328, 4/7
123. Vyznamenání (zpráva), Národní listy 24, 1884, č. 335, str. 3, 3/12
124. Otevření nového divadla ve Slaném (článek), Referuje Václav Štěch, Divadelní listy 5,
1884, č. 1, 8-9, 5/1

125. Karlín (zpráva), Národní listy 24, 1884, č. 182, příl. str. 1, 2/7
126. II. velká národní slavnost na Smíchově (zpráva), Národní listy 24, 1884, č. 238, str. 2, 27/8
127. Literární obzor „Umělecké besedy“... (zpráva), Národní listy 24, 1884, č. 289, str. 3, 18/10
128. Františka Šimáčka Kabinetní knihovna zahájena v prvním svazku...(zpráva), Domácí hospodyně 1, 1883-84, č. 33, 263, 1/11 1884
129. Album výtečných prací českých i přeložených...(zpráva), Národní listy 24, 1884, č. 217, příl. str. 1, 6/8
130. Z československé obchodnické besedy (zpráva), Národní listy 24, 1884, odp. vydání k č. 340, str. 3, 9/12
131. An.: Literatura česká (poznámka), Pražský deník 19, 1884, č. 218, Besídka pro zábavu a poučení, č. 86, str. 1-2, 21/9
132. Emanuel Miřiovský, Z literárního trhu, Pokrok 16, 1884, č. 351, str. 1, 20/12
133. F. Bílý: Dagmar Třebízského a Č., Osvěta 1884
134. K česnému daru pěvci „Hej Slované!“ Samueli Tomašíkovi v Chyžné (seznam příspěvků), Národní listy 24, 1884, č. 297, str. 3, 26/10

1885

135. Svatopluk Čech: Upomínky z Východu. Obrázky z pouti po Kavkaze a z cesty zpáteční
Rf: Vincenc Drbohlav, Hlídka literární 2, 1885, č. 3, str. 39
136. Svatopluk Čech: Lešetínský kovář (báseň), Poetické besedy, Praha, Ed. Valečka 1885,
Rf: (Primus Sobotka), Poetické besedy. Redaktor Jan Neruda (= ČČM 59, 1885, sv. 2, 405-410)
137. S. Čech: Hanuman,
Rf: Primus Sobotka, Poetické besedy, Redaktor Jan Neruda, ČČM 59, 1885, sv. 2, 405-410
138. Literární řečnický spolek „Slavia“ (článek), Národní listy 25, 1885, odp. vydání, č. 143, str. 2, 26/5
139. Kalendář Ústřední Matice školské...(zpráva), Národní listy 25, 1885, č. 155, str. 2, 7/6
140. Spolek českých učitelek (zpráva), Národní listy 25, 1885, č. 116, str. 2, 28/4
141. Přednášky (zpráva), Národní listy 25, 1885, č. 348, str. 3, 19/12

142. Svatopluk Čech (zpráva), Pražský týdeník 4, 1885, č. 49, 5, 5/12
143. An.: Zabavená báseň Čechova (zpráva), Podřipan 17, 1886, č. 26, str. 3, 24/6
144. Svatopluk Čech: Upomínky z východu. Obrázky z pouti po Kavkaze a z cesty zpáteční. Praha, F. Šimáček 1885
Rf: Boh. Patera, Beseda učitelská 17, 1885, č. 23, s. 319, 4/6
145. IČZ= 74433
Chvála Emanuel: Koncerte, Politik 24, 1885, č. 71, 13.3.
146. An: Literatura česká (poznámka), Pražský deník 20, 1885, č. 214, Besídka pro zábavu a poučení, č. 36, str. 2, 20/9
147. J. Herben: S. Čech, Literární listy 1885
148. Kalendář Ústřední Matice školské na rok 1886, II. Ročník...(glosa), národní listy 25, 1885, č. 217, příl. str. 1, 9/8
149. Em. Miřiovský, Z literárního trhu, Pokrok 17, 1885, č. 10, str. 1-2, 10/1

1885-86

150. An.: Písemnictví a umění (poznámky), Hlasy od Lužnice 2, 1885-86, č. 1, str. 5, 19/12 1885
151. J. Korec: Estetický rozbor Č. Dagmary, Obzor 1885 + ref. Pravda, Hlídka literární 1886

1886

152. An.:Povídky Sv. Čecha (zpráva), Hlídka literární 3, 1886, č. 7, 222
153. Sv. Čech: Pravda a drobné básně, Praha 1886,
Rf: Jaroslav Vrchlický, Pokrok 18, 1886, č. 9, str. 1-2, 9/1
154. Svatopluk Čech: Ve stínu lípy (báseň), Praha 1886,
Rf: Leander Čech, Hlídka literární 3, 1886, č. 12, str. 374
155. Svat. Čech: Václav z Michalovic (báseň), Kabinetní knihovna, sv. 14, 2. vydání, Praha, Fr. Šimáček 1886,
Rf: Josef Vejchodský, Hlídka literární 3, 1886, č. 12, str. 369-373
156. František Bílý: S. Čech v německém rouše (zpráva), Moravská Orlice 15/24, 1886, č. 222, str. 3, 29/9
157. J. Bartocha: Přehled činnosti literárního odboru přerovského za rok 1886 (zpráva), Hlídka literární 4, 1887, č. 2, str. 57-58

158. P. Krippner: Z literárních besed přerovských (zpráva), Hlídka literární 3, 1886, č. 4, str. 124-126
159. Spolek českých žurnalistů...(článek), Národní listy 26, 1886, č. 45, str. 2-3, 14/2
160. Čtvrtý dýchánek literárního odboru besedy Umělecké... (zpráva), Národní listy 26, 1886, č. 86, str. 3, 27/3
161. Komfiskovaná báseň (zpráva), Národní listy 26, 1886, č. 171, str. 2, 22/6
162. P. Krippner: Z literárních besed přerovských (zpráva), Hlídka literární 4, 1886, č. 10, str. 318
163. Sokolský věstník (zpráva), Národní listy 26, 1886, č. 339, str. 2, 8/12
164. J. J. Vejchodský: Hlídka literární 3, 1886, č. 2, str. 60-61
Rf: Dagmar: P. Vychodil, Hlídka literární 1886
165. K. V. Dvořák, Literární listy 1886
166. IČZ= 90942
"Slovan",... Hlídka literární 3, 1886, č. 4, s. 128
167. IČZ= 90949
Kousal Josef: Činnost literárního spolku plzeňského, Hlídka literární 3, 1886, č. 6, s. 188-189
168. S. Čech: Pravda,
Rf: Jan Korec, Hlídka literární 3, 1886, č. 6, 181-184; č. 7, 211-214; č. 8, 246-247; č. 9, 274-276
169. M. O.: S. Čecha „Jestřáb kontra Hrdlička“,... (poznámka), Hlídka literární 3, 1886, č. 11, str. 351
170. Květy 1885, Vydavatel Vl. Čech. Redaktoři: Sv. Čech a S. Heller,
Rf: Em. Miřiovský, Pokrok 18, 1886, č. 6, str. 6, 6/1

1886-87

171. Sv. Čech: Čerkes a jiné básně, Poetické besedy, sv. 30, Praha, Ed. Valečka 1886,
Rf: Václav Kubíček, Hlídka literární 4, 1887, č. 4, str. 110-111
172. Sv. Čech: Ve stínu lípy,
Rf: Jos. Bartocha, Rozhledy literární 1, 1886-87, č. 9, 265-67, leden 1887; č. 10, 290-92, únor 1887
173. Sv. Čech: Ve stínu lípy (básně),

- Rf: Josef Bartocha, Ve stínu lípy (pokrač.), Rozhledy literární 1, 1886-07, č. 10, 290-292, únor 1887
174. Bohd. L. Tyšler: Svatopluk Čech (článek), Malý čtenář 6, 1886-87, č. 10, 145-149, červenec 1887
175. Bohdan L. Tyšler : Svatopluk Čech (pojednání), Malý čtenář 6, 1886-1887, č. 10, str. 145-149, červenec 1887
176. Sv. Čech: Václav z Michalovic (báseň), 2. vydání (Kabinetní knihovna, svazek XIV.) Praha, Fr. Šimáček 1886,
Rf: Josef Ošřádal (Rozhledy literární 1, 1886-1887, č. 6, 170, říjen 1886)
177. Sv. Čech: Čerkes a jiné básně, 3. vydání (Poetické besedy, sv. XXX.) Praha, Eduard Valečka 1886,
Rf: J. Bartocha (Rozhledy literární 1, 1886-87, č. 11, 328-331, březen 1887; č. 12, 352-54, duben)
178. Sv. Čech: Čerkes a jiné básně (Poetických besed č. 30, 3. vydání, Praha, Eduard Valečka 1886,
Rf: J. Bartocha, Nová sbírka veršovaných prací od Sv. Čecha (Rozhledy literární 1, 1887, č. 11, 328-331; č. 12, 353-354, duben)
179. K 25. Jubileu Sokola- redaktoři Almanachu: Čech, Vrchlický, Ženíšek,
Rf: Světozor 21, 1886-87, č. 31, 495, 24/6 1887
180. IČZ= 93267
Písemnictví, umění a divadlo.
Rf: Hlasy od Lužnice 3, 1886/1887, č. 12, s. 59, 1. 6. 1887

1887

181. S. Čech: Humoresky, satiry a drobné črty od S. Čecha,
Rf: Zlatá Praha 4, 1887, č. 46, 734, 7/10
182. Sv. Čech: Humoresky, satiry a drobné črty Sv. Čecha... (článek), Podřipan 18, 1887, č. 9, str. 3, 4/3
183. Rf: F. Zákrejs: Dagmar, Adamité, Petrklíče, Pravda a drobné básně a Václav z Michalovic, Osvěta 1887
184. K slavnosti všesokolské (zpráva), Národní listy 27, 1887, č. 99, str. 2, 10/4

185. Literární ceny ze základu P. Filipa Čermáka Tuchoměřického (zpráva), Zlatá Praha 4, 1887, č. 24, 379, 6/3
186. Jednota literární v Jindřichově Hradci (zpráva), Hlídka literární 4, 1887, č. 12, 376
187. Josef Kousal: Z literárního spolku plzeňského (zpráva), Hlídka literární 4, 1887, č. 2, str. 55-57
188. J. Vlček: Jednota literární v Jičíně (zpráva), Hlídka literární 4, 1887, č. 3, str. 91-92
189. „Pravý výlet pana Broučka do měsíce“... (zpráva), Hlas národa 1887, č. 354, 24/12
190. J. Bartocha: Z literárních besed přerovských (zpráva), Hlídka literární 4, 1887, č. 12, str. 375
191. IČZ= 90889
Literární ceny ze základu P. Filipa Čermáka Tuchoměřického, Hlídka literární 4, 1887, č. 6, s. 191
192. Sokolská slavnost (odpovědi na dotazy v Listárně redakce), Národní listy 27, 1887, č. 63, str. 3, 5/3
193. Zlatá Praha 5, 1888, č. 6, 94-95, 30/12 1887
194. Teréza Nováková: Hovory po práci. IV. Svět dýše neklidem,... Domáci hospodyně 4, 1887, č. 4, 28, 15/2
195. „Květy“ (glosa), Národní listy 27, 1887, č. 92, I. příl. str. 1, 3/4
196. Josef Vejchodský, Hlídka literární 4, 1887, č. 3, 72-75
197. IČZ= 91347
Literární ceny ze základu P. Filipa Čermáka Tuchoměřického, Podřipan 18, 1887, č. 20, s. 2, 19. 5.

1887-88

198. Sv. Čech: Několik povídek a různých črt,
Rf: F. V. Vykoukal, Literatura Česká, Světozor 22, 1887-88, č. 20, 320, 6/4 1888
199. S. Čech: Nové písně, Poetické besedy, sv. 37, Praha 1888,
Rf: Literatura česká, Světozor 22, 1887-88, č. 48, 767-68, 19/10 1888; č. 49, 783- 784, 2/11
200. S. Čech: Jitřní písně, Praha 1887,
Rf: Literatura česká, Světozor 22, 1887-88, č. 7, 112, 13/1 1888

201. F. Topič: Literární oznámení, Švanda dudák 7, 1888, příloha „Švandovy dudy“, č. 1, 2. příloha, str. 5-6, 15/12 1887
202. S. Čech: Různé črty, žertovné i vážné, Praha 1887,
Rf: F. V. Vykoukal, Literatura česká. Různé črty,...Světozor 22, 1887-88, s. 8, 128, 13/1 1888

1888

203. Svatopluk Čech: Jitřní písně, Nové písně (Poetické besedy), Praha, Ed. Valečka 1888
Rf: Jar. Vrchlický, Z našeho Parnassu, Hlas národa 1888, č. 350, 17/12
204. Svatopluk Čech: Různé črty, žertovné i vážné, Praha, F. Topič 1888; Svatopluk Čech: Několik povídek a různých črt, Kabinetní knihovna, sv. 31, Praha, Fr. Šimáček 1888
Rf: F.V. Vykoukal, Z naší novější beletrie, Hlas národa 1888, č. 123, 3/5
205. Svatopluk Čech: Různé črty, žertovné i vážné, Praha, F. Topič
Rf: Zlaté Praha 5, 1888, č. 2, 31, 2/12 1887
206. V literárním odboru Umělecké besedy (zpráva), Hlas národa 1888, č. 113, 23/4; č. 114, 24/4
207. Z Prahy (zpráva), Hlídka literární 5, 1888, č. 12, 374-377
208. Sv. Čech: Nové písně, Poetické besedy, sv. 37, Praha, Ed. Valečka 1888,
Rf: Zlatá Praha 5, 1888, č. 46, 734-735, 5/10; č. 47, 750 -751, 12/10; č. 48, 766-767, 19/10
209. Humor a satira v literatuře naší (článek), Podřipan 19, 1888, č. 23, str. 2,8/6
210. Spolek českých spisovatelů beletristů „Máj“... (zpráva), Národní listy 28, 1888, č. 341, str. 3, 8/12
211. Fr. Mareš: Z literárního odboru Čtenářského spolku v Brně (zpráva), Hlídka literární 5, 1888, č. 4, str. 120-123
212. J. Kousal: Z literárního spolku plzeňského (zpráva), Hlídka literární 5, 1888, č. 4, str. 123-124
213. J. Bartocha: Z literárních besed přerovských (zpráva), Hlídka literární 5, 1888, č. 4, str. 118-120
214. J. Vlček: Jednota literární v Jičíně (zpráva), Hlídka literární 5, 1888, č. 6, str. 191-192
215. Zprávy školské (přehled), Hlas národa 1888, č. 199, příloha, 19/7

216. Teréza Nováková: Nové hovory po práci IV, Jistě znáte, milé sestry,... Domáci hospodyně 5, 1888, č. 4., 58-59, 15/2
217. J. Bartocha: Hlídka literární 5, 1888, č. 1, str. 15-17; č. 2, str. 46-48
218. Učitelské a školské zprávy, Národní listy 28, 1888, č. 198, str. 2, 18/7
219. A.S.: Literární paběrky (poznámky), Hlídka literární 5, 1888, č. 12, str. 373
220. Nový výlet pana Broučka (poznámka), Podřipan 19, 1888, č. 43, str. 2, 26/10 týž text v: Podřipan 19, 1888, č. 45, str. 3, 19/11
221. Sv. Čech: Beseda kabátů,
Rf: „Slovenski Narod“ uveřejnil... Zlatá Praha 5, 1888, č. 25, 398, 11/5
222. Sv. Čech: Ikaros,
Rf: Ve feuilletonu Záhřebského „Obzoru“... Zlatá Praha 5, 1888, č. 22, 351, 20/4
223. IČZ= 90883
Umělecká beseda, Hlídka literární 5, 1888, č. 7, s. 227
224. Svatopluk Čech: Několik povídek a různých črt, Kabinetní knihovna, svazek 30, Praha, Fr. Šimáček 1888, S podobiznou básníkovou,
Rf: František Bílý, Hlídka literární 5, 1888, č. 8, str. 247-249
225. Sv. Čech: Jitřní písně, Poetické besedy, sv. 35, Praha, E. Valečka 1888,
Rf: Literatura a umění, Česká Thalia 2, 1888, č. 2, obálka, str. 6, 15/1
226. Svatopluk Čech: Hůl Petra Kašpara Světeckého (humoreska), Překlad do lužické srbštiny od Adolfa Černého
Rf: V sedmém čísle letošní Lužice..., Zlatá Praha 5, 1888, č. 36, 575, 27/7
227. Svatopluk Čech: Souboj -Dvouboj- (povídka), překlad do Slovinštiny, Slovenski Narod 1888, Č. 99
Rf: "Slovenski Narod" uveřejnil..., Zlatá Praha 5, 1888, č. 25, 398, 11/5

1888-89

228. B. Podborský: Literární reminiscence (zprávy a úvahy), Vlast 5, 1888/89, č. 10, 795-798

1889

229. Svatopluk Čech: Nové písně (básně), Poetické besedy, sv. 37, Praha, Ed. Valečka 1888
Rf: Jan Korec, Hlídka literární 6, 1889, č. 6, str. 186-187; č. 7, str. 222-223

230. Svatopluk Čech: Nový epochální výlet pana Broučka tentokrát do XV. století (román)
Ilustroval Viktor Oliva, Praha 1889
Rf: Leander Čech, Hlídko literární 6, 1889, 3. 6.191-192; č. 7, str. 222; č. 8, str. 249-250
231. F. V. Vykoukal, Z naší novější beletrie, Hlas národa 1889, č. 130, příl. Nedělní listy, 12/5
232. Fr. Bílý: Rozhled po básnické produkci r. 1888 (pojednání), ČČM 63, 1889, sv. 1, 140-157
233. Jan Kabelík: Rozbor "Slávie", básně Svatopluka Čecha (úvaha), Hlídko literární 6, 1889, č. 3, str. 77-80; č. 4, str. 109-113
234. Nový epochální výlet pana Broučka tentokrát do XV. století,
Rf: Zlatá Praha 6, 1889, č. 3, 35, 7/12 1888
235. J. Vlček: Literární jednota v Jičíně (zpráva), Hlídko literární 6, 1889, č. 12, 377
236. Z Prahy (zpráva), Hlídko literární 6, 1889, č. 2, 67-70
237. Francouzský pan Brouček a jeho výlet na měsíc v XVII. století (studie), Hlas národa 1889, č. 199, 21/7
238. J. Vlček: Jednota literární v Jičíně (zpráva), Hlídko literární 6, 1889, č. 1, str. 33
239. J. Kabelík: Rozbor Slávie, básně S. Čecha, Hlídko literární 1889
240. Ctěnému obecnstvu českému! Přátelům a příznivcům české literatury (zasláno), Hlas národa 1889, č. 76, příloha, 17/3

1889-90

241. Jos. Vlček: Rozbor Čechovy Dagmary, Studentské listy 5, 1889-90, č. 4, 124-197, 1/3, č. 7, 218 – 223, 1/4 a č. 8, 250-252, 10/6

1890

242. Sv. Čech: Kratochvilná historie o ptáku Velikánu Velikánoviči,
Rf: Josef J. Vejchodský, Hlídko literární 7, 1890, č. 2, str. 52-55
243. V oddělení pro krásnou literaturu... (zpráva), Zlatá Praha 7, 1890, č. 34, 408, 11/7
244. Pohřeb paní Kláry Čechové (zpráva), Hlas národa 1890, č. 13, 14/1
245. Z Prahy, původní dopis, (zpráva), Hlídko literární 7, 1890, č. 1, 34-37
246. Sv. Čech (zpráva), Hlas národa 1890, č. 131, 13/5

247. „Minerva“ Spolek pro ženské studium (zpráva), Národní listy 30, 1890, č. 170, str. 2, 22/6
248. Sv. Čech: Napoleon (humoreska), přeložil do ruského jazyka A. Pogodin, Petrohrad, časopis Zvezda 1890, č. 20
Rf: Zlatá Praha 7, 1890, č. 41, 492, 29/8
249. IČZ= 90876
Ceny literární, Hlídka literární 7, 1890, č. 6, s. 253
250. Beseda učitelská 22, 1890, č. 28, 397, 10. 7.
251. An.: Česká satira (recenze s ukázkami), Čas 4, 1890, č. 2, str. 22-24, 11/1
252. L. Čech: O škodlivosti umění (úvaha), Hlídka literární 7, 1890, č. 5, str. 161-169
253. An.: literatura česká (poznámka), Pražský deník 25, 1890, č. 4, příl. besídka pro zábavu a poučení, č. 1, str. 1-2, 5/1
254. Jan Vyhlídal: Přítel domoviny (poznámka), Hlídka literární 7, 1890, č. 6, str. 238-239
255. H. G. Schauer: O politické poezii a satíře, Literární listy 1890>Spisy (1917)

1891

256. P. Vychodil, Hlídka literární 8, 1891, č. 10, str. 373-374
257. Sokolský věstník (zpráva), Národní listy 31, 1891, č. 47, str. 3, 17/2
258. Valná hromada „Umělecké besedy“(článek), Národní listy 31, 1891, č. 349, str. 3, 19/12
259. An.: Literární novinky (zprávy), Čas 5, 1891, č. 45, str. 717-718, 7.11.
260. An. : Náchodská učit. jednota „Komenský“... (zprávy), Beseda učitelská 23, 1891, č. 19, str. 259-260, 30/4
261. An.: "Máj", spolek českých spisovatelů belletristů ... (zpráva), Národní listy 31, 1891, č. 30, str. 3, 30/1
262. An.:Paběrky (glosy), Hlídka literární 8, 1891, č. 1, 32-33
263. IČZ= 90359
"Petrklíče", Hlas národa, 1891, č. 318, příl., s. 2, 19.11.
264. Svat. Čech, Paběrky (glosy), Hlídka literární 8, 1891, č. 3, 118-120
265. Sv. Čech: Pestré cesty po Čechách,
Rf: Karel Škaba, Literatura, Hlasy od Oharky 2, 1891, č. 1, s. 3, 8/1

1892

266. An.: Z literárního zákulisí (zprávy), Čas 6, 1892, č. 49, str. 776-777, 3.12.

267. J. Korec: Příspěvky ku praktické poetice (článek), Hlídka literární 9, 1892, č. 7, str. 246-252
268. Z kanceláře Národního divadla (zpráva), Národní listy 32, 1892, č. 16, str. 5, 16/1
269. IČZ= 90871
Překlady z češtiny, Hlídka literární 9, 1892, č. 1, s. 32
270. R. Bort: Slzy a úsměvy, básně 1884-89, věnováno Čechovi,
Rf: Fr. Roháček, Niva 2, 1892, č. 5, 79, 16/2 1892
271. An.: Jiří Brandes o Praze (fejeton), Čas 6, 1892, č. 53, str. 845, 31.12.
272. Tereza Nováková: K sestřám československým, 6. řada Hovorů po práci, Domáci hospodyně 9, 1892, č. 7, 214-217, červenec

1892-93

273. Sv. Čech: Nové Písně, 2. vydání, Praha, Fr. Topič 1892,
Rf: Nové Písně Sv. Čecha, Rozhledy 2, 1893, č. 7, 237-239, červenec

1893

274. An.:Slavní básníci čeští, Svat. Čech a Jaroslav Vrchlický... (zpráva), Podřipan 24, 1893, č. 19, 1, 11/5
275. An.: Z Vídně, K oslavě S. Čecha (zpráva), Národní listy 33, 1893, č. 139, str. 3, 20/5
276. An.: Listy z Prahy, XIV. (zprávy), Hlídka literární 10, 1893, č. 1, 35-39
277. Fr. Bílý: Listy z Prahy, XV. (zprávy), Hlídka literární 10, 1893, č. 4, 166 -170
278. An:Čeští občané roudničtí...(zpráva), Podřipan 24, 1893, č. 20, 2, 19/5
279. Jaroslav Vrchlický a Svatopluk Čech (zpráva), Moravská Orlice 31, 1893, č. 56, 2, 9. 3.
280. Jaroslav Vrchlický a Svatopluk Čech (článek), Hlasy z východních Čech 2, 1893, č. 4, 7-8, 17/2
281. Pocta Vrchlickému a Čechovi (zpráva), Pražský deník 28, 1893, č. 55, 2, 8/3
282. An.: J. Vrchlický a S. Čech pražskými občany (zpráva), Hlas národa 8, 1893, č. 74, str. 2, 15/3
283. Slavnostní večer...(zpráva), Jitřenka 12, 1893, Místní oznamovatel, č. 6, 65, 15/3 1893
284. Pocta J. Vrchlickému a S. Čechovi...(zpráva), Večerní noviny 6, 1893, č. 29,3, 11/3
285. An.: Denní kronika (zpráva), Ilustrovaný Kurýr 1893, č. 67, 6, 8/3

286. Na počest velikánů Jaroslava Vrchlického a S. Čecha...(zpráva), Jitřenka 12, 1893, č. 5, Místní oznamovatel, 49, 1/3 1893
287. Na oslavu čtyřicátých narozenin J. Vrchlického a pětadvacileté literární činnosti S. Čecha...(zpráva), Niva 3, 1893, č. 13, 206, 1/6 1893
288. J. Voborník: S. Čech, Světozor 1893
289. An.: Lešetínský kovář S. Čecha...(poznámka), Čas 7, 1893, č. 3, str. 38, 21.1.
290. K. Kořínek: Jar. Vrchlický a S. Čech, Přednáška o slavnostním večeru v Českém čtenářském spolku v Brně, Moravská Orlice 31, 1893, č. 124, 1-2, 1/6; č. 128, 1-2, 7/6
291. A. Dohnal: Proslov (Báseň) Dí písmo: Dosněn byl ten rajský sen,... Hlasy z východních Čech 2, 1893, č. 15, str. 1-2, 4. 8.

1893-94

292. Svatopluk Čech: Petrklíče, Ilustroval V. Oliva, 3. vydání, Praha, F. Topič 1893, Rf: P. Vychodil, Hlídka literární 11, 1894, č. 8, str. 301 -303

1894

293. S. Čech: Zpěvník Jana Buriana, Praha, F. Topič 1894, Rf: P. Vychodil, Hlídka literární 11, 1894, č. 11, str. 410-412
294. Leander Čech: Rozbor básně Svatopluka Čecha " Hanuman " (Studie), Hlídka literární 11, 1894, č. 1, str. 7-10; č. 3, str. 83-85; č. 6, str. 206-210; č. 7, str. 247-251; č. 12, str. 441-443
295. An.:Písně otroka, nejnovější sbírka básníka S. Čecha...(zpráva), LN 2, 1894, č. 291, str. 3, 22/12
296. Pocta českým básníkům (zpráva), Moravská Orlice 32, 1894, č. 103, 2, 8.5.
297. Augustin Alois Vrzal: S. Čech v ruském překladu (zpráva), Hlídka literární 11, 1894, č. 7, str. 272
298. L. Čech: Rozbor básně S. Č. Hanuman, Hlídka literární 1894
299. An.: Písně otroka od S. Čecha (ref.), Moravská Orlice 32, 1894, č. 285, 1-2, 15/12
300. Jaroslav Kvapil: Redakci klerikálního „Čecha“, Národní listy 34, 1894, č. 356, str. 6, 27/12
301. Písně otroka,
Rf: LN 2, 1894, č. 286, str. 1-2, 16/12,

Rf: Svat. Čech, Písně otroka. Praha, F. Topič 1894

302. IČZ= 90869

Listy z Prahy, XVII. Hlídka literární 11, 1894, č. 1, s. 28-32

1894-95

303. Rf: F. V. Krejčí: Z nové české beletrie, Rozhledy 4, 1894-95, č. 6, 354-356, 25/3 1895

304. Jan Herben: Ve vnitřním politickém živoření...(zpráva), Naše doba 2, 1894/95, č. 8, str. 732

305. Vlast 11, 1894/1895, č. 4-8, s. 378-382, 479-483, 575, 669-671, 764-769, leden-květen 1895

1895

306. An.: Pocta Sv. Čechovi (poznámka), Národní listy 35, 1895, č. 200, str. 3, 22/7

307. E. Krásnohorská: České básnictví posledních dvou tisíciletí (????), Osvěta 1895

308. J. Karásek: Sociální užitečnost umění (ref. Písně otroka), Moderní revue 1895

309. Svatopluk Čech: Písně otroka, Praha, F. Topič 1895,

Rf: P. Vychodil, Hlídka literární 12, 1895, č. 2, str. 58 – 59

310. An.: Poprvé jako podruhé (zpráva), LN 3, 1895, č. 3, str. 2, 4/1

311. An.: S. Čechovi za „Písně otroka“ (zpráva), LN 3, 1895, č. 18, str. 2, 22/1

312. An.:“Písní otroka“ od S. Čecha... (zpráva), LN 3, 1895, č. 22, str. 2, 26/1

313. An.: S. Čech na soudu klerikála (zpráva), LN 3, 1895, č. 64, str. 2-3, 17/3

314. An.: Vzdal se řádného členství české akademie (zpráva), LN 3, 1895, č. 75, str. 3, 31/3

315. Přehled událostí, Hlasy ze Siona 35, 1895, č. 9, 109-110, 9.5.

316. An.:Trestní řízení proti S. Čechovi (zpráva), LN 3, 1895, č. 64, str. 3, 17/3

317. An.: S. Čech říšským poslancem (zpráva), LN 3, 1895, č. 103, str. 5, 5/5

318. An.:Svat. Čech a Jaroslav Vrchlický (zpráva), Čas 9, 1895, č. 8, str. 117, 23.2.

319. An.: Sv. Čech...(zpráva), LN 3, 1895, č. 59, str. 2, 12/3

320. An.: Svat. Čech a dělnictvo (zpráva), Právo lidu 3, 1895, č. 8, str. 60, 26/4

321. An.: Čechův večer v Nymburce (zpráva), Národní listy 35, 1895, č. 104, str. 3, 16/4

322. S. Čech aj. Vrchlický...(zpráva), Moravská Orlice 33, 1895, s. 43, s. 2, 21/2

323. An.: Recitace básní S. Čecha, J. V. Sládka aj. Vrchlického (zpráva), Národní listy 35, 1895, č. 76, str. 3, 17/3

324. An.: Z literatury (zpráva), LN 3, 1895, č. 217, str. 1, 22/9
325. An.: S. Čech a Jaroslav Vrchlický čestnými měšťany královského hlavního města Prahy (zpráva), LN 3, 1895, č. 43, str. 2, 21/2
326. An.: Písně otroka...(zpráva), Čas 9, 1895, č. 4, str. 61, 26.1.
327. An.: Politická poesie (studie), LN 3,1895, č. 23, str. 1-2, 27/1
328. An.: Píseň otroka (úvodník), Čas 9, 1895, č. 9, str. 129-131, 2.3.
329. An.: Různé zprávy (komentář), Hlas národa 10, 1895, č. 124, str. 1-2, 6/5./
330. An.: Písně otroka (referát), Čas 9, 1895, č. 1, str. 4-6, 5.1.
331. An.: Přehled událostí, Hlasy ze Siona 35, 1895, č. 10, 121-122, 30/5
332. An.: Překlady s češtiny do švédštiny (poznámka), Národní listy 35, 1895, č. 345, str. 3, 14/12
333. An.: Dělnictvo S. Čechovi! (oznámení), Právo lidu 3, 1895, č. 8, str. 64, 26/4
334. J. Hroník: Od země k oblakům (próza), Malý čtenář 15, 1895, č. 18, 282-284
335. V. Ryba: Fejeton, Národní listy 35, 1895, č. 55, str. 1, 24/2
336. An.: Dvacáté vydání Písní otroka (poznámka), Národní listy 35, 1895, č. 90, str. 2, 1 /4
337. An.: Nové vydání Jitřních písní od Sv. Čecha (poznámka), Národní listy 35, 1895, č. 125, str. 2, 7/5
338. An.: Čeští básníci... (oznámení), Pražský deník 30, 1895, č. 44, str. 3, 22/2
339. An.: Svat. Čech, Povídky, arabesky a humoresky, Ilustrované vydání, Kresby Vítězslava Maška, Praha, J. Otto
340. Rf: Besedy lidu 3, 1895, č. 8, str. 95
341. B. Faltlík: Zachovejme staré památky (stať národopisná), Večerní noviny 8, 1895, č. 38,1, 30/3, č. 40,1-2, 4/4, č. 48,1-2, 23/4; č. 50, 1, 27/4
342. An.: Literatura (seznam novinek)
Rf: Hlasy ze Siona 35, 1895, č. 6, 71-72, 28/3,
Rf: Sv. Čech: Povídky arabesky a humoresky, ilustr. vydání J. Otto, Praha
343. An.:Svat. Čech...(poznámka), Podřipan 26, 1895, č. 17, str. 3, 26/4

1895-96

344. Rf: F. V. Krejčí: Písně otroka, Literární listy 1895 + Rozhledy 1895 + Niva 1895+
Z naší novější poezie politické, Naše doba 1896

345. Sursum!: T. G. Masaryk, J. Sv. Machar, Fr. V. Krejčí a další: Rozhledy časopisecké, Naše doba 3, 1895-1896, č. 6, str. 556-560
346. Karel Eichner: Svat. Čech, K padesátým jeho narozeninám (medailon), Květy mládeže 2, díl 2., 1895-96, č. 2, 18-19, 15/2 1896
347. Karel Eichner: Svatopluk Čech (životopisná črta), Malý čtenář 15, 1895-1896, č. 14, str. 228-230

1896

348. An.: Karel Kořínek: „V paměť padesáté ročnice narozenin S. Čecha“ (zpráva), LN 4, 1896, č. 74, 4, 29/3 a č. 78, 4, 3/4
349. An.: Slavnost Čechova v Brně (zpráva), Moravská Orlice 34, 1896, č. 45, 2, 23/2
350. Svatopluk Čech (zpráva), Večerní noviny 9, 1896, č. 23, 2, 23/2
351. An.: K padesátým narozeninám Svatopluka Čecha (článek), Pražský ilustr. kurýr 1896, č. 52, str. 2, 22
352. An.: Jubileum Svat. Čecha (článek), Besedy lidu 4, 1896, č. 9, str. 105
353. Ceny Čermákovy (zpráva), Večerní noviny 9, 1896, č. 52, 2, 2/5
354. S. Čechovi... (zpráva), Jitřenka 15, 1896, Místní oznamovatel, č. 5, 72, 1/3 1896
355. An.: Padesáté narozeniny S. Čecha... (zpráva), LN 4, 1896, č. 27, 3, 2/2
356. An.: S. Čech... (zpráva), LN 4, 1896, č. 49, 2, 28/2
357. An.: S. Čecha první básně... (zpráva), LN 4, 1896, č. 156, 4, 10/7
358. An.: Literatura a umění (zpráva), LN 4, 1896, č. 283, 4, 8/12
359. An.: Padesáté narozeniny S. Čecha (zpráva), Moravská Orlice 34, 1896, č. 27, s. 2, 2/2
360. Oslava padesátých narozenin S. Čecha (zpráva), Moravská Orlice 34, 1896, č. 44, 3, 22/2
361. An.: Padesáté narozeniny S. Čecha (článek), Moravská Orlice 34, 1896, č. 46, s. 2, 25/2
362. An.: O S. Čechovi... (zpráva), Moravská Orlice 34, 1896, č. 87, s. 3, 15/4
363. An.: „Lešetínský kovář“... (zpráva), LN 6, 1896, č. 259, str. 3, 13/11
364. Jubileum (zpráva), Jitřenka 15, 1896, Místní oznamovatel, č. 4, 58, 15/2 1896
365. An.: Sv. Čech, k jeho 50. narozeninám (medailon), LN 4, 1896, č. 43, 1, 21/2
366. An.: Svat. Čech (poznámka), Podřipan 27, 1896, č. 8, str. 2, 21/2
367. ICZ= 90079
- Z literárního odboru Umělecké besedy, Hlas národa, 1896, č. 52, s. 2, 22.2.

368. Svat. Čech, Povídky, arabesky a humoresky, kresby V. K. Maška, 2 díly, velký formát, Praha, J. Otto
Rf: Besedy lidu 4, 1896, č. 9, str. 107
369. An.: Modlitby k neznámému,
Rf: Hlas národa 1896, č. 350, 1. Příloha, 20/12,
Rf: Sv. Čech, Modlitby k neznámému (básně), Praha, Topič 1896
370. IČZ= 90105
Ceny Čermákovy, Hlas národa, 1896, č. 120, s. 2, 1. 5.
371. IČZ= 91331
Z jednoty "Říp", Podřipan 27, 1896, č. 7, s. 2, 14. 2.
372. An.: Svatopluk Čech (dopisy), Moravská orlice 34, 1896, ř. 69, s. 2, 22.3.
373. An.: Turnovská jednota učít...(oznámení), Beseda učitelská 28, 1896, č. 21, 292, 7/5
374. S. Heller: O S. Čechovi, Světozor 1896

1896-97

375. J. Vrchlický: S. Čech, NL 21. 2. 1896 + Lístek jubilejní, in Nové studie a podobizny (1897)
376. Hlaváček, Neumann, Malířství, Moderní revue, sv. 5, 1896-1897, č. 2, 8. 1. 1896, 63
377. Tereza Nováková, Ženský svět 1, 1896 -97, č. 2, str. 29-30, 5. ledna 1897; č. 3, str. 42-43, 20. ledna 1897

1897

378. F. X. Šalda: Modlitby k neznámému, Literární listy 1897 > KP 3 (1950)
379. Letošní literární novinky (zprávy), Národní listy 19, 1897, č. 12, 3, 15/1
380. IČZ= 90202
Známé "Písňe otroka" od Svatopluka Čecha... Hlas národa, 1897, č. 280, příl. 9.10.

1897-98

381. An.: O čarovném pavouku (veršovaná pohádka pro mládež), Praha, F. Topič 1897,
Rf: Beseda učitelská 30, 1898, č. 3, 39, 30/12 1897
382. Fr. Šilhavý: Morava svým Maticím - pamětní list (referát), Vlast' 14, 1897-98, č. 11, str. 1080-81, srpen 1898
383. An.: Měsíční přehled, Naše doba 5, 1897-98, č. 4, str. 374-76, leden 1898

384. S. Čech: O čarovném pavouku (veršovaná pohádka),
Rf: Pavla Maternová, Ženský svět 2, 1897-98, č. 2, str. 26-27, 5. 1. 1898

1898

385. An.: Sebrané spisy S. Čecha (článek), Národní listy 38, 1898, č. 287, str. 3, 18/10
386. An.: Svat. Čech napsal... (zpráva), Moravská orlice 36, 1898, č. 1, str. 3, 3.1.
387. An.: Souborné vydání spisů S. Čecha (zpráva), Moravská Orlice 36, 1898, č. 220, příloha, str. 1
388. An.: Studenstvo pro zachování starého rázu Prahy (článek), Národní listy 38, 1898, č. 328, str. 2, 28/11
389. An.: Svat. Čech a národní dělnictvo (zpráva), LN 6, 1898, č. 100, str. 2, 3/5
390. An.: Souborné vydání spisů Svatopluka Čecha (článek), Podřipan 29, 1898, č. 27, str. 7, 25/9
391. An.: První sešit sebraných dopisů S. Čecha... (glosa), LN 6, 1898, č. 241, str. 2, 22/10
392. An.: Literatura (poznámka), Pražský deník 33, 1898, č. 238, str. 4, 20/10
393. An.: Literatura a umění (glosa), LN 6, 1898, č. 218, str. 2-3, 25/9
394. IČZ= 92012
Fórum, Nový život 3, 1898, č. 2, s. 59-63, únor

1898-99

395. An.: J. Sutnar, Svat. Čechs Leben und Werke, 1897 (zpráva), Naše doba 6, 1898- 1899, č. 1, str. 78, říjen 1898

1899

396. Jar. Vlček: Obzor literární a umělecký 1, 1899, č. 9, 147-9, 14/9
397. An.: Literatura a umění (ref.), LN 7, 1899, č. 99, str. 3, 30/4
398. An.: České spisy (poznámky), Národní listy 39, 1899, č. 41, str. 3, 10/2
399. An.: České spisy (poznámky), Národní listy 39, 1899, č. 354, str. 9, 22/12
400. An.: České spisy (poznámky), Národní listy 39, 1899, č. 124, str. 9, 5/5
401. Jos. Drbohlav: Sv. Čech (výklad pro žactvo), Beseda učitelská 31, 1899, Metodická příloha č. 8 29/31
402. An.: Drobnosti literární a divadelní (ref.), Právo lidu 8, 1899, č. 52, str. 1-2, 21/2

403. An.: S. Čech (zpráva), LN 7, 1899, č. 236, str. 3, 17/10
 404. An.: Sebrané spisy S. Čecha (ref.), LN 7, 1899, č. 159, str. 3, 16/7
 405. An.: České spisy (poznámky), Národní listy 39, 1899, č. 235, str. 3, 25/8
 406. An.: Sv. Čech: Druhý květ (fejton), Samostatnost 1899, č. 25, str. 127, 29/3

1.2 Prameny z 20. století

1900

407. An.: Sníh, báseň Svat. Čecha, Praha, Fr. Topič 1900,
 Rf: Podřipan 31, 1900, č. 50, str. 5, 15/12
 408. An.: Literatura a umění (článek), Lidové noviny 8, 1900, č. 46, str. 3, 27/2
 409. An.: Čechovi „Písně otroka“ na dopisnicích (poznámka), Národní listy 40, 1900, č. 214,
 str. 3, 5/8
 410. An.: České spisy (poznámka), Národní listy 40, 1900, č. 240, str. 3, 31/8
 411. An.: Svat. Čech, Sníh,
 Rf: Čas 14, 1900, č. 71/186, str. 2, 9/12,
 Rf: Svat. Čech, Sníh (báseň), Ilustroval Viktor Oliva, Praha, Fr. Topič 1900

1900-01

412. Sv. Čech: Vzpomínky z cest a života I., Sebrané spisy, díl V., Praha, F. Topič,
 Rf: Al. Tuček, Zvon 1, 1900-01, č. 19, 227, 1/2 1904
 413. L. Fahnrich: Kalich na Vraném (článek), Památky archeologické a místopisné 19, 1900-
 01, č. 4-5, str. 339-342, 1900
 414. Sv. Čech: Sníh (báseň), Praha, Fr. Topič 1900,
 Rf: Zvon 1, 1900-01, č. 26, 310-311, 22/3 1901
 415. Sv. Čech: Václav Živsa (báseň), Sebrané spisy, díl VIII., Praha, F. Topič 1901,
 Rf: Zvon 1, 1900-01, č. 44, 527, 26/7 1901

1901

416. Lešetínský kovář a psohlavci... (zpráva), LN 9, 1901, č. 261, str. 4, 12/11
 417. An.: České spisy (ref.), Národní listy 4, 1901, č. 25, 3, 25/1
 418. K. H.: Co koupíte dětem k Ježíšku, Samostatnost 1901, č. 101, str. 509, 18/12

419. An.: Ferdinand Engelmüller, Nálady a pohádky (poznámka), Čas 15, 1901, č. 330, str. 2, 30.11.
420. Al. Tuček, Literatura, Zvon 1, 1900-01, č. 25, 299, 15/3 1901
421. An.: Z nakladatelství F. Topiče v Praze... (poznámka), LN 9, 1901, č. 240, str. 6, 17/10

1901-02

422. Sv. Čech: Sníh (bás. povídka), Prahy, F. Topič 1900,
Rf: Fr. Sekanina, Česká revue 5, 1901/02, č. 3, 260-61, 31/12 1901

1902

423. An.: Sebrané spisy Svatopluka Čecha ... (poznámka), Čas 16, 1902, č. 79, str. 3, 21/3
424. Cena Čermákova (poznámka), Obzor literární a umělecký 4, 1901-02, č. 15, s. 234, 20. 5. 1902
425. Literatura a umění, Lidové noviny 10, 1902, č. 122, 9, 29/5 1902
426. Mr. Penn: Z cizích revue (poznámky), Národní listy 42, 1902, č. 44, 3, 14/2

1902-03

427. R. J. Kronbauer: Redakce Máje u S. Čecha (zpráva), Máj 1, 1902-03, č. 39, 595-596, 19/6 1903
428. Sv. Čech: Druhá kniha povídek a črt, Sebrané spisy, sv. XI., Praha, F. Topič 1902,
Rf: Zvon 3, 1902-03, č. 6, 83, 31/10 1902

1903

429. V. Flajšhans: Svatopluk Čech + feuilleton, Národní listy 48, 1903, č. 55, s. 1, 25/2
430. An.: Svat. Čech čestným občanem (zpráva), Čas 17, 1903, č. 238, str. 5, 1/9
431. Sv. Čech změnil svůj byt (zpráva), Čas 17, 1903, č. 180, str. 5, 4/7
432. An.: České spisy (ref.), Národní listy 43, 1903, č. 297, 9, 31/10
433. An.: Svatopluk Čech změnil svůj byt (zpráva), Hlas národa 1903, č. 179, str. 3, 4/7
434. IČZ= 89312
Zajímavá literární pře, Čas 17, 1903, č. 53, s. 3-4, 23. 2.
435. Svat. Čech (poznámka), LN 11, 1903, č. 200. 5,2/9 1903

436. IČZ= 89314

Masopustní číslo naše... Čas 17, 1903, č. 58, s. 5, 28. 2.

1903-04

437. An.: Sv. Čech (poznámka), Máj 2, 1903-4, č. 3, 46, 9/10 1903

438. Hasina: Nové sídlo S. Čecha (fejton), Máj 2, 1903-04, č. 1, 12-13, 25/9 1903

1904

439. IČZ= 7788!

Die illustrierte belletrische Wochenschrift "Máj" ...Politik 43, 1904, č. 256, s. 5, 16. 9.

1904-05

440. Sv. Čech: Tři cykly básní a Sníh,

Rf: Jan Lier, Zvon 5, 1904-05, č. 1, 14-15, 16/9 1904

441. S. Čechovi (poznámka), Zlatá Praha 22, 1904-05, č. 34, 408, 9/6 1905

1905

442. Ze „Svatobora“ (poznámka), LN 13, 1905, č. 136, 4, 16/6 1905

443. An.: Vladimír Čech mrtev (zpráva), Čas 19, 1905, č. 184, str. 5, 7.7

444. An.: Z dob minulých (vzpomínka), Čas 19, 1905, č. 213, str. 2, 5.8.

445. Humor na výstavišti... (poznámka), Čas 19, 1905, č. 122, str. 5, 5/5

446. IČZ= 89249

Drobnosti literární a umělecké, Čas 19, 1905, č. 241, s. 2, 2.9.

1905-06

447. Arne Novák: Poslední básník našeho národního obrození (článek), Přehled 4, 1905-06, č. 22, 392-394, 24/2 1906

448. A. Klášterský: Sv. Čech, Literární profil (studie), Máj 4, 1905-06, č. 23, 353-57, 16/2 1906

449. Karel Eichner: Svat. Čech (článek), Malý čtenář 25, 1905-6, č. 12, str. 178-180

450. V. Flajšhans: S. Čech, Dílo a člověk,

Rf: Přehled 4, 1905-06, č. 33, 583-584, 11/5 1906

451. V. Flašhans: Svat. Čech, Dílo a člověk, Praha, Fr. Topič 1906,
Rf: Česká Osvěta 2, 1905-6, č. 6, 116, 1/3 1906
452. Jar. Vlček: Sv. Čech, Několik slov k šedesátým narozeninám básníkovým, Lumír 34,
1905-06, č. 4, 153-158, 15/21 1905; č. 6, 277-83, 17/4 1906
453. V. Flašhans: Svatopluk Čech, Dílo a člověk (studie), Praha, F. Topič 1906
454. Revue literární a umělecká (zpráva, glosa), Český svět 2, 1905-06, č. 8, 3, 26. 2. 1906
455. K Jubileu S. Čecha (poznámka), Zlatá Praha 23, 1905-06, č. 24, 288, 23/3 1906
456. Sváteční den (redakční úvodník), Zlatá Praha 23, 1905-06, č. 19, 217, 16/2 1906
457. J. Vrchlický: Sv. Čechovi ke dni 21. února 1906 (báseň), Máj 4, 1905-06, č. 23, 16/2
1906
458. N. V.: Část honoráře předem, Literární vzpomínka (povídka), Máj 4, 1905-06, č. 23,
361-363, 16/2 1906
459. An.: Čechovy oslavy (článek), Máj 4, 1905-06, č. 28, 444, 23/3 1906
460. Sv. Čech: Větší próza, 3. sebr. sp., díl XVIII., Praha, F. Topič 1905,
Rf: Literatura, Lumír 34, 1905-06, č. 2, 15/12 1905
461. An.: Návštěvou u Sv. Čecha (článek), Světozor 1906, č. 1, 1-2, 13/10 1905
462. V. Štěch: Sv. Čech v Obříství (fejeton), Máj 4, 1905-06, č. 23, 364-66, 16/2 1906
463. Sv. Čech: Doplnky prózy, spis sv. XX., Praha, F. Topič 1905,
Rf: Zvon 6, 1905-06, č. 19, 302-304, 26/1 1906
464. Servác Heller: Z literárních vzpomínek, Lumír 34, 1905-06, č.7, 299-305; č.8, 348-354,
17/6 1906; č. 9, 408-415, 16/7 1906
465. An.: Svatopluk Čech (článek), Český svět 2, 1905-6, č. 8, 2, 26/2 1906
466. R. J. Kronbauer: U Svatopluka Čecha (povídka), Máj 4, 1905-1906, č. 23, 358-361,
16/2/ 1906
467. Rf: Svatopluk Čech, Máj 4, 1905-1906, č. 29, 464, 30/3 1906

1906

468. Jan Voborník: Sv. Čech, jeho život a dílo, Osvěta 36, 1906, díl 1, č. 2, 97-109, č. 3, 218-
28, č. 5, 348-447, č. 6, 511-521, díl 2. č. 7, 587-598, č. 8, 697-708, č. 9, 826-837, č. 10,
870-878, č. 11, 1013-1026, č. 12, 1116-1127
469. A. Pražák: S. Čech a myšlenková povaha jeho díla, Zvon 1906
470. J. Voborník: S. Čech, Osvěta 1906

471. J. Vlček: S. Čech, Lumír 1906
472. A. Novák: Poslední básník našeho národního obrození, Přehled 1906
473. F. Václav Krejčí: K šedesátým narozeninám S. Čecha (medailon), Právo lidu 15, 1906, č. 51, 1-2, 21/2
474. F. Skácelík: Pokus o slovanskou kulturu, Zlatá Praha 1906
475. O. Wagner: S. Čech Slávii, Slovanský přehled 1906
476. S. Heller: Z literárních vzpomínek, Lumír 1906
477. Večer S. Čecha (zpráva), Česká demokracie 8, 1906, č. 7, 2, 17.2.
478. An.: K šedesátému výročí narozenin S. Čecha (fejton I, II), Samostatnost 1906, č. 12, str. 59-60, 14/2; č. 13, str. 63-64, 17/2
479. An.: Projev S. Čecha v „Pokrokové revue“ vyvolal právem všeobecnou pozornost... (poznámka), Samostatnost 1906, č. 97, str. 513, 7/12
480. Čech S.: Sebrané spisy S. Čecha, LN 14, 1906, č. 52, 6, 22/2 1906
481. Čech S.: Sebrané spisy S. Čecha, LN 14, 1906, č. 52, 6, 22/2 1906
482. An.: S. Čech (zpráva), Venkov 1, 1906, č. 5, příl. str. 1, 3/4
483. An.: K šedesátým narozeninám S. Čecha, Ženský svět 10, 1906, č. 4, str. 41-42, 20. února
484. K. N. Per: S. Čech, Dílo a člověk (studie), Časopis Národního muzea 80, 1906, str. 384-394
485. An.: S. Čech (článek), Česká demonstrace 8, 1906, č. 7, 2, 17/2 1906
486. An.: S. Čech a dělnictvo (zpráva a citát), Česká demokracie 8, 1906, č. 13, 2, 31/3 1906
487. An.: Kronika, trochu intimního o Sv. Čechovi (článek), Světozor 1906, č. 20, 480, 23/2 1906
488. F. Skácelík: Pokus o slovanskou kulturu, poznámky z literární činnosti S. Čecha (studie), Zlatá Praha 23, 1905-06, č. 19, 218-219, 16/2 1906
489. An.: Písně otroka...(poznámka), Čas 20, 1906, č. 49, str. 3, 19.2
490. S. Čech 60. narozeniny...(zpráva), Čas 20, 1906, č. 54, str. 10, 24/2
491. An.: Na krásném jméně S. Čecha...(poznámka), Čas 20, 1906, č. 55, str. 5, 25/2
492. An.: P. Dostál-Lutínov jako slavnostní řečník o S. Čechovi (poznámka), Čas 20, 1906, č. 55, str. 8, 25. 2.
493. „O S. Čechovi“ přednáší...(zpráva), Čas 20, 1906, č. 58, str. 6, 28/2
494. Prostějov (zpráva), Čas 20, 1906, č. 59, str. 5, 1/3

495. An.: Veliké tiché jubileum (předjubilejní poznámky), Hlas Národa 1906, č. 41, Nedělní listy, str. 1-2, 11/2
496. An.: Naše vzpomínka (sloupek), Jitřenka 25, 1906, č. 5, 74-75, 1/3
497. K šedesátým narozeninám S. Čecha (článek), LN 14, 1906, č. 51, 1, 21/2 1906
498. An.: Literatura, divadlo, umění (bibliografie), Právo lidu 15, 1906, č. 52, příloha, 1, 22/2
499. An.: S. Čech v poslední „Pokrokové Revue“objasňuje své stanovisko k některým časovým otázkám politickým (článek), Samostatnost 1906, č. 93, str. 492, 24/11
500. Studentská oslava Sv. Čecha (zpráva), Čas 20, 1906, č. 42, příloha k č. 43, str. 4, 12/2
501. An.: Naše literární historie (referát), Čas 20, 1906, č. 55, str. 2-3, 25. 2,
Rf: V. Flajšhans, Sv. Čech, Dílo a člověk (monografie), Praha, F. Topič 1906
502. Divadelní představení školní mládeže na oslavu Sv. Čecha (zpráva), Čas 20, 1906, č. 55, str. 8, 25/2
503. An.: Poslanci národě sociální Sv. Čechovi (zpráva), Česká demokracie 8, 1906, č. 8, 5, 24/2 1906
504. Slavnostní otevření sokolovny v Praze VII. (zpráva), Samostatnost 1906, č. 73, str. 377, 15/9
505. Oslava 60. narozenin Sv. Čecha (zpráva), Čas 20, 1906, č. 52, str. 5, 22/2
506. Oslava Sv. Čecha v Ženském klubu českém (zpráva), Čas 20, 1906, č. 58, str. 5-6, 28/2
507. Na studentské oslavě Sv. Čecha...(zpráva), Čas 20, 1906, č. 59, str. 5, 1/3
508. An.: „Zlatá Praha“ Sv. Čechovi,
Rf: Hlas Národa 1906, č. 46, str. 5, 16/2
509. Jubileum Sv. Čecha (Noticka), Hlas Národa 1906, č. 52, str. 4, 22/2
510. Sv. Čech, K šedesátým narozeninám dne 21. února (fejton), LN 14, 1906, č. 46, 1-2, 16/2 1906
511. An.: Svat. Čech dru. Pacákovi (zpráva), Čas 20, 1906, č. 277, příloha k č. 278, str. 2,8/10
512. Podobizna S. Čecha (zpráva), Čas 20, 1906, č. 45, str. 5, 15/2
513. Oslava Sv. Čecha v Brně (zpráva), Čas 20, 1906, č. 49, str. 4, 19/2
514. An.: Sv. Čech, K jeho šedesátým narozeninám (medailon), Čas 20, 1906, č. 51, str. 1, 21/2; č. 52, str. 1, 22/2
515. K šedesátým narozeninám Sv. Čecha...(zpráva), Čas 20, 1906, č. 51, str. 5, 21/2

516. Studentská oslava Sv. Čecha... (zpráva), Čas 20, 1906, č. 57, str. 5, 27/2
517. An.: Sv. Čech (nekrolog), Světozor 1906, č. 19, 432, 16/2 1906
518. IČZ= 92537
Z literatury, Eva 3, 1906, č. 3, s. 38-39, březen
519. An.: Svat. Čech...(zpráva), Česká demokracie 8, 1906, č. 15, 14/4 1906
520. Literární odbor Umělecké besedy...(zpráva), Čas 20,1906, č. 49, str. 4, 19/2/
521. Svatopluk Čech...(zpráva), Čas 20,1906, č. 52, str. 5, 22/2/
522. Svatopluk Čech dru. Pacákovi (poznámka), LN 14, 1906, Č. 279, 2, 9/10 1906
523. V. Flašhans: na referát p. A. P....(polemika), Zvon 6, 1906-1906,č. 30, 478-479, 6/4 1906; k ref. Alberta Pražáka o publikaci V. Flajshanse Svatopluk Čech ve Zvonu 29, str. 446, 23/3 1906
524. Oslava Svatopluka Čecha (zpráva), Čas 20, 1906, č. 49, str. 3-4, 19 /2
525. Pout' tří hochů k Svatopluku Čechovi (zpráva), Čas 20, 1906, č. 53, str. 6, 23 /2
526. An.:Vzpomínka (poznámka), Čas 20, 1906, č. 57, str. 6, 27 /2
527. Hold národních socialistů S. Čechovi... Česká demokracie 8, 1906, č. 8, 5, 24. 2.

1906-07

528. E. R. z Čenkova: Čechové a svět (článek), Národní obzor 1, 1906-07, č. 1, str. 2-3, 15/12 1906; č. 2, str. 7-8, 29/12; č. 3, str. 2-3, 5/1 1907; č. 4, str. 3, 12/1
529. F. A. Šubert: Česká hymna národní (článek), Národní obzor 1, 1906-07, č. 10, str. 3, 23/2 1907
530. Kulturní hlídka (poznámka), Ženský obzor 6, 1906-07, č. 2, s. 28-29, únor 1906
531. S. Čech... (zpráva), Národní obzor 1, 1906-07, č. 27, str. 6, 22/6 1907

1907

532. An.: Třicáté jubilejní vydání Písní otroka od Sv. Čecha ... (poznámka), Venkov 2, 1907, č. 293, str. 11, 12/12
533. A. Zoglman: O metaforách a příměrech v epických básních S. Č., Program gymnázia v Domažlicích (1907)
534. Dar Hlinkova poprsí Sv. Čechovi (zpráva), Čas 21, 1907, č. 314, str. 7, 13/11
535. An.: Sv. Čech...(zpráva), Samostatnost 1907, č. 49, str. 261, 19/6
536. Páté přes deváté (zprávy), Čas 21, 1907, č. 268, str. 5, 28/9

537. An.: Básník Lešetínského kováře... (zpráva), Venkov 2, 1907, č. 178, str. 4, 31/7
538. Svatopluk Čech (zpráva), Čas 21, 1907, č. 311, str. 9, 10/11
539. Sv. Čecha Písně otroka v třicátém vydání (zpráva), Venkov 2, 1907, č. 278, str. 7, 24/11
540. Páté přes deváté (zpráva), Čas 21, 1907, č. 325, str. 8, 24/11
541. An.: S. Čecha „Písně otroka“ v třicátém vydání...(zpráva), Hlas národa 21, 1907, č. 325, str. 4, 24/11
542. An.: třicáté jubilejní vydání „Písní otroka“ od S. Čecha (popis), Hlas národa 21, 1907, č. 342, str. 4, 11/12
543. České časopisy beletristické...(glosa), Ženský svět 11, 1907, č. 17, s. 205, 5. 10.

1907-08

544. A. B. Dostal: Za S. Čechem (článek), Zlatá Praha 25, 1907-08, č. 25, 294-295, 13/3 1908
545. V. Červinka: Svat. Čech (článek), Zlatá Praha 25, 1907-8, č. 25, 298 -299, 13/3 1908
546. Arne Novák: Svatopluk Čech (nekrolog), Přehled 6, 1907/1908, Č. 23, s. 385-386, 28. 2. 1908
547. Sv. Čech: Ve stínu lípy,
Rf: Theer, Scéna, která mezi hesly, jimiž uvedena byla v život..., Česká revue 1907/08, č. 7, 446-447. Duben 1908
548. Matěj Anastasius Šimáček: Svat. Čech (nekrolog), Zvon 8, 1907-08, č. 23, 353, 28/2 1908
549. Josef Hodek: Z korespondence Sv. Čecha prof. Jos. Wunschovi, Zvon 8, 1907-08, č. 34, 532-35, 22/5 1908, č. 35, 552-554, 29/5, č. 36, 563-65, 5/6, č. 37, 581-83, 12/3
550. F. H. Slabecký: Básník a člověk (nekrolog), Besedy lidu 16, 1907-08, č. 10, str. 109-110, 1908
551. An.: Po stopách pseudonymů Sv. Čecha (poznámka), Máj 6, 1907-08, č. 24, 360, 6/3 1908
552. O. Hostinský: Za S. Čechem (článek), Zlatá Praha 25, 1907-08, č. 25, 290-91, 13/3 1908
553. V. Flašhans: Za S. Čechem (článek), Zlatá Praha 25, 1907-08, č. 25, 291-94, 13/3 1908
554. A. Klášterský: Tři lodi (báseň), Máj 6, 1907-08, č. 23, 345, 28/2 1908
555. Růžena Čechová: Z opuštěné Havránky (vzpomínka), Malý čtenář 27, 1907-08, č. 15, str. 229-31

556. Pavel Sula: Za S. Čechem, Posmrtná vzpomínka naší školy, Malý čtenář 27, 1907-08, č. 16, str. 241-45
557. An.: Po životě náboženském a církevním (zpráva), Naše doba 15, 1907-08, č. 9, str. 714
558. An.: Umělecká kultura (ref.), Nový věk 1, 1907-08, č. 25, str. 6, 20. 3. 1908,
Rf: Ferdinand Strejček, O S. Čechovi (bibliografie), Praha, F. Topič
559. Spisy S. Čecha (poznámka), Přehled 6, 1907-08, č. 26, 450, 20/3 1908
560. Hyeny...(glosa), Přehled 6, 1907-08, č. 29, 498, 10/4 1908
561. J. Vrchlický: Za S. Čechem, Řeč Jaroslava Vrchlického pronesená nad rakví básníkovou v Pantheonu musea Král. Českého, Zlatá Praha 25, 1907-08, č. 25, 296-298, 13/3 1908
562. J. Vrchlický: Za S. Čechem (báseň), Máj 6, 1907-08, č. 23, 333, 28/2 1908
563. A. Pikhart: Svatopluk Čech o Calderonovi (poznámka), Máj 6, 1907-08, č. 23, 348, 28/2 1908)
564. V. Červinka: Svatopluk Čech zemřelý (Nekrolog), Zlatá koruna 25, 1907-1908, č. 23, 274 -275, 2B/2 1908
565. A. Klášterský: Svatopluk Čech (nekrolog), Máj 6, 1907-1908, č. 23, 334 -336, 28/2 1908
566. A. Pikhart: Svatopluk Čech o Calderonovi (poznámka), Máj 6, 1907-1908, č. 23, 348, 28/2 1908
567. J. D. Konrád: Pohřeb Svat. Čecha (článek), Máj 6, 1907 -08, č. 24, 357, 6/3 1908
568. IČZ= 92255
Bibliografie, Nový věk 1, 1907/1908, č. 29, s. 9, 17. 4. 1908
569. IČZ= 92254
Literatura, Nový věk 1, 1907/1908, č. 28, s. 6-7, 10. 4. 1908
570. An.: Sv. Čech „Havlíček“ a „Zář“ (glosa), Vlast 24, 1907-08, č. 8, str. 762-63, květen 1908
571. Sv. Čech a církev (glosa), Přehled 6, 1907-08, č. 28, 482, 3/4 1908
572. An.: Sv. Čech v Praze (poznámka), Máj 6, 1907-08, č. 24, 358, 6/3 1908
573. Jar. Vlček: Svat. Čech (21. 2. 1846 – 24. 2. 1908) (nekrolog), Lumír 36, 1907-8, č. 6, 280-81, 19/3
574. Antonín Klášterský: Svat. Čech (nekrolog), Literární rozhledy 1, 1907 -08, č. 11-12, 161-162, březen 1908
575. Svat. Čech, Přehled 6, 1907-8, č. 25, 429, 13/3 1908

576. An.: Za S. Čechem (nekrolog), Nový věk 1, 1907-08, č. 22, str. 9-10, 28. února 1908
577. Růžena Čechová: Sníh, Za Svat. Čechem (vzpomínka), Zvon 8, 1907-08, č. 33, 514-17, 15/5 1908
578. D. Panýrek: Dobrý člověk (vzpomínka na Sv. Čecha), Máj 6, 1907-08, č. 23, 342-344, 28/2 1908
579. An.: Smrt Sv. Čecha (poznámka redakce), Máj 6, 1907-08, č. 23, 347, 18/2 1908
580. J. V. Sládek: Za Sv. Čechem (báseň), Zlatá Praha 25, 1907-08, č. 23, 273, 28/2 1908
581. An.: Městské divadlo Vinohradské uspořádalo 14. března slavnostní večer Čechův (glosa), Zvon 8, 1907-08, č. 27, 429-30, 27/3 1908
582. František Sekanina: Rozměrná, srdceryvná bolest...(nekrolog), Zvon 8, 1907-08, č. 23, 368, 28/2 1908
583. An.: Sv. Čech v Rovensku (článek), Máj 6, 1907-08, č. 24, 358-360, 6/3 1908
584. A. B. Dostal: Ke vzpomínkám za S. Čechem (článek), Zlatá Praha 25, 1907-08, č. 26, 307, 20/3 1908
585. An.: Písně otroka (poznámka), Máj 6, 1907-08, č. 13-14, 204, 20/12 1907
586. F. Herites: Poslední setkání (povídka), Máj 6, 1907-08, č. 23, 339-340, 28/2 1908
587. An.: Pro pana Čecha...! (vzpomínka), Máj 6, 1907-08, č. 24, 358, 6/3 1908
588. An.: hrob Sv. Čecha na Král. Vyšehradě (poznámka), Máj 6, 1907-08, č. 25, 375, 13/3 1908
589. Národ náš...(nekrolog), Malý čtenář 27, 1907-08, č. 13, str. 207
590. An.: Slovanská hlídka (glosa), Nový věk 1, 1907/1908, č. 24, str. 3-4, 13. 3. 1908

1908

591. Ignát Herrmann: Svatopluk Čech redaktorem (drobná vzpomínka), Národní listy 48, 1908, č. 07 s. 9, 8/3
592. An.: Životopisný nástin Sv. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 52, str. 5, 1/3
593. Ferdinand Strejček: O S. Čechovi,
Rf: Rowalski Jean: O S. Čechovi, Venkov 3, 1908, č. 305, str. 1-2, 29/12
594. F. X. Šalda: S. Čech (studie), Novina 1, 1908, 147-153
595. Prof. Ferdinand Strejček spis o S. Čechovi... (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 148, s. 7, 25.6.
596. Z Mostkovic (velká Čechova slavnost) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 208, str. 6

597. Z Rakvic k uctění památky zesnulého pěvce našeho S. Čecha (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 69, str. 9, 10/3
598. K pohřbu S. Čecha (zpráva), Čas 22, 1908, č. 56, str. 5-6, 26/2
599. Památce Čechově (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 69, str. 6, 10/3
600. Památce Čechově (zpráva), Čas 22, 1908, č. 65, str. 5, 6/3
601. Zničené rukopisy S. Čecha (zpráva), Čas 22, 1908, č. 183, str. 5, 4/7
602. K uctění památky zesnulého básníka S. Čecha...(zpráva), Čas 22, 1908, č. 60, str. 6, 1/3
603. Na uctění památky S. Čecha...(zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 92, str. 4, 2/4
604. K uctění památky S. Čecha...(zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 96, str. 6, 5/4
605. K poctě S. Čecha (zpráva), Jitřenka 27, 1908, č. 8, 122, 15/4 1908
606. MUDr. Josef Mazánek: Svatopluk Čech v Rovensku (črta), Národní listy 48, 1908, č. 67, neděl. příl. s. 9, 8/3
607. Svatopluk Čech zemřel...(zpráva), Čas 22, 1908, č. 54, pří. k č. 55, str. 1, 24/2
608. An.: Beztaktnost pokrokového studentstva (poznámka), Čas 22, 1908, č. 65, str. 4-5, 6/3
609. Pavla Maternová: Svatopluk Čech (báseň-nekrolog), Ženský svět 12, 1908, č. 5, str. 73-74, 5/3
610. An.: Svatopluk Čech (článek), Venkov 3, 1908, č. 52, str. 4, 1/3
611. František Krejčí: Svatopluk Čech...(nekrolog), Česká mysl 9, 1908, č. 2, str. 156, 1/3 1908
612. An.: Zakupujte do svých knihoven (informace), Věstník Dělnické akademie 2, 1908, č. 6, str. 4-5, 15/3
613. Svatopluk Čech (nekrolog), Samostatnost 1908, č. 16, str. 82, 27/2
614. An.: Spisy a časopisy (poznámky a informace), Věstník Dělnické akademie 2, 1908, č. 13, str. 2-3, 1/7
615. Svatopluk Čech a Adolf Heyduk o protipolské předloze (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 42, s. 10, 19. 2.
616. IČZ= 64877
Z uměleckého světa, Venkov 3, 1908, č. 50, s. 6, 28. 2.
617. J. Rowalski: Jan Neruda a Svatopluk Čech (sebrané spisy) (fejeton), Venkov 3, 1908, č. 282, str. 1-2, 1/12
618. IČZ= 90018
Pohřeb Svatopluka Čecha, Hlas národa 22, 1908, č. 61, 2.3.

619. IČZ= 90019
Svatopluk Čech, Hlas národa 22, 1908, č. 62, 3.3.
620. An.: Svat. Čech (nekrology), Eva 5, 1908, č. 3, str. 75-76, březen
621. Rudolf Jaroslav Kronbauer: Čech Svatopluk: Povídky a humoresky, Spis sv. XXII., Nakladatel Fr. Topič, Praha 1908,
Rf: Hlas národa 22, 1908, č. 329, příl. Nedělní listy, 29.11. Nestránkováno
622. An.: Pražská radnice proti Svatopluku Čechovi (zpráva), Právo lidu 17, 1908, č. 141, str. 4, 22.5.
623. An.: Svatopluk Čech (článek), Venkov3,1908, č. 47, str. 2, 25/2
624. J. P.: Svatopluk Čech (nekrolog), Národní obzor 2, 1908, č. 12, str. 1-2, 7/3
625. An.: Svatopluk Čech (nekrolog), Venkov 3, 1908, č. 47, str. 1, 25/2
626. Václav Hladík: Za velkým básníkem, Praha, 26. února, feuilleton, Národní listy 48, 1908, č. 57, s. 1, 27/2
627. Čechovo číslo "České Osvěty (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 98, str. 6, 8/4
628. K úmrtí Sv. Čecha (zpráva), Čas 22, 1908, č. 56, str. 5, 26/2
629. An.: Svat. Čech zemřel v neděli večer 23. února...(nekrolog), Besedy času 13, 1908, č. 9, 69, 1/3
630. Z Mostkovic (sjezd rodáků), Čechova slavnost (zprávy), večerní LN 16, 1908, č. 193, str. 5, 17/7
631. Ant. Brousek: Svat. Čech a děti (fejton), Čas 22, 1908, č. 118, str. 2, 29/4
632. An.: Pohřeb Svat. Čecha (poznámka), Čas 22, 1908, č. 59, str. 3, 29/2
633. An.: Pohřeb Svat. Čecha (zpráva), Čas 22, 1908, č. 60, str. 6, 1/3
634. An.: Svat. Čech a děti II. (fejton), Čas 22, 1908, č. 142, str. 2-3, 23/5
635. An.: Svat. Čech (studie), Rozhledy 18, 1908, č. 5, 99-102, 1/3
636. An.: Svat. Čech (nekrolog), Světozor 1908, č. 20, 477-8, 6/3 1908
637. Julius Myslík: Zasláno (poznámka), Čas 22, 1908, č. 130, str. 4, 11/5
638. Otevření mostu Sv. Čecha (zpráva), Čas 22, 1908, č. 157, str. 12, 7/6
639. An.: básník v županu,
Rf: Čas 22, 1908, č. 343, str. 2-3, 13/12
640. Ignár Herrmann: Věčný klid pěvcům (črta), Národní listy 48, 1908, č. 60, neděl. příloha, s. 9, 1/3

641. Růžena Čechová: Za Svatoplukem (vzpomínka), Světozor 1908, č. 22, 518-519, 20/3
1908
642. Z Chropíně, Na paměť Sv. Čecha (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 70, str. 5, 11/3
643. K oslavám Čechovým (poznámka), večerní LN 16, 1908, č. 80, str. 23, 21/3
644. An.: K úmrtí Sv. Čecha (zpráva), Čas 22, 1908, č. 55, str. 6, 25/2
645. K úmrtí Sv. Čecha (zpráva), Čas 22, 1908, č. 58, str. 8, 28/2
646. Ústřední spolek českých profesorů...(výzva), Čas 22, 1908, č. 58, str. 8, 28/2
647. Čech, Svatopluk
O Památce Svatopluka Čecha...(zpráva), Čas 22, 1908, č. 59, str. 5, 29/2
648. Spolek českých akademiků Židů...(zpráva), Čas 22, 1908, č. 60, str. 6, 1/3
649. Proč to? (zpráva), Čas 22, 1908, č. 60, str. 6, 1/3
650. Zbudujeme pomník Sv. Čechovi v královském hlavním městě Brně (oznámení), Čas 22,
1908, č. 62, str. 7, 3/3
651. Bez názvu (poznámka), Čas 22, 1908, č. 63, str. 1, 4/3
652. Páté přes deváté (zprávy), Čas 22, 1908, č. 76, str. 5, 17/3
653. An.: Jednota divadelních ochotníků „Klicpera“ v Hradci Králové,
Rf: Čas 22, 1908, č. 153, str. 9, 3/6
654. F. X. Šalda, Čím psal Sv. Čech (invektiva), Novina 1, 1908, 224
655. An.: Sv. Čech (nekrolog), Právo lidu 17, 1908, č. 55, str. 1-2, 25.1.
656. An.: K úmrtí Sv. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 50, str. 5, 28/2
657. An.: K úmrtí Sv. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 53, str. 3-4, 3/3
658. An.: Drobnosti z Čechova pohřbu, Čas 22, 1908, č. 63, str. 4, 4/3
659. Docházejí nás..., Čas 22, 1908, č. 73, str. 7, 14/3
660. Fr. S. Procházka: Srdci Sv. Čecha (báseň), Národní listy 48, 1908, č. 55, s. 1, 25/2
661. An.: K pohřbu Sv. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 47, str. 4, 25/2
662. An.: K pohřbu Sv. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 51, str. 4, 29/2
663. An.: Památce Sv. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 52, str. 5, 1/3
664. An.: Pomník Sv. Čechovi... (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 54, str. 4, 4/3
665. An.: Úmrtí Sv. Čecha a francouzský tisk (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 56, str. 5, 6/3
666. An.: Památce Sv. Čecha ...(zpráva), Venkov 3, 1908, č. 57, str. 3, 7/3
667. An.: Ze světa uměleckého (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 153, str. 6-7, 2/7
668. An.: Dar Umělecké besedy v Praze (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 259, str. 7, 4/11

669. Z Řečkovic (Čechův večer) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 83, str. 9, 24/3
670. Z Bučovic (Čechův večer) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 92, str. 5, 2/4
671. Z Hrotovic (Památce Čechově) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 93, str. 6, 3/4
672. Ze Žabovřesk (památka Sv. Čecha) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 94, str. 17, 4/4
673. Z Kunštátu (památka Sv. Čecha) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 94, str. 17, 4/4
674. Z Bučovic (Čechův večer), večerní LN 16, 1908, č. 94, str. 17, 4/4
675. Z Obřan (Čechův večer) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 98, str. 9, 8/4
676. Z Hodslavic (Slavnost Sv. Čecha) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 99, str. 9, 9/4
677. Z Hodslavic (Slavnost Sv. Čecha) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 101, str. 17, 11/4
678. Z Podolí (oslava Sv. Čecha) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 101, str. 17, 11/4
679. Ze Sviadnova (přednáška o Sv. Čechovi) (zpráva), ranní LN 16, 1908, č. 111, str. 23/4
680. Z Místku (oslava Sv. Čecha) (zpráva), ranní LN 16, 1908, č. 112, str. 2, 24/4
681. Z Rožnova (Čechově památce) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 117, str. 9, 29/4
682. Z Blanska (Čechův večer) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 120, str. 19, 2/5
683. Z Řicmanic (oslavu Sv. Čecha)... (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 122, str. 5, 4/5
684. Z Vizovic (Čechův večer) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 125, str. 5, 7/5
685. Ze Šlapanic (oslavu velikého básníka našeho Sv. Čecha) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 148, str. 26, 30/5
686. Z Rosic (zpráva o Čechově večeru), večerní LN 16, 1908, č. 157, str. 7, 10/6
687. Dary (zpráva), Čas 22, 1908, č. 65, str. 5, 6/3
688. An.: Smrt Svat. Čecha (nekrolog), Samostatnost 1908, č. 17, str. 87, 29/2
689. Julie Emingerová: Vzpomínka z Obřiství, Ženský svět 12, 1908, č. 5, str. 75-76, 5/3
690. An.: Městské divadlo Vinohradské uspořádalo 14. 3. Slavnostní večer Čechův (glosa), Zvon 8, 1907-08, č. 27, 429-430, 27/3 1908
691. Pohřeb S. Čecha...(zpráva), Čas 22, 1908, č. 55, str. 1, 25/2
692. K pohřbu S. Čecha (zpráva), Čas 22, 1908, č. 57, str. 5, 27/2
693. Z Nēm. Brodu (zpráva), Čas 22, 1908, č. 73, str. 5, 14/3
694. Do Břevnova (zpráva), Čas 22, 1908, č. 108, str. 6, 18/4
695. Fr. Krejčí: Pantheism Sv. Čecha (poznámka), Česká mysl 9, 1908, č. 3, str. 235, 1/5 1908
696. An.: Sv. Čech (nekrolog), Jitřenka 27, 1908, č. 5, 67-68, 1/3 1908
697. An.: Sv. Čech – mrtev! (nekrolog), večerní LN 16, 1908, č. 54, str. 1-2, 24/2

698. An.: Přípravy k pohřbu S. Čecha (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 56, str. 3, 26/2
699. An.: za S. Čechem (studie), večerní LN 16, 1908, č. 58, str. 1-2, 28/2
700. Jindra Flajšhansová: Sněženky, vzpomínka na S. Čecha, Národní listy 48, 1908, č. 60, nedělní příloha, str. 9, 1/3
701. Josef Kuffner: Kronika, Praha, 20. června, Národní listy 48, 1908, č. 170, str. 1, 21/6
702. An.: Prof. Dr. Jan Palacký (zpráva), Samostatnost 1908, č. 16, str. 83, 27/2
703. A. E. Mužik: Na hrob S. Čecha (vzpomínka), Světozor 1908, č. 20, 468-9, 6/3 1908, 23/2 1908
704. Z Hodonína (památce Čechově) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 70, str. 5, 11/3
705. Z Husovic (Čechův večer) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 77, str. 6, 18/3
706. Devátý výkaz příspěvků na pomník S. Čecha v Brně (přehled), večerní LN 16, 1908, č. 79, str. 5, 20/3
707. Z Lysic (oslava S. Čecha) (zpráva), ranní LN 16, 1908, č. 80, str. 2, 21/3
708. Z Příbora (oslava S. Čecha) (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 80, str. 21, 21/3
709. Důstojným způsobem... (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 94, str. 16, 4/4
710. Citátem se S. Čecha uražení klerikálové (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 120, str. 3, 2/5
711. An.: S. Čech (nekrolog), Věstník Dělnické akademie 2, 1908, č. 5, str. 1, 1/3
712. An.: Oslava Sv. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 103, str. 6, 1/5
713. An.: Most Mikulášský či most Sv. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 120, str. 4, 22/5
714. Z rady hl. města Prahy (zpráva), Čas 22, 1908, č. 56, str. 6, 26/2
715. Z učitelské jednoty Komenský pro Prahu a okolí (zpráva), Čas 22, 1908, č. 58, str. 8, 28/2
716. An.: Divadelní oslava S. Čecha (ref.), Čas 22, 1908, č. 76, str. 2, 17/3
717. An.: Spolkové schůze, přednášky a zprávy (přehled), Čas 22, 1908, č. 81, str. 9, 22.3.
718. Páté přes deváté (zpráva), Čas 22, 1908, č. 84, str. 7, 25/3
719. An.: Spolkové schůze, přednášky a zprávy (přehled), Čas 22, 1908, č. 84, str. 7, 25. 3.
720. An.: O S. Čechovi...(ref.), Čas 22, 1908, č. 87, str. 5, 28/3
721. Jan Herben: Z podrobné literatury o S. Čechovi (přehled), Čas 22, 1908, č. 95, str. 2-4, 5/4
722. An.: Slavnostní večer k uctění památky S. Čecha...(ref.), Čas 22, 1908, č. 100, str. 5, 10/4

723. Páté přes deváté (zprávy), Čas 22, 1908, č. 107, str. 6, 17/4
724. Páté přes deváté (zprávy), Čas 22, 1908, č. 114, str. 5, 25/4
725. J. J.: Čeho se nedostává, odpověď panu F. H. (fejton), Čas 22, 1908, č. 119, str. 2, 30/4
726. Páté přes deváté (zprávy), Čas 22, 1908, č. 130, str. 3, 11/5
727. An.: Literární příhoda (poznámka), Čas 22, 1908, č. 149, str. 2, 30.5.
728. Páté přes deváté (zprávy), Čas 22, 1908, č. 167, str. 8, 18/6
729. An.: Drobnosti literární a umělecké (zprávy), Čas 22, 1908, č. 206, str. 3, 28. 7.
730. Přednášky (zprávy), Čas 22, 1908, č. 250, str. 6, 10/9
731. Jaroslav Kamper: Proslovení (nekrolog), Česká Osvěta 4, 1908, č. 2, Čechovo číslo 2-3, březen 1908
732. Na texty S. Čecha jsou komponovány následující skladby...(seznam), Česká Osvěta 4, 1908, č. 2, Čechovo číslo, 28-29, březen 1908
733. Díla S. Čecha pro lidové knihovny vhodná (seznam), Česká Osvěta 4, 1908, č. 2, Čechovo číslo 29-30, březen 1908
734. An.: S. Čech- mrtev! (zpráva), ranní LN 16, 1908, č. 55, str. 1, 25/2
735. Václav Hladík: Novoroční, Praha, 31. prosince 1907, feuilleton, Národní listy 48, 1908, č. 1, s. 1, 1/1
736. Dr. A. Nevšimal: Loučení S. Čecha, dle jeho Lešetínského kováře, (báseň) „Ještě jednou pojd“, Národní listy 48, 1908, č. 60, s. 9, 1/3, příloha
737. Jar. Vrchlický: Stráž první noci (báseň), Národní listy 48, 1908, č. 67, nedělní příloha, s. 9, 8/3
738. Hrob S. Čecha na Vyšehradě...(zpráva), Národní obzor 2, 1908, č. 20, str. 5, 2/5
739. A. E. Mužík: S. Čech (báseň), Světozor 1908, č. 21, 494, 13/3 1908
740. Projev petrohradské dumy o úmrtí S. Čecha (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 68, str. 4, 9/3
741. Pátý výkaz příspěvků na pomník S. Čecha v Brně (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 69, str. 6, 10/3
742. Šestý výkaz příspěvků na pomník S. Čecha v Brně (přehled), večerní LN 16, 1908, č. 70, str. 6, 11/3
743. Smuteční večer S. Čecha...(zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 71, str. 4, 12/3
744. Sedmý výkaz příspěvků na pomník S. Čecha (přehled), večerní LN 16, 1908, č. 72, str. 3, 13/3 1908

745. An.: Za S. Čechem... (zpráva), Čas 22, 1908, č. 90, str. 2-3, 31/3
746. Fr. Chudoba: Za S. Čechem...(nekrolog), časopis Matice Moravské 32, 1908, č. 3, s. 225-233, 1908
747. V. Flajšhans: O S. Čechovi (přednáška), Česká Osvěta 4, 1908, č. 2, Čechovo číslo 3-6, březen 1908
748. Václav Hladík, Národní listy 48, 1908, č. 76, s. 2, 17/3
749. An.: Pohřeb S. Čecha (článek), Jitřenka 27, 1908, č. 6, 87-88, 15/3 1908
750. An.: K úmrtí S. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 48, str. 5, 26/2
751. An.: K úmrtí S. Čecha...(zpráva), Venkov 3, 1908, č. 57, str. 3, 7/3
752. An.: Pomník S. Čechovi (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 80, str. 4, 3/4
753. An.: A přece most S. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 127, str. 4, 30/5
754. Předsednictvo Zemského ústředního spolku jednot učitelských v Král. Českém...(výzva), Čas 22, 1908, č. 58, str. 8, 28/2
755. Ústřední spolek českých žen... (výzva), Čas 22, 1908, č. 58, str. 8, 28/2
756. Politická kronika (zpráva), Čas 22, 1908, č. 61, příl. k č. 62, str. 1, 2/3
757. An.: Pohřeb S. Čecha (ref.), Čas 22, 1908, č. 61, příl. k č. 62, str. 2-3, 2/3
758. Z Velké Bíteše-památce S. Čecha (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 72, str. 6, 13/3
759. Čechova oslava (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 79, str. 3, 20/3
760. Na uctění památky S. Čecha (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 87, str. 19, 28/3
761. Do Slavkova a okolí - odklad oslavy Čechovy-(zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 87, str. 22, 28/3
762. Z Bystřice nad Pernštejnem - Slavnost S. Čecha - (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 93, str. 6, 3/4
763. Jedenáctý výkaz příspěvků na pomník S. Čecha v Brně (přehled), večerní LN 16, 1908, č. 97, str. 6, 7/4
764. Tělocvičná jednota Sokol v Brně...(zpráva), ranní LN 16, 1908, č. 99, str. 2, 9/4
765. Ze Židenic (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 101, str. 17, 11/4
766. Klerikální obchod s hrobem S. Čecha (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 104, str. 3, 14/4
767. Z České besedy v Krakově (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 106, str. 3, 16/4
768. Z Kelče - Oslava S. Čecha (zpráva), ranní LN 16, 1908, č. 119, str. 2, 1/5
769. Most S. Čecha v Praze (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 148, str. 4, 30/5

770. Národní pouť k první mohyle S. Čecha...(zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 164, str. 3, 17/6
771. Ženský klub český pořádá...(zpráva), Venkov 3, 1908, č. 50, s. 5, 28.2.
772. Antonín Nečásek: Až dnes odpoledne budeš...(fejton), Venkov 3, 1908, č. 52, str. 1-2, 1/3
773. J. Hilbert: Vinohradské divadlo (poznámka), Venkov 3, 1908, č. 65, str. 4, 17/3
774. Pavla Maternová: Přítel náš nejujmější – světlé památce S. Čecha (nekrolog), Ženský svět 12, 1908, č. 5, str. 74-75, 5/3
775. Rudolf Jar. Kronbauer: Na paměť S. Čecha (ref.), Hlas národa 22, 1908, č. 76, příl. 17. 3. nestránkováno
776. Oslava Čechova v našem městě (zpráva), Jitřenka 27, 1908, č. 6, 89, 15/3
777. An.: Přípravy k pohřbu (zpráva), ranní LN 16, 1908, č. 55, str. 1, 25/2
778. An.: Přípravy k pohřbu S. Čecha (zprávy), ranní LN 16, 1908, č. 56, str. 2, 26/2 a č. 59, str. 2, 29/2
779. An.: Glosy a reflexy (poznámka), Samostatnost 1908, č. 31, str. 165, 18/4
780. An.: Proti pomníku S. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 57, str. 3, 7/3
781. An.: Slavnostní tryznu za mistrem české poesie S. Čecha...(zpráva), Venkov 3, 1908, č. 76, str. 5, 29/3
782. An.: Ze světa uměleckého (zprávy), Venkov 3, 1908, č. 148, str. 6, 25/6
783. O. Theer: S. Čech, Čes. Revue 1908
784. An.: Poslední práce S. Čecha, Poslední rukopis ... (2 zprávy), Právo lidu 17, 1908, č. 57, str. 9, 27.2.
785. An.: poslední báseň S. Čecha, (ref.), Právo lidu 17, 1908, č. 59, str. 1-2
786. Na paměť S. Čecha (zpráva), večerní LN 16, 1908, č. 203, str. 6, 27/7
787. Sokolstvo při pohřbu S. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 49, str. 5, 27/2
788. An.: K pohřbu S. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 49, str. 5, 27/2
789. An.: Pohřeb S. Čecha (ref.), Venkov 3, 1908, č. 53, str. 3, 3/3
790. An.: K oslavám S. Čecha... (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 56, str. 5, 6/3
791. An.: O S. Čechovi... (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 72, str. 4, 25/3
792. Na paměť S. Čecha (zpráva), Venkov 3, 1908, č. 174, s. 4, 26. 7.
793. F. X. Šalda: S. Čech, Novina 1908> Duše a dílo (1913)
794. F. Krejčí: Čechův panteismus, Česká mysl 1908

795. Z. Nejedlý: S. Čech, 3.4.1908>Z české kultury 1951 + S. Čech a moderní hudba, čas. Smetana 1914/15, obojí též >Z české literatury a kultury 1983

796. An.: Za S. Čechem (poznámka), Věstník Dělnické akademie 2, 1908, č. 6, str. 3-4, 15/3

1908-09

797. J. E. Korn: Nový umělecký portrét Svat. Čecha (poznámka), Máj 7, 1908-09, č. 29, 360, 9/4 1909

798. Ferdinand Strejček: O S. Čechovi (monografie), Praha, F. Topič 1908,
Rf: Albert Pražák, Lumír 37, 1908-09, č. 8, 376-378, 17/5 1909

799. An.: Co čte mládež středoškolská? (poznámka), Besedy lidu 17, 1908 -09, č. 16, str. 252, 1909

800. J. Š. Baar: Setkání, věnováno památce Svat. Čecha ke dni 23. února (povídka), Máj 7, 1908-1909, č. 22, 269 -271, 19/2 1909

801. Sv. Čech: Menší básně II, Praha,
Rf: Kamil Fiala, Knihy veršů, Moderní revue, sv. 21, 1908-09, č. 9, 467, 8/6 1909

802. Literatura a umění (poznámka), Besedy lidu 17, 1908-09, č. 10, s. 155-56, 1909

803. České umění v cizině (poznámka), Zlatá Praha 26, 1908-09, č. 19, 227-228, 29/1 1909

804. České umění v cizině (poznámka), Zlatá Praha 26, 1908-09, č. 19, 227-228, 29/1 1909

805. Předevčírem bylo tomu rok (poznámka), Zlatá Praha 26, 1908-09, č. 23, 273, 26/2 1909

806. Domek S. Čecha (poznámka), Zlatá Praha 26, 1908-09, č. 31, 372, 23/4 1909

807. Domek S. Čecha (poznámka), Zlatá Praha 26, 1908-09, č. 44, 527, 23/7 1909

808. S. Heller: Ze života S. Čecha, Květy 1908 a 1909

1909

809. J. S. Machar: Svat. Čech v mém životě I (vzpomínky), Čas 23, 1909, č. 59, str. 2-3, 28/2

810. J. Sv. Machar: Svat. Čech v mém životě II (vzpomínky), Čas 23, 1909, č. 66, str. 2-3, 7/3

811. J. Sv. Machar: Svat. Čech v mém životě (vzpomínky), Čas 23, 1909, č. 80, str. 2-3, 21/3

812. Josef Svatopluk Machar: Svatopluk Čech v mém životě III (vzpomínky), Čas 23, 1909, č. 73, str. 2-3, 14/3

813. J. S. Machar: Svat. Čech v mém životě VI (vzpomínky), Čas 23, 1909, č. 94, str. 2-3, 4/4

814. F. X. Šalda: ref. J. Sutnar: S. Čech zrcadlem češství a S. Čech a F. X. Šalda, Novina 1909 >KP 7 (1953)
815. An.: Český venkov památce Sv. Čecha (ref.), Venkov 4, 1909, č. 169, str. 7-8, 20/7
816. Josef Kudela: Po časopisech,
Rf: Čas 23, 1909, č. 265, 2-3, 25/9
817. Svatopluk Čech zůstane pohřben na Král. Vyšehradě (zpráva), Čas 23, 1909, č. 334, str. 5,4/12
818. IČZ= 65039
Umělecká směs, Venkov 4, 1909, č. 83, s. 5-6, 7.4.
819. IČZ= 65029
Ze světa uměleckého, Venkov 4, 1909, č. 45, s. 7, 21.2.
820. An.: Uctění památky Sv. Čecha v Obříství (zpráva), Venkov 4, 1909, č. 166, str. 5, 16/7
821. IČZ= 65057
Ze světa uměleckého, Venkov 4, 1909, č. 242, s. 8, 13. 10.
822. Z Warnsdorfu...(zpráva), Čas 23, 1909, č. 40, str. 10, 9/2
823. Čechova světnice (zpráva), Čas 23, 1909, č. 57, str. 7, 26/2
824. Z Obříství (zpráva), Čas 23, 1909, č. 155, str. 3, 7/6
825. Básník v postoji slavnostním, Čas 23, 1909, č. 161, str. 4, 13/6,
Rf: Sv. Čech, Menší básně II, Sebrané spisy sv. 24, uspořádal Ferd. Strejček, Praha F. Topič 1909
826. Knižnictví, Hlas národa 23, 1909, č. 182, str. 5, 4/7,
Rf: Sv. Čech, Satiry a různé črty, Praha, Fr. Topič 1909
827. Ze světa uměleckého (zpráva), Venkov 4, 1909, č. 101, str. 8, 29/4
828. An.: památce Sv. Čecha...(zpráva), Venkov 4, 1909, č. 301, str. 6-7, 22/12
829. Jednání o přenesení ostatků Sv. Čecha na Říp...(zpráva), Čas 23, 1909, č. 354, str. 5, 24/12
830. An.: Ze světa uměleckého (zpráva), Venkov 4, 1909, č. 179, str. 9, 31/7
831. An.: České děti do domu S. Čecha v Tróji (zpráva), Venkov 4, 1909, č. 188, str. 5, 11/8
832. An.: Roháč na Sioně a jiné zlomky...(zpráva), Venkov 4, 1909, č. 275, str. 12, 21/11
833. Spolkový Věstník (zpráva), Čas 23, 1909, č. 59, str. 8, 28/2
834. Josef Sv. Machar: Glosy (fejton), Čas 23, 1909, č. 141, str. 2, 23/5
835. Z Ostředku u Benešova (zpráva), Čas 23, 1909, č. 156, str. 5, 8/6

836. Jindra Flajšhansová: Bouda na Řípu (článek), Národní listy 49, 1909, č. 273, s. 2, 3/10
837. An.: Ze světa uměleckého (zpráva), Venkov 4, 1909, č. 114, str. 7-8, 15/5
838. Ostatky S. Čecha (zpráva), LN 17, 1909, č. 333, str. 5, 4/12
839. An.: K poznámce v 11. čísle Národního obzoru... (poznámka), Národní obzor 3, 1909, č. 13, str. 4-5, 13/3
840. An.: Za „Písně otroka“ (článek), Právo lidu 18, 1909, č. 284, str. 1, 14. 10.
841. Ze světa uměleckého (zpráva), Venkov 4, 1909, č. 9, s. 9, 10.1.
842. An.: Odhalení pamětní desky a otevření knihovny Čechovy v Obříství (zpráva), Čas 23, 1909, č. 198, 5, 20/7.
843. An.: K výročí S. Čecha (poznámka), Dělnická osvěta 3, 1909, č. 5, 54, 1/3
844. An.: Slavnost odhalení pamětní desky S. Čechovi v Obříství (reportáž), Hlas národa 23, 1909, č. 197, str. 3, 19/7
845. An.: S. Čech v mém životě... (poznámka), Národní obzor 3, 1909, č. 16, str. 3, 3/4
846. Oslava S. Čecha... (poznámka), Ženský svět 13, 1909, č. 5, s. 80, 5.3.
847. An.: Čechova deska ve Škvorci (zpráva), Venkov 4, 1909, č. 121, str. 4, 23/5
848. A. Spisar: S. Čech, Meditace 1909
849. J. Vodák: Básník v postoji slavnostním, Čas 13. 6. 1909

1909-10

850. R. J. Kronbauer: Památce Sv. Čecha (článek), Máj 8, 1909-10, č. 15, 188-190, 23/12 1909
851. České umění v cizině (poznámka), Zlatá Praha 27, 1909-10, č. 22, 263, 18/2 1910
852. České umění v cizině (poznámka), Zlatá Praha 28, 1909-10, č. 29, 347-348, 8/4 1910
853. J. S. Machar: S. Čech v mém životě (vzpomínky a korespondence), Čas 1909 >Krajiny, lidí a netopýři 1910, též >V poledne 1921
854. S. Čech: posmrtné vydání spisů XXI. - XXX. Praha, F. Topič 1910, Rf: Zvon 10, 1909-10, č. 19, 301, 11/2, 1912

1910

855. An.: Velké životní dílo S. Čecha právě ukončeno! (zpráva), Hlas národa 24, 1910, č. 37, příloha Nedělní listy, str. 5-6, 6.2.

856. An.: Cestovní poznámky S. Čecha z roku 1889, upravil a vydal F. S. (ref.), Hlas národa 24, 1910, č. 278, příloha Nedělní listy, str. 5, 9.10.
857. An.: Odměnu může získati... (oznámení), Dělnická osvěta 4, 1910, č. 3, 31-32, 1/2
858. An.: Dlouho hledaná humoreska S. Čecha „Cikánka“ objevena! (zpráva), Hlas národa 24, 1910, č. 30, příloha Nedělní listy, str. 4, 30. 1.
859. Ze světa uměleckého (zprávy), Venkov 5, 1910, č. 173, str. 10, 24/7
860. An.: K oslavám druhého výročí úmrtí velkého básníka S. Čecha...(zpráva), Venkov 5, 1910, č. 37, str. 6, 12/2
861. Ferdinand Strejček: Z rukopisné pozůstalosti S. Čecha (článek), Čas 24, 1910, č. 62, Hlídky Času 5, 1910, č. 9, str. 2-3, 3/3
862. V Poličce...(zpráva), Národní obzor 4, 1910, č. 41, str. 5, 24/9
863. V Poličce...(zpráva), Národní obzor 4, 1910, č. 15, str. 11, 26/3
864. Drobnosti, Venkov 5, 1910, č. 229, s. 9, 29.9.
865. An.: Sebrané spisy S. Čecha (poznámka), Právo lidu 19, 1910, č. 28, str. 9, 28/1
866. An.: Dlouho hledaná humoreska S. Čecha „Cikánka“ objevena (poznámka), Právo lidu 19, 1910, č. 31, str. 6, 31/1
867. An.: Pomník S. Čecha v Poličce (poznámka), Právo lidu 19, 1910, č. 257, str. 6, 18/9
868. An.: Z revue a časopisů, Právo lidu 19, 1910, č. 349, 19/12
869. An.: Ze Špillarovy výstavy (článek), LN 9, 1910, č. 269, str. 1-2, 21/11
870. V Plumlově... (zpráva), Národní obzor 4, 1910, č. 37, str. 6, 27/8
871. V Hořicích...(zpráva), Národní obzor 4, 1910, č. 29, str. 6, 2/7
872. An.: Ke druhému výročí úmrtí S. Čecha (poznámka), Právo lidu 19, 1910, č. 49, str. 9, 18/2
873. An.: Posmrtná vzpomínka na S. Čecha (poznámka), Právo lidu 19, 1910, č. 57, str. 4, 26/2
874. Z revue a časopisů, Právo lidu 19, 1910, č. 73, str. 1, 14/3
875. An.: Pomník S. Čechovi...(zpráva), Venkov 5, 1910, č. 220, str. 7, 18/9
876. Druhé výročí smrti S. Čecha...(glosa), Právo lidu 19, 1910, č. 59, str. 4, 28/2
877. IČZ= 64889
Ze světa uměleckého, Venkov 5, 1910, č. 1, s. 8-9, 1.1.

878. Karel Novotný: Když Svatopluk Čech se loučil s Obřístvím... Intimní vzpomínka a korespondence básníková z roku 1903, Hlas národa 24, 1910, č. 264, 271,278, příloha Nedělní listy, str. 1-3, 1-3,1-2 z 25. 9., 2. a 9. 10.
879. An.: Svatopluk Čech jako spisovatel poučných prací... (poznámka), Národní obzor 4, 1910, č. 7, str. 4, 29/1
880. Přednáška (zpráva), Venkov 5, 1910, č. 52, s. 6, 2.3.

1910-11

881. V. Červinka: Lyrická prémie Máje (zpráva), Zlatá Praha 28, 1910-11, č. 9, 106-107, 18/10 1910
882. R. J. Kronbauer: S. Čech včelařem (článek), Máj 9, 1910-11, č. 11, 141-42, 9/12 1910
883. Ferdinand Strejček: Co psal Jan Neruda Sv. Čechovi (korespondence), Zvon 11, 1910-11, č. 10, 148-51, 25/11 1910, č. 11, 164-66, 2/12, č. 12, 180-83, 9/12
884. An.: Čechův Roháč na Sioně,
Rf: Čas 24, 1910, č. 51, str. 4, 20/2
885. Svat. Čech: Svat. Čech a Julius Zeyer (fejeton), Přehled 9, 1910-11, č. 18, 321 -22, 27/1 1911
886. F. X. Šalda: Korespondence Julia Zeyera se Svatoplukem Čechem (glosa), Novina 4, 1910-11, 191 -92
887. An.: Svatopluk Čech a Julius Zeyer (ref.) Přehled 9, 1910 -11, č. 25, 347, 17/3 1911

1911

888. T. Nováková: Trochu vzpomínek na S. Čecha, almanach Půl století, NL 1860 -1910 (1911)
889. Klub mládeže národně sociální...(zpráva), Jitřenka 30, 1911, č. 8, 126, 15/4 1911
890. An.: V Poličce...(poznámka), Národní obzor 5, 1911, č. 33, str. 11, 29/7
891. An.: Pomníky Havlíčkovi, Čechovi a Riegrovi na Král. Vinohradech (zpráva), Právo lidu 20, 1911, č. 51, str. 5, 20/11
892. Jan Karník: Díla a lidé II (poznámky), Nový obzor 1. 1911, č. 1, str. 41-42, leden; č. 2, 92-94, únor
893. Ferdinand Pátek: Svatopluk Čech a „Česká Stráž“ (poznámka), ČMF 1, 1911, 279 1/5
894. An.: Z revuí a časopisů, Právo lidu 20, 1911, č. 174, str. 1-2, 26/6 (poznámky)

895. An.: V Ostředku...(zpráva), Národní obzor 5, 1911, č. 29, str. 12, 1/7
896. An.: Z revue a časopisů, Právo lidu 20, 1911, č. 58, str. 1-2, 27/2 (poznámka)
897. Čeněk Zíbrt: Česká Akademie a Svatopluk Čech (pojednání), ČČM 85, 1911, sv. 2, 226-236

1911-12

898. Z. Kobza: Sv. Čech, Jeho studie vývoje a díla, Praha, Knihovna Přehledu Revue,
Rf: Zvon 12, 1911-12, č. 6, 93, 27/10 1911
899. F. Strejček: Svatopluk Čech referentem ze " Soudní síně " (článek), Zlatá Praha 29,
1911-12, č. 31, 372-374, 19/4 1912
900. Druhá tisícovka (poznámka), Zlatá Praha 29, 1911-12, č. 33, 400, 3/5 1912
901. V. Červinka: Praha (článek), Zlatá Praha 29, 1911-12, č. 34, 411.412, 10/5 1912
902. D. Panýrek: Pomník S. Čechovi (poznámka), Máj 10, 1911-12, č. 49, 599, 30/8 1912
903. Zlatá zrnka (sentence), Malý čtenář 31, 1911-12, č. 1, str. 4
904. Karel Hikl: Literární monografie (článek), Novina 5, 1911-12, 125-126

1912

905. An.: Literární studie,
Rf: Čas 26, 1912, č. 23, str. 4, 23/1,
Rf: Zdeněk Kobza: Sv. Čech, Studie jeho vývoje a díla, Praha, Plaček 1912
906. F. F. Krejčí: Česká literární bída (článek), PL 21, 1912, č. 269, příloha str. 1, 29/9
907. Ant. Procházka: Studie o S. Čechovi 1, 2, LF 1912
908. F. Strejček: Idealismus S. Čecha, Osvěta 1912
909. An.: V Obříství...(poznámka), Národní obzor 6, 1912, č. 42, str. 6, 6/9
910. Umělecké drobnosti (zprávy), PL 21, 1912, č. 276, příloha str. 1, 6/10
911. An.: Samostatnost 1912, č. 357, Kulturní snahy str. 2, 25/12
912. An.: Pomník S. Čecha v Obříství (zpráva), Venkov 7, 1912, č. 197, str. 5, 23/8
913. An.: Z revue a časopisů (přehled), PL 21, 1912, č. 63, str. 1-2, 4/3
914. An.: Literární velmož (fejton), večerní PL 1, 1912, č. 60, str. 1-2, 13/3
915. An: Rozmanitosti, jindy a nyní (poznámka), Venkov 7, 1912, č. 83, str. 9-10, 10/4

1912-13

916. České umění v cizině (poznámka), Zlatá Praha 30, 1912-13, č. 2, 24, 20/9 1912
917. Z kulturní činnosti českého venkova (poznámka), Zlatá Praha 30, 1912-13, č. 44, 526, 11/7 1913
918. Pomník S. Čecha v Rovensku (poznámka), Zlatá Praha 30, 1912-13, č. 47, 562, 1/8 1913
919. České umění v cizině (poznámka), Zlatá Praha 30, 1912-13, č. 52, 624, 12/9 1913
920. R. J. Kronbauer: Básník mezi lidmi, Život a příhody S. Čecha na návsi (fejeton), Máj 11, 1912-13, č. 23, 276-278, 21/2 1913
921. Pomník S. Čechovi (poznámka), Zlatá Praha 30, 1912-13, č. 2, 24, 20/9 1912
922. Fr. S. Procházka, Zvon 13, 1912-13, č. 39, 543-44, 13/6 1913

1913

923. Sv. Čech: Čtvrtá kniha povídek a črt, Praha, F. Topič 1913,
Rf: Gustav Winter, PL 22, 1913, č. 349, příloha str. 1-2, 21/12
924. Viktor Dyk: Básník mezi lidmi (fejeton), Samostatnost 1913, č. 11, str. 1, 12/1
925. An.: Odhalení pomníku S. Čecha v Rovensku...(zpráva), Venkov 8, 1913, č. 112, str. 6, 15/5
926. An.: Referáty, Hlas národa 27, 1913, č. 12, příloha Nedělní listy, str. 5-6, 12/1
927. Gustav Pallas: Z nové literatury pro mládež, Venkov 8, 1913, č. 189, str. 9, 13.8.
928. Z „Umělecké Besedy“ (zpráva), PL 22, 1913, č. 64, str. 9, 28/3
929. Ze Skutče (poznámka), PL 22, 1913, č. 265, str. 8, 27/9
930. An.: Z revue a časopisů (článek), PL 22, 1913, č. 288, str. 1-2, 20/10
931. Pojmenování ulic v Košířích (zpráva), večerník PL 2, 1913, č. 66, str. 3, 20/3
932. Viktor Dyk: Básník mezi lidmi (fejeton II), Samostatnost 1913, č. 18, str. 1
933. An.: Slovanstva orel bílý S. Čech... (zpráva), Venkov 8, 1913, č. 51, str. 7, 1/3
934. An.: Lešetínský kovář (článek), Jitřenka 32, 1913, č. 15, 225-226, 1/8 1913
935. An.: Pomník S. Čecha v Rovensku (zpráva), Venkov 8, 1913, č. 175, str. 8, 27/7
936. An.: K odhalení pomníku S. Čecha v Rovensku (zpráva), Venkov 8, 1913, č. 180, str. 4, 2/8
937. An.: Užitečné a pěkné knížky, Čas 27, 1913, č. 155, str. 5-6, 8/9
938. An.: K uctění památky S. Čecha...(zpráva), Venkov 8, 1913, č. 49, str. 6, 27/2

939. Gustav Pallas: Ze starší i nové humoristiky původní, Venkov 8, 1913, č. 236, str. 9-10, 8. 10.
940. Nové svazky našich sebraných spisů, Venkov 8, 1913, č. 302, stránky v příloze nejsou číslovány, 25.12.
941. Oslava Sv. Čecha na hřbitově vyšehradském (noticka), Čas 27, 1913, č. 62, str. 6, 4/3
942. Spolek pro zbudování pomníku Svatopluku Čechovi v Praze (zpráva), Venkov 8, 1913, č. 49, str. 6, 27/2
943. An.: pomník Sv. Čecha v Rovensku (zpráva), Venkov 8, 1913, č. 75, str. 7, 30/3
944. Prvotiny S. Čecha,
Rf: Jan Menšík, ČMF 3, 1913, sešit 1, 88-89, 1/1
945. K. L. Fus: U Krouzů, Příběh ze života S. Čecha, k 5. výročí úmrtí básníkovy, PL 22, 1913, č. 53, Dělnická besídka č. 8, 57 -60, 23/2
946. Marie Pfeffermannová: Vzpomínka na S. Čecha, Venkov 8, 1913, č. 258, příl. Věstník Dorostu, str. 2-3, 2.11.
947. An.: Pomník Svatopluka Čecha v Rovensku... (Zpráva), Venkov 8, 1913, č. 152, str. 8, 1/7

1913-14

948. Arne Novák: Adamité S. Čecha (studie analytická), Česká kultura 2, 1913-14, 1-5, 28-32, 50-53, 66-63, 89- 91.
949. F. X. Šalda: Spor generací (polemika), Česká kultura 2, 1913-14, 39-41
950. F. S.: Hrob otce básníkovy (životopis), Topičův sborník 1, 1913-14, č. 4, 209-210, leden 1914
951. S. Čech, Jos. Lukavský: Staré album (článek), Český svět 10, 1913-14, č. 1, str. 27, 5/9 1913
952. Nové pomníky v Čechách (poznámka), Zlatá Praha 31, 1913-14, č. 37, 444, 26/6 1914

1914

953. Gustav Pallas: Nové svazky Sebraných spisů, Venkov 9, 1914, č. 90, příloha Literární a umělecká, str. 1, 16/6
954. Oslava Sv. Čecha u jeho hrobu na hřbitově vyšehradském (noticka), Čas 28, 1914, č. 61, str. 7, 3/3

955. Svatopluk Čech, K odhalení pomníku básníka v Obříství dne 15. srpna 1914 (článek), PL 23,1914, č. 224, str. 3-5, 15/8

1914-15

956. Otakar Jakoubek: Dramatické umění, Vlast 31, 1914-1915, č. 11, str. 1001-1002, srpen 1915
957. Fr. Frýdecký: Jak štváli plachého samotáře Sv. Čecha (poznámka), Zvon 15, 1914-15, č. 45, 631-32, 6/8 1915

1915

958. Karel Kolman: Divadla, koncerty a zábavy,
Rf: Hlas národa 30, 1915, č. 187, str. 6, 8/7
959. Otakar Fischer: Husitství a české drama (studie), Národní listy 55, 1915, č. 183, s. 5, 4/7
960. An.: Denní zprávy (medailon), Čas 29, 1915, č. 325, 6, 12/5
961. Gustav Pallas: Ze života velkých básníků I, II (fejton), Venkov 10, 1915, č. 221, s. 2-3, 14. 9.

1915-16

962. Ferdinand Strejček: Svatopluk Čech a naturalismus (fejton), Zvon 16, 1915-1916, č. 35, 488 – 490, 25/5 1916
963. Ferd. Strejček: Svat. Čech aj. (článek), Zvon 16, 1915-16, č. 11, 148-150, 9/12, č. 12, 159-161, 16/12
964. K. L. Fus: S. Čecha cesta do konviktu (článek), Český svět 12, 1915-16, č. 26, 19-20, 3/3 1916
965. Ferdinand Strejček: Sedmdesát let S. Čecha, Topičův sborník 3, 1915-16, 6, 279-82, 3/3 1916
966. Gustav Pallas: Z literárního světa českého, Zlatá Praha 33, 1915-16, č. 22, s. 263-64, 1/3 1916
967. An.: Na paměť osmiletého úmrtí velikého pěvce národního S. Čecha...(zpráva), Zlatá Praha 33, 1915-16, č. 34, 408, 24/5 1916
968. Nové pomníky věhlasným našim mužům (zpráva), Zlatá Praha 33, 1915-16, č. 26, s. 312, 29. 3. 1916

969. K. V. Rais: Básník redaktorem, Topičův sborník 4, 1916-17, sv. 1, 11-17, 6/10 1916

1916

970. An.: První a poslední feuilleton Sv. Čecha v „Národních listech“, Praha, 18. února, Národní listy 56, 1916, č. 50, s. 1-2, 19/2

971. Karel Novotný: Svat. Čech o českém bojáku (fejeton), Hlas národa 31, 1916, č. 51, str. 2-3, 20. 2.

972. Prof. Josef Vycpálek: Kterak jsem v Ostředku hledal „rodiště“ S. Čecha, feuilleton, Národní listy 56, 1916, večerní vydání, s. 96, s. 1-2, 3/ 4

973. Gustav Palla: Tiché jubileum (fejeton), Venkov 11, 1916, č. 44, str. 2-3, 20/2

1916-17

974. An.: K výročí úmrtního dne S. Čecha (sloupek), Český svět 13, 1916-17, č. 23, 9, 2/2 1917

975. Ferd. Pátek: Domek, v němž pobýval S. Čech na Křivoklátě (článek), Český svět 13, 1916/17, č. 43, str. 14, 22/6 1917

1917

976. V. Lesný: Indické motivy u S. Čecha, Věstník jednoty S. Č. 1917

977. A. Stašek: S. Čech, Věstník jednoty S. Č. 1917> Ze vzpomínek (1964)

978. K. V. Rais: S. Čech, Topičův sborník 1917

979. Přednášky o novější literatuře na české universitě (seznam), Venkov 12, 1917, č. 94, str. 4, 21/4

980. Ferdinand Strejček: Z pedagogických myšlenek S. Čecha, feuilleton, Národní listy 57, 1917, večerní vydání, č. 52, s. 1-2, 23/2

981. Jindřich Vodák: Petr Bezruč (článek), Lidové noviny 25, 1917, č. 253, 1, 15/9

1917-18

982. Arne Novák: „Evropa“ S. Čecha, ukázka z většího díla (pojednání), Lumír 46, 1917-18, č. 1, str. 9-17, 30/11; č. 2, str. 66-77, 21/12 1917; č. 4, str. 153.162, 1/3 1918

983. Arne Novák: „Anděl " Svatopluka Čecha, ukázka z většího díla, Zlatá Praha 35, 1917-18, č. 21, str. 242-243, 20/2; č. 22, str. / 257/- 258, 27/2; č. 23, str. 270-71, 6/3; č. 24, str. 282, 13/3 1918
984. Josef Folprecht: Z kulturního světa (článek), Zlatá Praha 35, 1917-18, č. 21, str. 251, 20/2 1918
985. Redakce: Dokončení A. Novákova článku...(poznámka), Lumír 46, 1917-18, č. 3, s. 144, 31. 1. 1918
986. F. Kudyn: Jak jsem poznal S. Čecha (prostá črta), Světozor 18, 1917-18, č. 26, str. 12-14, 27/2 1918
987. L. N. Zvěřina: S. Čech (glosa), Lípa 1, 1917-18, č. 22, 350-351, 1918
988. Hanuš Jelínek (divadlo), Lumír 46, 1917-18, č. 5, str. 234-237, 1/4 1918
989. Svatopluk Čech: Ve stínu lípy (výpravná báseň),
Rf: Karel Engelmüller, Ve stínu lípy, Zlatá Praha 35, 1917-18, č. 23, str. 276, 6/3 1918

1918

990. Arne Novák: Básník selských tuch a jistot (studie), Venkov 13, 1918, č. 1, str. 32-34, 1/; č. 7, str. 2-3, 8/1
991. Viktor Dyk: Svatopluk Čech a politika (článek), Národní listy 53, 1918, č. 41, s. 1, 23/2
992. Arne Novák: K desátému výročí smrti Svatopluka Čecha (článek), Národ 2, 1918, č. 7, str. 92-93, 21/2
993. J. Staněk: Evropa S. Čech, LF 1918
994. Karel Novotný: Havranka ve vzpomínkách, k 10. výročí smrti S. Čecha (vzpomínky), Hlas národa 33, 1918, č. 40 a 47, str. 2-3 a 4-5, 24. a 26. 2.
995. An.: Jednota S. Čecha...(zpráva), Česká Osvěta 15, 1918, č. 1-2, str. 21-22, leden 1918
996. Marie Laudová: Dvě vzpomínky (fejeton), Venkov 13, 1918, č. 45, str. 2.3, 23/2
997. Jaroslav Hilbert: Čechovy slavnosti, Venkov 13, 1918, č. 46, str. 2, 24/2
998. J. V. Sterzinger: Pro památku S. Čecha (článek), Národní listy 58, 1918, č. 45, s. 3, 24/2
999. Jan Rokyta: Jsme svobodni! V duchu S. Čecha, Národní listy 58, 1918, večerní vydání, č. 116, s. 1, 21/10
1000. An.: Naši (článek), Vzlet 2, 1918, č. 12, str. 520-522, prosinec
1001. Karel Čvančara: Činoherní novinky pražských divadel, Vzlet 2, 1918, č. 3, str. 138-9, březen

1002. An.: Okna (poznámky), Archa 6, 1918, č. 10, s. 335-44, říjen
1003. An.: Svatopluk Čech a Slovensko (poznámka), Národ 2, 1918, č. 9, str. 123, 7/3
1004. Arne Novák: Svatopluk Čech na Řípu (článek), Národ 2, 1918, č. 29, str. 364-366, 25/7; č. 30, str. 378-379, 1/8
1005. An.: Tklivé jubileum (glosa), Vzlet 2, 1918, č. 2, str. 90-01, únor

1918-19

1006. Fr. Frýdecký: Svat. Čech a Vajanský (poznámka), Topičův sborník 6, 1918-19, sv. 1, 43-44, 4/10 1918

1919

1007. Arne Novák: Věštba (fejeton), Venkov 14, 1919, č. 124, str. 2-3, 27/5

1919-20

1008. Prvotiny S. Čecha,
Rf: Gustav Pallas: Nové knihy, Zlatá Praha 37, 1919-20, č. 13-14, 110-111, 17/12 1919
1009. Antonín Ježek: Dramatické umění, Vlast 36, 1919-1920, č. 9, str. 426-427, červen 1920
1010. Václav Brtník: Zvon 20, 1919-20, č. 45, 631, 29/7 1920
1011. Antonín Ježek: Dramatické umění, Vlast 36, 1919-1920, č. 8, str. 378-79, květen 1920

1920

1012. Arne Novák: Lešetínský kovář (článek), Jeviště 1, 1920, č. 50, s. 566-569, 16/12
1013. Karel Rais: Lešetínský kovář,
Rf: R. Jeníček, PL 29, 1920, č. 133, str. 7, 8/6
1014. Bedřich Beneš - Buchlovan: Po stopách umělců v Uherském Hradišti (fejeton), LN 28, 1920, č. 457, str. 1-2, 14/9
1015. Arne Novák: Osudy konfiskované knihy (fejeton), Venkov 15, 1920, č. 99, str. 2, 27/4
1016. A. Novák: „Antar“, sb. Z dějin české literatury (1920) >Krajané a sousedé (1922)
1017. M. Hýsek: Dramatické zlomky S. Čecha, Jeviště 1920
1018. Miloslav Hýsek: Dramatické zlomky Sv. Čecha, Jeviště 1, 1920, č. 38/39, s. 433- 436, 7/10

1019. An.: Broučkové (poznámka), PL 29, 1920, č. 110, str. 6, 11/5
1020. Arne Novák: Mistr Jan Hus v poesii S. Čecha (studie), Venkov 15, 1920, č. 157, str. 2-3,6/7
1021. Jan Menšík: Oddaný životopisec S. Čech, ČČM 94, 1920, sv. 1, 76
1022. E. T. Havránek: Kteří čeští spisovatelé měli nejvíce pseudonymů? (článek), Tribuna 2, 1920, č. 154, str. 4, 2/7

1920-21

1023. Viktor Novák: Vánoce v české poesii (pojednání), Besedy lidu 29, 1920-21, č. 5, str. 53-56, 22. prosince 1920
1024. An.: Pamětní deska S. Čecha...(zpráva), Topičův sborník 8, 1920-21, sv. 10, 478, 21/7 1921
1025. Jaroslav Urban: Matka (úvaha), Malý čtenář 40, 1920-21, č. 12, str. 181-182; č. 13, str. 196 -97

1921

1026. Arne Novák: Svatopluk Čech, dílo a osobnost, Praha, Vesmír 1921,
Rf: Jan V. Sedlák: Monografie o Svatopluku Čechovi, Tribuna 3, 1921, č. 167, str. 6, 17/7
1027. An.: Pamětní deska S. Čecha v jeho rodišti (zpráva), Venkov 16, 1921, č. 196, str. 4, 23/8
1028. An.: Slavnostní odhalení pamětní desky S. Čechovi v Ostředku (ref.), Venkov 16, 1921, č. 211, str. 3, 9/9
1029. An.: Odhalení pomníku S. Čecha v Mladé Boleslavi (zpráva), Venkov 16, 1921, č. 243, str. 5, 16/10
1030. An.: Slavnost odhalení pomníku S. Čechovi v Mladé Boleslavi (ref.), Venkov 16, 1921, č. 244, str. 3, 18/10
1031. Jan V. Sedlák: Jan Roháč v literatuře české (pojednání), ČČM 95, 1921, sv. 3, 177-202
1032. An.: Pomník S. Čecha v Obříství (zpráva), Venkov 16, 1921, č. 117, str. 4, 21/5
1033. Arne Novák (poznámka), LN 29, 1921, č. 314, str. 7, 25/6
1034. Pomník S. Čecha v Ml. Boleslavi...(zpráva), LN 29, 1921, č. 522, str. 5, 18/10
1035. Odhalení pomníku S. Čecha...(oznámení), PL 30, 1921, č. 136, str. 8, 12/6

1036. An.: Na rodném domě básníka S. Čecha v Ostředku u Benešova...(oznámení), PL 30, 1921, č. 200, str. 5, 27/8
1037. An.: Odhalení pomníku S. Čecha v Mladé Boleslavi (poznámka), večerní PL 10, 1921, č. 234, str. 3, 17/10
1038. Odhalení pomníku S. Čecha v Mladé Boleslavi (zpráva), PL 30, 1921, č. 242, str. 5, 15/10
1039. Havlíčkův a Čechův pomník na Vinohradech...(zpráva), večerní Tribuna 3, 1921, č. 259, s. 2, 30.11.
1040. Spisovatelka Růžena Čechová mrtva (zpráva), Venkov 16, 1921, č. 156, s. 4, 6.7.
1041. An.: Pamětní deska Sv. Čechovi v jeho rodišti (zpráva), Venkov 16, 1921, č. 200, str. 4, 27/8
1042. An.: Pamětní deska Sv. Čechovi (zpráva), Venkov 16, 1921, č. 210, str. 3, 8/9
1043. An.: Odhalení pomníku Sv. Čecha v Mladé Boleslavi (zpráva), Venkov 16, 1921, č. 238, str. 4, 11/10
1044. František Frýdecký: O Dantovi... (zprávy), Zlatá Praha 38, 1921, č. 21-22, 224, 1/6 1921
1045. Odhalení pamětní desky na rodném domě Sv. Čecha (zpráva), PL 30, 1921, č. 193, str. 5, 29/8
1046. Rudolf Jedlička: Ostředek, feuilleton, Národní listy 61, večerní vydání, č. 245, str. 1, 7/9 1921
1047. Sestra S. Čecha zemřela (zpráva), Tribuna 3, 1921, č. 157, s. 3, 6. 7.
1048. Pamětní deska Sv. Čechovi (zpráva), Tribuna 3, 1921, č. 212, s. 3, 9. 9.
1049. An.: Odhalení desky na rodném domě Svatopluka Čecha v Ostředku (zpráva), Venkov 16, 1921, č. 197, str. 4, 24/8

1921-22

1050. Arne Novák: Sv. Čech, dílo a osobnost, Praha, Vesmír 1921,
Rf: Karel Hikl: Naše doba 29, 1921/22, č. 8, str. 503-505
1051. Arne Novák: S. Čech, dílo a osobnost, díl I., Praha, Vesmír 1921,
Rf: Jan V. Sedlák, Pramen 3, 1922, č. 5, 23-34, 10/5
1052. Antonín Rambousek: Arne Novák, S. Čech, dílo a osobnost, díl I., Karlín, Vesmír 1921, (poznámka), Česká osvěta 18, 1921-22, č. 4, str. 93, 1921

1053. F. Strejček: Havlíček Borovský a S. Čech (článek), Topičův sborník 9, 1921-22, č. 2, 84, 18/11 1921

1922

1054. Arne Novák: Svatopluk Čech, dílo a osobnost, sv. 1, Praha, Vesmír,
Rf: F. V. Krejčí, PL 31, 1922, č. 25, str. 9, 29/1

1055. Štursův pomník S. Čecha bude postaven ještě letos na Vinohradech (zpráva), Tribuna 4, 1922, č. 76, 4, 31/3

1056. An.: Dvě nádherná, velmi seriosní...(poznámky), Zlatá Praha 39, 1922, č. 9-10, 98, 20/4 1922

1057. An.: Pomník S. Čechovi na Vinohradech (zpráva), Venkov 17, 1922, č. 175, str. 4, 29/7

1058. An.: Pomník S. Čechovi na Král. Vinohradech (poznámka), Venkov 17, 1922, č. 73, str. 5, 28/3

1059. Arne Novák: Sv. Čech (studie),

Rf. A. Vyskočil: Jako nejrozsáhlejší pokus o postavu básníkovu je ... Česká revue 15, 1922, č. 6, 277 -279

1060. An.: Model Václava z Michalovic (poznámka), Lidové noviny 30, 1922, č. 69, str. 7, 8/2

1061. Emil Vachek: Zapomenutí (fejton), PL 31, 1922, č. 114, str. 2, 17/5

1062. F. V. Krejčí: Dělník v české literatuře (článek), PL 31, 1922, č. 224, str. 11, 24/9

1063. Kde bude stát pomník Sv. Čecha (zpráva), Tribuna 4, 1922, č. 175, 3, 29/7

1064. Arne Novák: Svatopluk Čech, dílo a osobnosti, sv. 1
Rf: František Václav Krejčí, PL 31, 1922, č. 25, str. 25, 29/1

1065. František Frýdecký: Čech a Vajanský (poznámka), Tribuna 4, 1922, č. 46, str. 6, 23/2 1922

1066. Čechův památník,

Rf: Jan V. Sedlák, Čechův památník, Tribuna 4, 1922, č. 84, str. 12, 9/4 1922

1067. Kdy bude možno postavit S. Čechovi důstojný pomník (zpráva), Tribuna 4, 1922, č. 51, 4, 1/3

1922-23

1068. A. Rambousek: Arne Novák, Sv. Čech, dílo a osobnost, díl II. (monografie), Praha, „Vesmír“ 1923, Česká osvěta 19, 1922-23, č. 14, str. 328- 329 1923

1923

1069. An.: Svatopluk Čech od Arne Nováka...(zpráva), LN 31, 1923, č. 33, str. 7, 20/1
1070. Pomník Sv. Čecha...(zpráva), Venkov 18, 1923, č. 243, str. 5, 18/10
1071. An.: Pomník básníka Sv. Čecha v sadech vinohradských v Praze (zpráva), Venkov 18, 1923, č. 279, str. 2, 29/11
1072. Vybrané spisy S. Čecha...(zpráva), LN 31, 1923, č. 208, s. 7, 26/4
1073. Š. Jež: V rozsáhlé... monografii...(glosa), Lumír 50, 1923, č. 3, 159 - 160, 29/3
1074. Jan V. Sedlák: Monografie o S. Čechovi (ref.), LN 31, 1923, č. 188, str. 9, 15/4
1075. V. Brtník: Věstník Jednoty S. Čecha (poznámka), Venkov 18, 1923, č. 144, str. 4, 23/6
1076. Arne Novák: Německý překlad Čechovy Dagmar (poznámka), LN 31, 1923, č. 431, s. 7, 29/8
1077. An.: Paměti S. Čecha (zpráva), Venkov 18, 1923, č. 73, str. 5, 29/3
1078. An.: Ilustrovaný Svatopluk Čech (zpráva), LN 31, 1923, č. 343, s. 7, 12/7
1079. V. Brtník: Arne Novák, Svatopluk Čech (studie), Praha, F. Topič, Rf. Venkov 18, 1923, č. 9, str. 3, 13/1
1080. V. Brtník: Svatopluk Čech, Sníh (báseň s úvodem Ferdinanda Strejčka), Praha, F. Topič, Rf: Venkov 18, 1923, č. 251, str. 3, 27/10
1081. Štursův Sv. Čech v sadech vinohradských... večerník PL 12, 1923, č. 271, s. 5, 28.11.
1082. V. Brtník: Sv. Čech, Šotek, Praha, F. Topič, Rf: Venkov 18, 1923, č. 168, str. 3, 21/7
1083. V. Brtník: Sv. Čech, Nové písně s úvodem Ferdinanda Strejčka, Praha, F. Topič, Rf: Venkov 18, 1923, č. 233, str. 3, 6/10
1084. V. Brtník: Sv. Čech, Humor venkova, Praha, F. Topič, Rf: Venkov 18, 1923, č. 295, str. 2, 19/12
1085. An.: Literární přehled, Rf: Zlatá Praha 40, 1923, č. 37-38, 380, 12/7, Rf: Arne Novák, Sv. Čech, dílo a osobnost (monografie), Vesmír 1923

1923-24

1086. Václav Brtník: Literární přehled posledního období,... Topičův sborník 11, 1923-24, sv. 5, 233, 1/2 1924

1924

1087. An.: Vybraných spisů S. Čecha... (zpráva), České slovo 16, 1924, č. 272, str. 6, 16/11
1088. An.: Pomník S. Čecha... (zpráva), Československá Samostatnost, Národní osvobození 1, 1924, č. 37, 6, 9/3 1924
1089. Kulturní a umělecké drobnosti (zprávy), Právo lidu 33, 1924, č. 53, str. 3, 2/3
1090. Odhalení pomníku básníka Sv. Čecha (ref), Venkov 19, 1924, č. 60, s. 3-4, 11.3.
1091. Vybraných spisů S. Čecha...(zpráva), Venkov 19, 1924, č. 269, s. 5, 16.11.
1092. An.: Odhalení pomníku Svatopluka Čecha na Vinohradech (zpráva), večerní Tribuna 6, 1924, č. 58, 2, 10/3
1093. An.: Pomník Sv. Čecha (zpráva), České slovo 16, 1924, č. 54, str. 3, 4/3
1094. Hanuš Sedláček: Sv. Čech, Sníh, Básně, Praha, Fr. Topič 1923,
Rf: Úhor 12, 1924, č. 3, str. 43
1095. Sv. Čech: Humor venkova,
Rf: Karel Juda, Střední škola 4, 1924, č. 5, 345, 1924
1096. Náhlé úmrtí sestry Sv. Čecha...(zpráva), večerní Tribuna 6, 1924, č. 146, 2, 30/6

1924-25

1097. S. Čech: Kniha humoru,
Rf: Václav Brtník: Přehled původní prózy za poslední období,... Topičův sborník 12, 1924-25, sv. 10, 480-482, 3/7 1925
1098. Památky našich předních spisovatelů (sloupek), Světozor 25, 1924-25, č. 26, 630, 10.9.
1099. Ferdinand Strejček: Z posudků Alfreda Jensena o českých básnících (článek), Topičův sborník 12, 1924-25, sv. 4, 171-174, 2/1 1925

1925

1100. Otokar Fischer: Ke kapitole Vrchlický-Čech (článek), Nová svoboda 2, 1925, č. 18, 289-92, 7/5

1101. E. Svoboda: O stycích M. Alše s Třebízským a S. Čechem, Topičův sborník 1925
1102. Otokar Fischer: Vrchlický-Čech (polemika), Nová svoboda 2, 1925, č. 19, 314-15, 14/5
1103. Jan V. Sedlák: Poesie sociální (článek), Kritika 2, 1925, 329-335
1104. Odhalení pamětní desky básníků Sv. Čechovi v Litni,
Rf: V. Z.: Podbrtsko uctívá památku S. Čecha, Venkov 20, 1925, č. 152, str. 4, 1/7
1105. František Nepilý: Pout' do Obřívství (fejton), Venkov 20, 1925, č. 191, str. 1-2, 18/8
1106. B. J.: Pro lidové knihovny, Archa 13, 1925, č. 6, str. 268 -270, červen
1107. IČZ= 87655
Slavnost odhalení desky Svatopluku Čechovi v Litni u Berouna, České slovo 17, 1925, č. 143, s. 5, 19. 6.
1108. Svatopluk Čech: Kniha humoru (Povídky), Vybrané spisy, sv. 1., uspořádal Ferdinand Strejček, Praha, F. Topič.
Rf: V. Brtník, Venkov 20, 1925, č. 104, str. 2, 5/5
1109. Svatopluk Čech: České epeje (básně), uspořádal F. Strejček, Praha, F. Topič
Rf: V. Brtník, Venkov 20, 1925, 5. 246, str. 2, 22/10
1110. Svatopluk Čech v polském překladě, České slovo 17, 1925, č.96, s.4, 24.4.
1111. Svatopluk Čech: Kniha humoru (výbor z prací), uspořádal F. Strejček- díl I., Praha, F. Topič 1925
Rf: Jos. Strejček, Česká osvěta 21, 1924-25, č. 9, str. 548, květen 1925

1925-26

1112. K. Randsdorf: Z literárního světa (zprávy a glosy), Studentský časopis 5, 1925/26, č. 1, str. 18-20, 29/9 1925
1113. An.: K 80. výročí narozenin S. Čecha (sloupek), Český svět 22, 1925-26, č. 21, 13, 18/2 1926
1114. Emanuel Svoboda: O stycích Mikoláše Aleše s Benešem Třebízským a S. Čechem (článek), Topičův sborník 13, 1925-26, sv. 1, 30-32, 20/11 1925
1115. Arne Novák: Josef V. Sládek a Svat. Čech, Literární rozhledy 10, 1925-26, č. 7, 311-13, duben 1926

1116. Jos. Staněk: Čech Svatopluk, České epopoje (básně), uspořádal F. Strejček, Spisy, díl 2., Praha, Fr. Topič 1925 (poznámka), Česká osvěta 22, 1925-26, č. 3, str. 232, listopad 1925

1926

1117. Popularita „Písní otroka“ (zpráva), Národní Osvobození 3, 1926, č. 52, 6, 21/2 1926

1118. Jak rychle vydávány byly Písně otroka (poznámka), Tribuna 8, 1926, č. 45, 7, 21/2

1119. F. Strejček: S. Čech ohlásil svůj odchod do neznáma? Vzpomínka k 80. výročí jeho narozenin, Topičův sborník 13, 1925-26, sv. 4, 171-173, 5/2 1926

1120. Jak rychle vydávány byly „Písně otroka“ (poznámka), PL 35, 1926, č. 45, 12, 21.2.

1121. Jaroslav Zyka- Borotínský: Paměti S. Čecha (článek), Venkov 21, 1926, č. 45, str. 18, 21/2

1122. Karel Nový: Navštěvoval S. Čech své rodiště? (glosa se zprávou), Národní Osvobození 3, 1926, č. 53, 2, 22/2 1926

1123. 80. výročí narození S. Čecha (vzpomínka), Národní Osvobození 3, 1926, č. 52, 5, 21/2 1926

1124. Jaroslav Křsnek: Sv. Čech a censor (fejeton), Národní Osvobození 3, 1926, č. 126, 1-2, 8/5 1926

1125. An.: Památce Sv. Čecha (poznámka), Večerní České slovo 8, 1926, č. 43, str. 2, 20/2

1126. IČZ= 92159

Poznámky a zprávy, Archa 14, 1926, č. 6, s. 278-280, červen

1127. IČZ= 88240

Varšavská oslava českých básníků, Tribuna 8, 1926, č. 68, příloha, večerní vydání, s. 1, 23. 3.

1128. IČZ= 88242

Polská oslava českých básníků, Tribuna 8, 1926, č. 62, příloha večerní vydání, s. 1, 16. 3.,

1129. IČZ= 88239

Uctění památky Zeyerovy a Čechovy ve Varšavě, Tribuna 8, 1926, č. 74, s. 3, 27. 3.

1130. IČZ= 92160

Poznámky a zprávy, Archa 14, 1926, č. 4, s. 186-188, duben

1926-27

1131. Jos. Š. Kubín: Ze života slavných mužů (groteska), Malý čtenář 46, 1926-27, č. 6, str. 92
1132. Václav Brtník: Muzeum J. Vrchlického ...(zpráva), Zvon 27, 1926-27, č. 25, 352, 3/3 1927
1133. Sv. Čech: Různé verše,
Rf: František S. Procházka, Zvon 27, 1926-27, č. 22, 306-307, 10/2 1927
1134. František S. Procházka, Zvon 27, 1926-27, č. 47, 659, 5/8 1927

1927

1135. J. S. Kubín: Po stopách S. Čecha,
Rf: K. Polák: Časopis pro moderní filologii a literatury 14, 1927-28, č. 1, 74-75, prosinec 1927
1136. A. Pražák: K Čechově Lešetínskému kováři, sb. prací věnovaných V. Tillovi k šedesátým narozeninám (1927)>Míza stromu (1940, 2. vydání 1949)
1137. Kniha románek S. Čecha, Tři prózy,
Rf: Samostatnost 1927, č. 51, str. 3, 23/12
1138. An.: Bratr Svat. Čecha zemřel (zpráva), České slovo 19, 1927, č. 219, str. 4, 14/9
1139. V. Brtník, Venkov 22, 1927, č. 237, str. 8, 6/10
1140. Josef Staněk: Čech Svatopluk, Písně a modlitby (básně), Vybrané spisy, sv. 10, Praha, F. Topič 1927 (poznámka), Česká osvěta 24, 1927-28, č. 5, 190, leden 1928
1141. Josef Staněk: Čech Svatopluk, Kniha románek, Vybrané spisy, sv. 9, Praha, F. Topič 1927 (poznámka), Česká osvěta 24, 1927-28, č. 9-10, 404-406, květen- červen 128
1142. IČZ= 87408
Lešetínský kovář v angličtině, Večerní České slovo 9, 1927, č. 44, s. 2, 22. 2.

1927-28

1143. An.: Pamětní desky...(zpráva), Zlatá Praha 45, 1927/28, č. 20, str. 403, 7. 6. 1928
1144. Ferdinand Pátek: Svatopluk Čech-samotář (vzpomínka), Zvon 28, 1927-28, č. 43-44, 615, 4/7 1928

1928

1145. F. V. Krejčí: Svatopluk Čech (sloupek), PL 37, 1928, č. 46, str. 1, 23/2
1146. František Gotz: S. Čech, k 20. výročí jeho smrti (studie), Národní Osvobození 5, 1928, č. 54, 10, 23/2 1928
1147. Arne Novák: Orlando Ferro, Tereza Nováková a S. Čech (citace), LN 36, 1928, č. 385, s. 1-2, 31/7
1148. Pamětní deska S. Čechovi byla zasazena...(zpráva), Národní Osvobození 5, 1928, č. 293, 2, 22/10 1928
1149. An.: Slavnost odhalení pamětní desky básníku S. Čechovi...(zpráva), České slovo 20, 1928, č. 245, str. 5, 20/10
1150. K dvacátému výročí úmrtí slavného českého básníka (text ke kresbě), České slovo 20, 1928, č. 44, str. 5, 21/2
1151. An.: 20. výročí úmrtí národního barda (poznámka), České slovo 20, 1928, č. 49, str. 9, 26/2
1152. Dvacáté výročí smrti Sv. Čecha (zpráva), Večerní České slovo 10, 1928, č. 47, str. 2, 24/2
1153. Pamětní deska básníku Sv. Čechovi ...(zpráva), Večerní České slovo 10, 1928, č. 247, str. 2, 22/10
1154. Pamětní deska S. Čechovi...(zpráva), Tribuna večerní vydání 10, 1928, č. 244, 2, 22/10
1155. Miloš Jirko: Dvacet let (poznámka), České slovo 20, 1928, č. 49, str. 10, 26.2.
1156. Památky básníku S. Čechovi...(zpráva), Tribuna večerní vydání 10, 1928, č. 246, 1, 24/10
1157. V. Řehoř: Nejdříve něco z domova... (poznámka), Venkov 23, 1928, č. 45, str. 3, 22/2
1158. Antonín Nečásek: Básník nacionalismu (fejton), Venkov 23, 1928, č. 46, str. 1-2, 23/2
1159. An.: Pamětní deska Sv. Čechovi...(zpráva), České slovo 20, 1928, č. 221, str. 5, 22/9
1160. IČZ= 87065
Památky po básníku Svatopluku Čechovi,... České slovo 20, 1928, č. 249, s. 4, 25. 10.
1161. Ferdinand Strojček: Z pamětí našich spisovatelů (ukázky a úvodem a poznámkami), Praha, F. Topič 1928
Rf: Arne Novák, LN 36, 1928, č. 288, s. 7, 7/6

1162. An.: Pomník Svatopluka Čecha na vyšehradském hřbitově (zpráva), Tribuna 10, 1928, č. 71, 4, 23/3
1163. IČZ= 8702
Čeští spisovatelé v rumunštině, České slovo 20, 1928, č. 201, s. 5, 29.8.
1164. An.: Mramorová busta Svatopluka Čechovi (zpráva), České slovo 20, 1928, č. 206, str. 6, 5/9

1928-29

1165. Václav Brtník: Památky po S. Čechovi...(zpráva), Zvon 29, 1928-29, č. 8, (112), 31/10 1928

1929

1166. Václav Cháb: Sládkovy vzpomínky na začátky S. Čecha (zpráva a citát), Národní Osvobození 6, 1929, č. 189, s. 3, 12/7 1929
1167. An.: Pomník S. Čecha (zpráva), České slovo 21, 1929, č. 99, str. 5, 26/4
1168. An.: Pomník S. Čechovi (zpráva), Večerní slovo 11, 1929, č. 110, str. 2, 13/5
1169. An.: Pozůstalost S. Čecha (článek), večerní PL, 18/38, 1929, č. 3, str. 2, 4/1
1170. V. Řehoř: Nejdříve něco z domova... (poznámka ke dni), Venkov 24, 1929, č. 142, str. 4, 18/6
1171. IČZ= 87218
Museum Jaroslava Vrchlického a Svatopluka Čecha spolu se základy Musea J. A. Komenského, České slovo 21, 1929, č. 284, s. 5, 5. 12.
1172. An.: Cenným rukopisem mistra S. Čecha...(zpráva), České slovo 21, 1929, č. 246, str. 9, 20/10
1173. An.: S. Čech a dívčí nožky (kurziva), Národní Osvobození 6, 1929, č. 133, str. 4, 14/5
1174. An.: Pomník Sv. Čechovi na jeho hrobě na hřbitově vyšehradském (zpráva), České slovo 21, 1929, č. 108, str. 5, 8/5

1929-30

1175. Museum J. Vrchlického a S. Čecha ...(zpráva), Zvon 30, 1929-30, č. 18, 252, 9/1 1930
1176. Procházka: Můžeme jen stručně oznámiti..., Zvon 30, 1929 -30, č. 19, 267, 15/1 1930
1177. Václav Brtník: Knihovna S. Čecha... (zpráva), Zvon 30, 1929-30, č. 35, 492, 7/5 1930

1930

1178. Arne Novák: Francouzská antologie českého básnictví, LN 38, 1930, č. 529, str. 9, 19/10
1179. Václav Cháb: Památky po S. Čechovi (zpráva a citát), Národní osvobození 7, 1930, č. 46, 3, 16/2 1930
1180. Otto F. Baler: Dopis S. Čecha z dětství, Archa 18, 1930, sv. 4, str. 317
1181. Arne Novák: Sv. Čech a Josef V. Sládek (citát), LN 38, 1930, č. 182, str. 1-2, 9/4
1182. Arne Novák: J. V. Sládek a Sv. Čech (poznámka a citát), LN 38, 1930, č. 290, str. 1, 10/6
1183. Josef Knap: Netištěný dopis S. Čecha...(zpráva), Venkov 25, 1930, č. 109, str. 7, 9/5
1184. Václav Cháb: Václav Šolc a Svat. Čech (zpráva a porovnání veršů), Národní osvobození 7, 1930, č. 288, 3, 19/10, 1930
1185. J. Vodák: Divadlo o svátcích, České slovo 22, 1930, č. 96, str. 6, 23.4.
1186. Richard Veselý: Vítězslav Novák (k šedesátému výročí jeho narození) (článek), Lumír 57, 1930-31, č. 3, 113-18, 18/12 1930
1187. Karel Krban: K poetické interpunkci (článek), LN 38, 1930, č. 122, str. 9, 8/3

1930-31

1188. A. Procházka: Pramenné poznámky k Čechově cyklu Ve stínu lípy a k Písním otroka + k Hanumanu, obojí čas. Bratislava 1930 + k Čechově Pravdě a Šotku, čas. Bratislava 1931
1189. Symfonie války (antologie), Knihy dobrých autorů, sv. 190, Praha, Rf: Zdeněk Smetáček, Symfonie války, Čin 2, 1930-31, 171-173

1931

1190. J. B. Čapek: K duchovnímu profilu S. Čecha, Literární rozhledy 1931>Záření ducha a slova (1948)
1191. IČZ= 87499
Rozšíření Vrchlického a Čechova musea o museum Julia Zeyera, České slovo 23, 1931, č. 119, s. 9, 21. 5.
1192. An.: Humoristický román Sv. Čecha Výlet pana Broučka do 15. století...(zpráva), České slovo 23, 1931, č. 200, str. 8, 28/8

1193. V. Řehoř: Nejdříve něco z domova (poznámka ke dni), Venkov 26, 1931, č. 251, str. 2-3, 28/10

1194. D. S.: Melantrichovo jubileum, LN 39, 1931, č. 16, str. 9, 10/1

1932

1195. A. Procházka: Drobné motivy S. Čecha, čas. Bratislava 1932

1932-33

1196. Obzor literární a umělecký (poznámka), Ženský obzor 26, 1932-33, č. 3-4, s. 51-52, 1933

1197. An.: Vrchlický a Sv. Čech (úvaha), Černá země 9, 1932-33, č. 6, 94, 1/3 1933

1198. A. Procházka: Poznámky ke srovnávacímu studiu díla Jar. Vrchlického (pojednání), Časopis pro moderní filologii 19, 1932-33, č. 2, str. 154-161, březen 1932

1199. M. Majerová: Překladatelka Anna Auředníčková (glosa), Čin 4, 1932-33, č. 23, 340-342, 2/2 1933

1933

1200. Josef Hora: Sborník o S. Čechovi...(zpráva), České slovo 25, 1933, č. 3, str. 8, 4. 1.

1201. František Šimek: Vztahy S. Čecha k českému venkovu a rolníku (fejeton), Venkov 28, 1933, č. 46, str. 1-2, 23/2

1202. F. Křelina: Kniha o S. Čechovi (poznámka), Venkov 28, 1933, č. 8, str. 6, 10/1

1203. F. Strejček: S. Čech a politika let devadesátých, Topičův almanach 1933

1204. An.: Písně otroka za 20 tisíc (zpráva), Večerní České slovo 15, 1933, č. 130, str. 3, 6/6

1205. An.: (bez nadpisu) (kursivka), Večerní České slovo 15, 1933, č. 253, str. 1, 6/11

1206. An.: Výstavka díla S. Čecha...(zpráva), Venkov 28, 1933, č. 28, str. 6, 2/2

1207. An.: U hrobu S. Čecha na Král. Vyšehradě...(zpráva), České slovo 25, 1933, č. 46, str. 4, 23/2

1208. Dvacáté páté výročí smrti básníka S. Čecha (zpráva), Národní osvobození 10, 1933, č. 68, 4, 21.3.

1209. An.: O nesmrtelnosti díla básnického (glosa), Panorama 11, 1933, č. 3, 52, 25/4

1210. An.: Rukopis Písní otroka v musejní knihovně (zpráva), Telegraf 5, 1933, č. 156, str. 4, 21/11

1211. An.: Uctění památky S. Čecha (poznámka), Venkov 28, 1933, č. 47, str. 6, 24/2
1212. An.: Památku 25. výročí smrti Sv. Čecha...(zpráva), České slovo 25, 1933, č. 46, str. 8, 23/2
1213. An.: Rukopis Písni otroka nabídnut ministerstvu školství (zpráva), České slovo 25, 1933, č. 132, str. 9, 4/6
1214. An.: Památku 25. výročí smrti Sv. Čecha...(zpráva), Venkov 28, 1933, č. 46, str. 6, 23/2
1215. Sestra S. Čecha... (zpráva), Národní Osvobození 10, 1933, č. 253, 7, 28.10
1216. An.: První a poslední láska S. Čecha (kursiva), Venkov 28, 1933, č. 52, str. 6, 2/3
1217. F. Šimek: Básník, na jehož rtech visel národ (sloupek), České slovo 25, 1933, č. 46, str. 1-2, 23.2.
1218. A. M. Píša: Sv. Čech, K 25. výročí jeho smrti (vzpomínka), Právo lidu 42, 1933, č. 46, str. 6, 23/3
1219. An.: Svatopluk Čech a hra v šachy (článek), České slovo 25, 1933, č. 42, str. 7, 18/21
1220. Jindřich Vodák: Oslava Svatopluka Čecha a Vrchlického (poznámka), České slovo 25, 1933, č. 62, str. 7, 14.3.
1221. Jindřich Vodák: Nezapomeňme na S. Čecha, k 25. výročí jeho smrti dne 23. února (článek), České slovo 25, 1933, č. 46, str. 7, 23.2.
1222. An.: U hrobu S. Čecha na Vyšehradě... (zpráva), České slovo 25, 1933, č. 47, str. 8, 24. 2.
1223. Odhalení pamětní desky básníku S. Čechovi (zpráva), Národní Osvobození 10, 1933, č. 213, 4, 12.9
1224. An.: Pamětní deska S. Čechovi (zpráva), večerní České slovo 15, 1933, č. 208, str. 3, 11/9
1225. Jaroslav Sturm: 25 let od smrti S. Čecha (článek), Venkov 28, 1933, č. 43, příl. str. 3, 19/2
1226. U hrobu S. Čecha ...(zpráva), Venkov 28, 1933, č. 46, s. 6, 23.2.
1227. Oslava 25. výročí smrti S. Čecha (ref.), Venkov 28, 1933, č. 68, s. 3, 21.3.
1228. Josef Hora: Básníci a politika (kursiva), České slovo 25, 1933, č. 3, str. 7, 4. 1.
1229. An.: Osmdesáté narozeniny Zdeňky Čechové...(zpráva), České slovo 25, 1933, č. 254, str. 5, 28/10.

1933-34

1230. Arne Novák: Pan Tadeáš a české básnictví (článek), Lumír 60, 1933-34, č. 5, 272-75, 28/3 1934
1231. Karel Juda: Co za to dostanou? (fejeton), Zvon 34, 1933-34, č. 45, 629-30, 25/7 1934
1232. Antonín Procházka: O některých příbuzných motivech u Čecha, Třebízského a Jiráska (pojednání), Zvon 34, 1933-34, č. 45, 621, 25/7 1934

1934

1233. An.: Museum Jaroslava Vrchlického...(zpráva), České slovo 26, 1934, č. 9, str. 8, 12/1
1234. An.: Museum Jar. Vrchlického a S. Čecha...(zpráva), Venkov 29, 1934, č. 6, str. 6, 9/1
1235. F. V. Krejčí: Demokracie a duch české literatury (článek), PL 43, 1934, č. 301, str. 9, 25/12
1236. A. Procházka: O některých příbuzných motivech u Čecha, Třebízského a Jiráska, Zvon 1934
1237. B. Václavek: Nové knihy, Index 6, 1934, 119, 127-31
1238. Jan Mukařovský: O rytmu v moderním českém básnictví (studie), Čin 6, 1934, č. 23, 531-38, 8/6
1239. An.: Zfilmování Výletů pana Broučka (zpráva), Večerník PL 22, 1934, č. 101, str. 2, 2/5

1934-35

1240. Fr. Čech: Svatopluk Čech v mé paměti (vzpomínky), Vlast 50, 1934-35, č. 5-12, str. 132-34, září 1935

1935

1241. M. Lesná-Krausová: Dagmar, Ženský obzor 1935
1242. IČZ= 63630
Slavnost odhalení desky Svatopluku Čechovi a jeho otci, Venkov 30, 1935, č. 177, s. 7, 1. 8.
1243. Zdeněk Bořek Bohalský: Bumbříček se přestěhoval (sloupek), LN 43, 1935, č. 481, s. 7, 25/9

1244. Arne Novák: R. M. Rilke píše S. Čechovi (poznámka a citát), LN 43, 1935, č. 262, str. 2, 24/5
1245. An.: Pamětní deska S. Čechovi ... (zpráva), LN 43, 1935, č. 343, str. 7, 12/7
1246. An.: Odkaz Zdeňky Čechové (poznámka), LN 43, 1935, č. 614, s. 7, 8/12
1247. An.: pohřeb Zdeňky Čechové... (zpráva), LN 43, 1935, č. 617, s. 7, 10/12
1248. Sestra S. Čecha zemřela, Národní osvobození 12, 1935, č. 284, s. 4, 6. 12.
1249. Karel Nový: Pohřeb sestry S. Čecha Zdeňky Čechové (noticka), Národní osvobození 12, 1935, č. 286, s. 7, 8/12
1250. Deska básníku Čechovi v Bezděkově u Klatov (zpráva), Ranní noviny 1935, č. 165, s. 3, 20. 7.
1251. Č. Ježek: Jak vyznamenat staleté rody? (článek), Venkov 30, 1935, č. 227, str. 5, 28/9
1252. Deska básníku Čechovi v Bezděkově u Klatov (zpráva), PL 44, 1935, č. 167, s. 6, 20. 7.
1253. Arne Novák: Český časopis před 60 léty (článek), LN 43, 1935, č. 413, s. 2, 19/8
1254. J. Soukup: U básníka Sv. Čecha před 40 lety (vzpomínka), Ranní noviny 1935, č. 130, s. 3, 6/6
1255. Miloslav Novotný: Kdo psal heslo Svatopluk Čech do Ottova slovníku (studie), LN 43, 1935, č. 266, Literární pondělí, č. 34, 27/5
1256. Z rodinné kroniky Svatopluka Čecha (ref.), Venkov 30, 1935, č. 23, s. 8, 27. 1. Rf: Karel Polák, Správce František Jaroslav Čech se synem Svatoplukem v Bezděkově u Klatov v letech 1846-1848

1935-36

1257. Václav Brtník: Poznámky Týden, Zvon 36, 1935-36, č. 32, 448, 23/4 1936

1936

1258. Karel V. Adámek: Bohumil Adámek a S. Čech (studie), ČMM 110, 1936, oddíl I., 94-133
1259. Čechův večer... (zpráva), Venkov 31, 1936, č. 58, s. 7, 8.3.
1260. Arne Novák: Devadesáté narozeniny básníkovy (jubilejní kurzíva), LN 44, 1936, č. 93, str. 7, 21/2
1261. An.: K 90. výročí narozenin S. Čecha... (zpráva), Venkov 31, 1936, č. 43, str. 7, 20/2

1262. Jan Ort (Pavel Bisner): Elegie o lékánech (kurzíva), LN 44, 1936, č. 89, str. 1/2, 19/2

1937

1263. Archiv básníka S. Čecha...(zpráva), Ranní noviny 1937, č. 142, s. 4, 19. 6.

1264. Arne Novák: Puškin a čeští básníci (poznámka), LN 45, 1937, č. 74, str. 3, 10/2

1265. Eduard Bass: „Od Šumavy k Tatrám“ (kurzíva), LN 45, 1937, č. 127, str. 7, 11/3

1266. Rudolf Vosa: Zapomenutý básník (sloupek), PL 46, 1937, č. 214, str. 1, 11/9 1937

1267. V. Gutwirth: Nová skutečnost (úvaha), LN 45, 1937, č. 353, str. 13, 17/7

1268. An.: Archiv básníka S. Čecha...(zpráva), PL 46, 1937, č. 142, str. 4, 18/6

1269. An.: Jak viděl Svatopluk Čech Mladou Boleslav a její okolí (poznámka), LN 45, 1937, č. 236, str. 4, 11/5

1270. An.: Spisovatelé a výtvarní umělci X. sletu (poznámka), LN 45, 1937, č. 40, str. 5, 23/1

1937-38

1271. Emerich Čech: Svatopluk Čech-věštec české svobody (článek), Zvon 38, 1937-38, č. 17, 228-229, 12/1 1938

1272. Ferdinand Strejček: Čechův Roháč na Sioně (studie), Zvon 38, 1937-38, č. 23, 309-312, 23/2 1938

1937-39

1273. Miloslav Novotný: Liberalismus-škůdce české literatury (článek), Kultura doby 2, 1937-39, č. 9-10, 268-270, 19. 6. 1939

1938

1274. Arne Novák: Sv. Čech proti puristům (poznámka), LN 46, 1938, č. 656, str. 7, 30/12

1275. František Čech-Třebíšský: Svatopluk Čech v mé paměti (článek), Venkov 33, 1938, č. 45, str. 6, 23/2 /

1276. An.: Ze světa kulturního (zprávy), LN 1/46, 1938, č. 143/282, str. 2, 4/6

1277. An.: Třicet let (sloupek), PL 47, 1938, č. 45, str. 1, 23/2

1278. Miloslav Hýsek: Ještě o S. Čechovi a Moravě (článek), Venkov 33, 1938, č. 49, str. 11, 27/2

1279. J. Vodák: O cestě S. Čecha (citát), Lidová kultura 2, 1938, č. 4, str. 1, 10/3
1280. Arne Novák: Šot Rustaveli v českém básnictví (glosa), LN 46, 1938, č. 6, str. 7, 5/1
1281. An.: Ze světa kulturního (zpráva), LN 1/46, 1938, č. 12/7, str. 2, 5/1
1282. Pomník básníku S. Čechovi v Litni...(zpráva), PL 47, 1938, č. 131, s. 8, 4.6.
1283. Vzpomínka na básníka (glosa), Groš 1938, č. 9, str. 6, 26/2
1284. An.: Lešetínský kovář bude zfilmován (zpráva), Telegraf 10, 1938, č. 179, str. 3, 8/8
1285. Jan Bečička: Pohled do duše některých českých básníků (úvaha), Vlast 52, 1938, č. 1-2, str. 4-8. leden – únor
1286. An.: Třicet let od smrti pěvce Písní otroka (poznámka), Večerník PL 26, 1938, č. 45, str. 2, 23/2

1938-39

1287. Václav Brtník: Bez slavnostního shromáždění...(zpráva), Zvon 39, 1938-39, č. 18, 252, 18/1 1939
1288. Václav Brtník: Vrchlického a Čechovo literární museum (zpráva), Zvon 39, 1938-39, č. 25, 8/3 1939
1289. Jan Šnobl: Čech Svatopluk: Dvě pohádky o práci, vydal a úvodem opatřil F. Strejček, Praha, Topič 1939 (poznámka), Česká osvěta 35, 1938-39, č. 10, str. 292–293, červen 1939
1290. Václav Brtník: Po celá dvě léta... (zpráva), Zvon 39, 1938-39, č. 14-15, 212, 21/12 1938

1939

1291. Arne Novák: Svatopluk Čech ve vzpomínce F. X. Šaldy (poznámka), LN 2/47, 1939, č.103/230, str. 2, 8/5/
1292. Svatopluk Čech: Pravý výlet pana Broučka do měsíce (satirická pohádka), Praha, Topič 1939
Rf: Karel Polák: Knižka stále svěží, Národní práce 1939, č. 292, s. 4, 24/10
1293. Arne Novák: Povzbuzovati či rezignovati? (úvaha), LN 47, 1939, č. 14, str. 3, 9/1
1294. Pamětní deska S. Čechovi ve Slaném, Národní práce 1939, č. 215, s. 4, 8.8.
1295. Na běžícím pásu (zpráva), Naše zprávy 1, 1939, č. 14, 8, 1939

1296. An.: podpis S. Čecha na dveřích sklepa (glosa), večerní Národní práce 1939, č. 246, str. 4, 27/10
1297. Josef Vacke: Starý známý v novém hávu, večerní Národní právo 1939, č. 282, str. 4, 9/12 1939
1298. Museum J. Vrchlického a S. Čecha...(zpráva), Venkov 34, 1939, č. 69, s. 7, 22. 3.
1299. A. M. Píša: Za osudným rokem, Národní práce 1939, č. 5, s. 4, 5/1
1300. Kulturní drobností (zpráva), Naše zprávy 1, 1939, č. 67, 8, 25. 10. 1939
1301. An.: Slavní lidé ve slováckých sklepcích (kurzíva), večerní Národní práce 1939, č. 231, str. 3, 10/10
1302. Arne Novák: Šmidtova edice Kytice (zpráva), LN 47, 1939, č. 307, str. 7, 21/6
1303. Humoreska ze středověké Prahy (zpráva), LN 47, 1939, č. 344, str. 5, 13/7
1304. An.: Čechovi Sekáči v rozhlase (zpráva), LN 47, 1939, č. 396, str. 5, 10/8
1305. Eduard Bass: Spisy S. Čecha (poznámka), LN 47, 1939, č. 584, str. 7, 21/00
1306. Ze světa kulturního (zprávy), LN 2/47, 1939, č. 265/589, str. 3, 23/11
1307. Ze světa kulturního (zprávy), LN 2/47, 1939, č. 68/153, str. 3, 24/3
1308. Benjamin Klička: F. X. Šalda o S. Čechovi, Vrchlickém a Zeyerovi (úryvek), Národní práce 1939, č. 111, s. 16, 23/4
1309. Karel Polák: Pohádky o štěstí chudoby, Národní práce 1939, č. 190, s. 4, 14/7
1310. An.: Listy Sv. Čecha v univerzitní knihovně (článek), Národní práce 1939, č. 257, str. 4, 19/9
1311. An.: Přírůstky v Museu Vrchlického a Čechově (zpráva), LN 47, 1939, č. 161, str. 7, 29/3
1312. Ondřej Sekora: Malá kronika (anekdoty), LN 2/47, 1939, č. 244/542, str. 6, 28/10
1313. An.: Svat. Čech a děti (poznámka), LN 2/47, 1939, č. 128/286, str. 3, 9/6
1314. An.: Svatopluk Čech ve Slaném (sloupek), Venkov 34, 1939, č. 183, str.7,8/8/

1939-1940

1315. Jan Šnobl: Čech Svatopluk, Pravý výlet pana Broučka do měsíce (satira), 6.vydání, Praha, Fr. Topič 1939 (poznámka), Česká osvěta 36, 1939-40, č. 4, str. 148, prosinec 1939

1940

1316. K. Z. Klíma: Arne Novák propagátorem S. Čecha (poznámka), LN 48, 1940, č. 77, str. 7, 13/2
1317. Fr. Krčma: Sv. Čech, Pravý výlet pana Broučka do měsíce, 6. vydání, Praha, Fr. Topič 1939 (poznámka), Střední škola 20, 1940, č. 1, 45, 1940
1318. Dominik Filip: Sv. Čech, Pohádky a povídky strýce Martina, Praha, Melantrich 1940, Rf: Úhor 28, 1940, č. 9-10, str. 152, 7. 12.
1319. Jan Drda: Život básníkova otce (zpráva), LN 48, 1940, č. 189, str. 4, 15/4
1320. Otec S. Čecha a německý básník (článek), Český dělník 1940, č. 1, Dělník a kultura s. 10, 6.1.
1321. An.: 320 let od Bílé hory (článek), Venkov 35, 1940, č. 263, str. 3, 8/11
1322. An.: k pobytu S. Čecha v Mnichově Hradišti (poznámka), LN 3/48, 1940, č. 297/646, str. 3, 19/12
1323. An.: S. Čech na letním bytě (citát), Naše zprávy 2, 1940, č. 43, 3. 29/5 1940
1324. Máj nejstarší organizace českých spisovatelů, S. Čech a Vrchlický mezi předsedy spolku (článek), Telegraf 12, 1940, č. 78, s. 2, 4. 4.
1325. Čeští spisovatelé a Robinson Crusoe (článek), Večerník Národní práce 1940, č. 42, s. 2, 20.2.
1326. Václav Černý: Bylo by škoda, kdyby básnické jméno S. Čecha...(zpráva), Český časopis historický 46, 1940, s. 371
1327. An.: Zapřáhnou já sobě do vozu pohádky čtyři bílé koně...(zpráva), LN 3/48, 1940, č. 82/179, str. 2, 9/4
1328. Ze světa kulturního (zpráva), LN 3/48, 1940, č. 98/213, str. 3, 27/4
1329. J. Bonhard: Prácheňská scéna zahájila (poznámka), LN 48, 1940, č. 498, str. 5, 1/10
1330. Fr. Tichý: Ve stínu lípy s ilustracemi (poznámka), LN 48, 1940, č. 643, str. 7, 18/12
1331. An.: Nedůtkliví autoři (zpráva), Naše zprávy 2, 1940, č. 20, str. 3, 9/3 1940
1332. An.: Světnička S. Čecha (zpráva), Naše zprávy 2, 1940, č. 74, 3, 14/9 1940
1333. F. V. Mokrý, 32. vydání „Ve stínu lípy“, Venkov 35, 1940, č. 189, str. 6, 14/8
1334. Miloslav Hýsek: Básníkovi rodiče (sloupek), Venkov 35, 1940, č. 187, str. 1-2, 11/8

1940-41

1335. Ferdinand Strejček: Návrat k S. Čechovi (článek), Zvon 41, 1940-41, č. 14-15, 205, 206, 1940

1336. Ferdinand Strejček: Jak vzpomínal na S. Čecha Mikoláš Aleš (fejton), Zvon 41, 1940-41, č. 30-31, 433-5, 9/4 1941

1941

1337. An.: Ale to je přece velmi málo! (kursiva), LN 4/49, 1941, č. 174/377, str. 2, 26/7
1338. An.: Sládkovic Růženka (článek), Národní práce 1941, č. 79, str. 8, 21/3
1339. An.: Svatopluk Čech v Českém ráji (glosa), Venkov 36, 1941, č. 171, str. 6, 23/7
1340. An.: Svatopluk Čech v Českém ráji (poznámka), LN 4/49, 1941, č. 72/156, str. 2, 26/3
1341. An.: Svatopluk Čech na Moravě (kurziva), LN 4/49, 1941, č. 81/175, str. 2, 5/4
1342. An.: Kde jsou hezké ženy? (poznámka), LN 49, 1941, č. 111, str. 7, 2/3
1343. An.: Svatopluk Čech v rodišti Komenského (vyprávění), Venkov 36, 1941, č. 128, Neděle Venkova, příl. str. 4, 1/6
1344. Jan Rey: Nad knížkou veršů Svatopluka Čecha pro mládež (poznámka), Řád 7, 1941, č. 1, str. 55, 25/1 1941
1345. An.: Sestra Svatopluka Čecha v Brně (kursiva), LN 4/49, 1941, č. 84/182, str. 2, 9/4
1346. Památce R. Čechové (článek), Národní práce 1941, č. 128, s. 6, 5.7.
1347. An.: S. Čech v Českém ráji (kursiva), Národní práce 1941, č. 200, str. 6, 23/7
1348. Vzpomínka na Růženu Čechovou (článek), Venkov 36, 1941, č. 256, s. 7, 5.7.
1349. An.: Jak inspiroval S. Čecha Český ráj (kurziva), LN 4/49, 1941, č. 234/507, str. 2, 4/10
1350. An.: museum S. Čecha v Praze (zpráva), Národní práce 1941, č. 119, str. 6, 1/5

1941-42

1351. Bedřich Fučík: Pražákova Míza stromu, Akord 9, 1941-42, č. 3-4, str. 119-123, listopad- prosinec 1941

1942

1352. An.: Svatopluk Čech na Slovácku (kurziva), Venkov 37, 1942, č. 189, str. 6, 11/8
1353. Kolektiv redakce LN: Pražský film (anekdoty), LN 50, 1942, č. 364, str. 1, 20/7
1354. První báseň S. Čecha (glosa), Národní práce 1942, č. 206, s. 3, 29.7.
1355. An.: První báseň S. Čecha (kurziva), Venkov 37, 1942, č. 178, str. 6, 29/7

1356. Sedmdesát pět let od založení Světozorů (glosa), Národní práce 1942, č. 159, s. 5, 12.6.

1357. V. Hánek: První básně S. Čecha (kursiva), Venkov 37, 1942, č. 184, str. 3, 5/8

1943

1358. A. Klánek: Drobnosti ze života velkého básníka, k 35. výročí smrti S. Čecha (fejton), Venkov 38, 1943, č. 56, str. 3, 9/3

1944

1359. Milan Silnoušek: Nový výlet pana Broučka do XV. století (humoreska), LN 52, 1944, č. 43, str. 1-2, 13/2

1360. Viktor Hánek: Hanuman (sloupek), Venkov 39, 1944, č. 60, str. 1, 11/3

1361. Sv. Čech: Ve stínu lípy,

Rf: Ve stínu lípy rozhlasové, Národní práce 1944, č. 322, str. 2, 5/12

1362. J. Hadrbolec: Pokoj S. Čecha (poznámka), LN 52, 1944, č. 55, str. 3, 25/2

1363. An.: Čtyřicet hodin čertem (poznámka), LN 52, 1944, č. 157, str. 3, 9/6

1364. Pět ze dne (citace), LN 52, 1944, č. 281, s. 2, 18. 10.

1365. Zdeněk Vavřík: Z kulturních Pardubic (zpráva), LN 52, 1944, č. 341, str. 4, 28/12

1366. An.: Zlaté péro S. Čechovi (vzpomínka), Venkov 39, 1944, č. 278, str. 4, 24/11

1945

1367. F. Čihák: Rozhlasové verše S. Čecha (zpráva), Národní osvobození 16, 1945, č. 40, s. 3, 29/6 1945

1368. An.: Ve stínu lípy, Národní práce 1945, č. 83, str. 2, 7/4

1369. Josef Šidák: Idylické obrázky v Plzni (poznámka), LN 53, 1945, č. 22, str. 4, 26/1

1945-46

1370. M. Heřman: Dvě slavjanofilské básně, Knihy a čtenáři 1945/46

1946

1371. Jiří Pistorius: Do dělnické ročenky na rok 1946...(glosa), Kritický měsíčník 7, 1946, č. 10/11, str. 263-264

1372. Jiří Pistorius: Ilustrací našich dnů...(glosa), Kritický měsíčník 7, 1946, č. 4/6, str. 143-44

1373. J. Dolanský: Národní básník S. Čech, Tvorba 1946

1946-47

1374. P. Hykeš: S. Čech a dětská literatura, Štěpnice 1946/47

1947

1375. IČZ= 75044

Fučík Bedřich: Duch české poesie válečné, Akord 13, 1947, s. 9-23

1947-48

1376. F. Strejček: Lužičané v díle S. Čecha, Bezděz 1947/48

1948

1377. B. Rak: Vesnice v básnickém díle S. Čecha, Věstník Čes. Akad. Zemědělské 1948

1378. V. Tichý v Český kulturní Slavín (1948)

1951

1379. J. Dolanský: Ohlas Pařížské komuny v díle S. Čecha, Slovanský přehled 1951

1955

1380. V. Stejskal: O S. Čechovi a jeho Matěji Broučkovi, v S. Čech: Nový epochální výlet pana Broučka... (1955)

1956

1381. J. Hrabák v S. Čech: Výlety a pestré cesty pana Broučka a společníků (1956)

1382. R. Chadraba: Schillerova estetická výchova a Čechovy Písň otroka, SVŠP Olomouc, Jazyk a lit. 3, 1956

1383. J. Brambora v S. Čech: Nový epochální výlet pana Broučka... (1956)

1957

1384. B. Beneš: Lidová pohádka v poezii S. Čecha, ČL 1957

1958

1385. M. Sedloň: Malá polemika se S. Čechem, v S. Čech: Losos mého pradědečka (1958)

1960

1386. V. Stejskal: O S. Čechovi a jeho poezii, v S. Čech: Básně (1960)

1963

1387. F. Kubka: O S. Čechovi, v Setkání s knihami (1963)

1967

1388. A. Závodský: S. Čech a Petr Bezruč, SLSb 1967

1970

1389. J. B. Čapek: S. Čech a husitství, AUC Praha, Philologica, 2–4, 1970

1972

1390. K. Krejčí v S. Čech: Výlety pana Broučka (1972)

1973

1391. Lumír, redaktoři: Sv. Čech a Otakar Hostinský (zpráva), Beseda učitelská 5, 1873, č.38, 450-451, 18.9.

1392. Desáté číslo časopisu Lumír... (glosa), Národní listy 13, 1873, č. 64, str. 2, 7/3

1393. Čtyřicátým číslem...(glosa), Národní listy 13, 1873, č. 272, str. 3, 4/10

1975

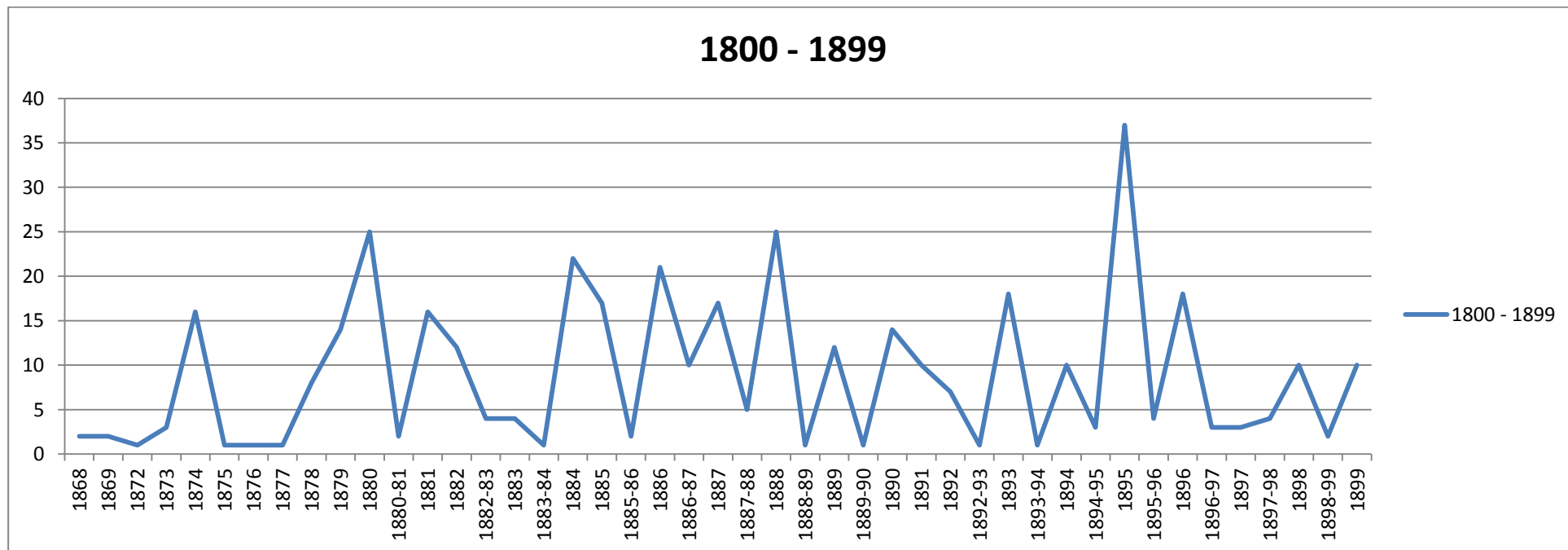
1394. V. Forst v S. Čech: Jestřáb kontra Hrdlička (1975)

1983

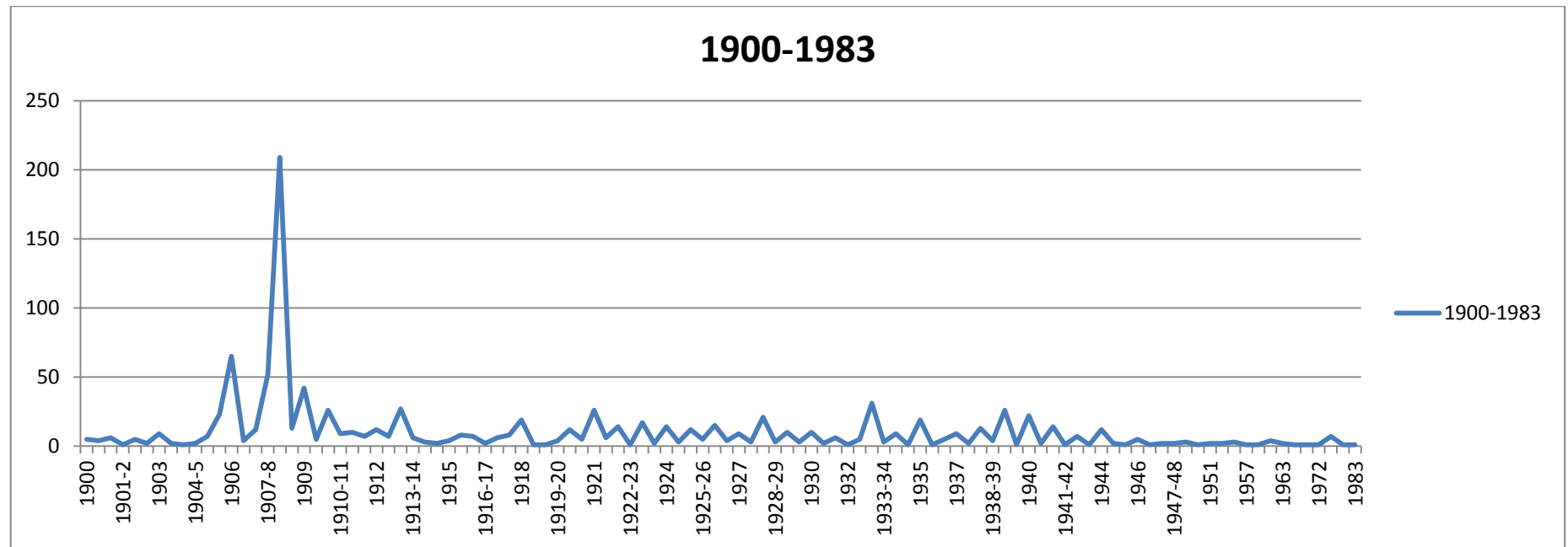
1395. J. Janáčková v S. Čech: Básně (1983)

2 Grafy četnosti knih

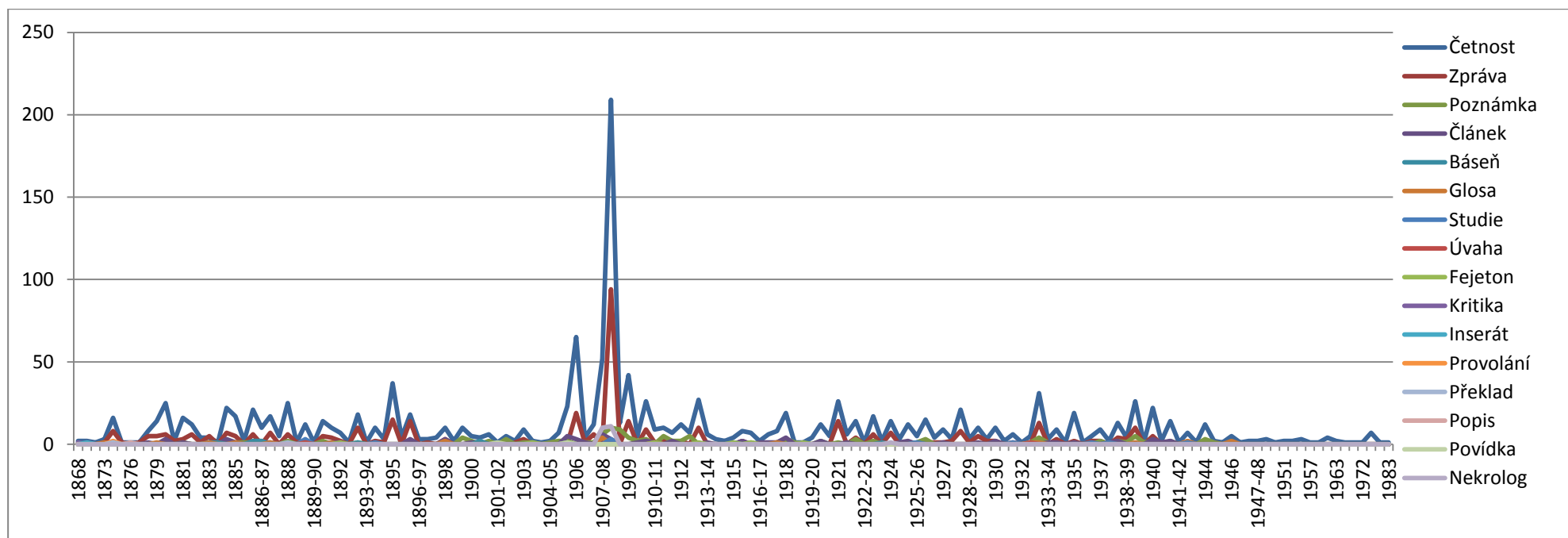
2.1 Četnost knih v 19. století

2. 2 Četnost knih ve 20. století

2. 3 Celkový graf 19. i 20. století:

2. 3.1 *Verbální komentář*

Z uvedených grafů vidíme, že na konci šedesátých let devatenáctého století hojnost knih, které reagovaly na tvorbu Svatopluka Čecha, nebyla závratná. Situace se změnila v sedmdesátých letech, kdy se pozornost o našeho básníka začala zvyšovat. Největšího rozkvětu v 19. století dosáhl rok 1895. Ve dvacátém století se zájem začal markantně zvětšovat roku 1906, bezpochyby největší množství knih reagujících na Čechovu produkci datuje rok 1908, který dosáhl počtu přes dvě sta. Po něm se čísla ustalují, zpravidla nepřesahují třicet knih ročně. Od roku 1947 do konce dvacátého století je zájem o díla dnes uznávaného českého literáta téměř mizivý.

Co se týče žánru, ve kterém se o Čechovi psalo, téměř v průběhu celých dvou století bezesporu dominuje zpráva. Od počátku 20. století je také patrný výskyt poznámky. V malém množství se od roku 1879 objevuje článek a znatelný nález nekrologu datujeme pouze v roce 1908. Ostatní jako báseň, glosa, studie, úvaha, fejeton, kritika, inzerát, provolání, překlad, popis či povídka jsou takřka zanedbatelné.

Největší pozornosti se Čechova tvorba těšila na počátku 20. století. Čech společně s dalšími autory jako Jaroslavem Vrchlickým, Josefem Václavem Sládkem, Juliem Zeyerem či dalšími patřili k nejvýznamnějším osobám v literární oblasti této doby. Tyto osobnosti začaly pronikat i do zahraničí, kde je znala hlavně vzdělaná část obyvatelstva. V Čechách nebyly ještě plně rozvinuty všechny literární žánry a nejoblíbenější čtivo byly zejména noviny.

3 Excerpce děl

Světobzor 13, 1879, č. 20, str. 239

František Chalupa: Vědecký a literární život

František Chalupa informuje o literárním odboru Besedy Umělecké, kde přednášel p. J. Nejedlý o básnických plodech P. Havelky. Uvádí zde životopisná i povahová data, hovoří o době, kdy tato díla byla sepsána, kde jsou uspořádána a kolik mají oddílů. Následuje popis jednotlivých oddílů, z nich zmiňuje „Lupeny boubínské“, v nichž je obsaženo mnoho národnostních i společenských momentů. Na to prof. Bílý podal informace o dvou sbírkách povídek Svatopluka Čecha. Ty se podle něj značí svou originalitou, a to jak v celku, tak v jednotlivých částech. Povídky se podle recenzenta vyznačují básnickým idealizováním obyčejného života, jemností a uhlazeností úmluvy a elegancí v kompozici. Hodnota díla navíc pak ještě narůstá tím, že jejich děj je zasazen do naší české půdy a krajiny. Svatopluk Čech se podle Chalupy díky svým povídkám stal nejznamenitějším beletristou a humoristou, který se uchýlil ke krásné pravdě života. Profesor Bílý vytkl zejména povídky „Jestřáb contra Hrdlička“, „Zastavená povaha“, „Výlet do Charvátska“ a „Oblaka“.

Česká včela 4, 1879, č. 8, s. 127-128

B. Čermák

B. Čermák charakterizuje druhé vydání Čechových „Povídek, arabesek a humoresek“. Jádrem tohoto oddílu jsou humoresky, kde povznesený názor na svět, přirozený a charakteristický vtíp, který představuje nejčistší poezii, činí podle Čermáka Čechův humor neodolatelným.¹ Čech se podle něj úspěšně vyhýbá přehnané drsnosti, triviálnosti a komické děl. V některých pasážích může čtenář sice pocítit jistý záchvěv elegie, který ovšem zaniká v líbezných trylkách srdečného smíchu. Nejšťastněji se ozývá v humoresce „Výlet do Charvátska“, v níž spisovatel líčí svoji osobu jako nešťastlivce a nepřítele žen, který utíká ke strýci do Charvátska jenom proto, aby se vyhnul naléhajícím příbuzným, kteří ho chtěli oženit. Strýc zde na oko také představuje ženatého člověka, ale jen proto, aby nešťastného poetu lépe přelstil a k sňatku ho přiměl.²

¹ Čermák. B, 1879, s. 127-128

² Čermák. B, 1879, s. 128

Také druhá větší humoreska nazvaná „Pan Bolehlav a jeho svět“ je nevšedním dílem, ačkoli podle recenzenta občas působí neukončeným dojmem.³

„Poslední vánoční povídka“ a také „Tiché řemeslo“ jsou novější humoresky, z nichž „Tiché řemeslo“ bylo také zveřejněno v předešlém ročníku České Včely. Humoresky prý překypují půvabnými obrazy a zdravým vtípem.⁴

„Foltynův buben“ Čermák charakterizuje jako přechod mezi humoreskou a arabeskou. „Oblaka“ se pak už více kloní k povídce.⁵

Na závěr vytyčuje humoresky „Šílenec“ a „Dobrý skutek“, v nichž se podle Čermáka nejnápadněji ukazuje Čechova vada, a to až přílišná lhostejnost k syžetu, tedy uspořádání díla. Je názoru, že jeho poetické formy je na anekdoty tohoto druhu až škoda.⁶

Světlozor 14, 1880, č. 6, str. 71

Fr. Chalupa: Vědecký a literární život

Ve schůzi literárního odboru Besedy Umělecké 31. ledna pan Jindřich Metelka podal krátký posudek třetího svazku povídek Svatopluka Čecha. Spisovatele charakterizuje jako bystrého pozorovatele, který si je vědom všech předností a nedostatků společnosti, na které s uměleckým taktem reaguje. Jeho zvláštnost podle něj spočívá v tom, že jedním slovem umí tzv. zatítni do živého, což můžeme dobře vidět například v povídkách „Člověk, který vydal básně“, „Mezi knihami a lidmi“, „Jabloň“ nebo „Kalobotika na cestách“. Velmi dobře a nekompromisně zde referuje o všech nešvarech v literatuře, ve společenském životě, v životě v našem městě i vesnici. Jako nejlepší práce tohoto svazku je uvedeno „Poslední jaro“.

Květy 2, 1880, č. 4, str. 511-512

Fr. Chalupa: Z umělecké besedy

Při schůzi literárního odboru Besedy Umělecké 24. ledna profesor Jindřich Metelka podal přehled krásné literatury za rok 1879. Zde se zmiňuje mimo jiné o Svatopluku Čechovi a jeho díle „Ve stínu lípy“. Zmiňuje se o vydání dvou dílů Čechových „Povídek“⁷ a hovořil zde také o Čechových „Povídkách, arabeskách a humoreskách“.⁸

³ Čermák. B, 1879, s. 128

⁴ Čermák. B, 1879, s. 128

⁵ Čermák. B, 1879, s. 128

⁶ Čermák. B, 1879, s. 128

⁷ Chalupa. F., 1880, s. 511

⁸ Chalupa. F., 1880, s. 512

Národní listy 20, 1880, č. 140, str. 1

Jan Neruda: Nové spisy naše I.

Jan Neruda o této době hovoří jako o době literárního rozkvětu, kdy vychází jeden dobrý spis za spisem. Jedním z nich je i „Nová sbírka veršovaných prací“ od Svatopluka Čecha. Neruda přiznává, že o této knize píše vlastně nerad. Sám proti ní nemá co namítat, snad jenom to, že není sám jejím spisovatelem. Spis charakterizuje jako novou „sbírku“, jako kytici květů, ve které všichni čtenáři nalézají svoji radost, a o které mají svůj úsudek co nejlichotivější. Básně jsou to známé, a přece je jejich sesbírání literárním činem. Neruda vidí Čecha jako dobrého a plodného autora, jehož všechna díla by nejraději měl v jedinkém svazku, vždy při ruce. Nazývá ho miláčkem obecnstva a charakterizuje jako výjimečného člověka, jehož oblíbenost je na rozdíl od většiny ostatních autorů, jejichž „sláva“ je většinou pomíjivá, od prvního dne vystoupení stále intenzivní. Naopak ještě sílí. Důvod toho pochopíme, sledujeme-li jeho nejnovější sbírku.

Zde je podle recenzenta kladen důraz na český jazyk. Bohatě ztvárnění poetických myšlenek dokáže vyjádřit plasticitu i myšlenky nejpodrobnější.

Čech má ve svých dílech obsažené své vlastní myšlenky a k nim svou vlastní poetickou řeč. V ní je podle Nerudy neskonalý půvab. Jako by zde veškeré přírodní zvuky splývaly v jeden. Od mořské bouře až k šeleštění listů pohnutých dechem ranního slunce. Využívá smělých a zároveň prostých forem. S naprostou suverénností používá tropy a vůbec obrazných pojmenování, a přesto je v jeho básních všechno zřetelné, jasné a jednoduché. Má v hlavě stejně tolik slov pro radost, lásku jako zášť i bolest, stejně tak pro popis i reflexi.

Podle Nerudy je Čech velikým myslitelem a pozorovatelem, po přečtení v nás jeho verše zanechávají silný dojem. Vše pojímá z univerzálního stanoviska, a přesto každé jeho slovo působí individuálně.

„Evropa“ je název nové sbírky a také korábu vezoucí politické vězně do vyhnanství. Evropa nakonec klesá na mořské dno a vlnami tone červený prapor, znak evropských bojů. Ten podlehl návalu naruživosti, s ním ale nezanikly palčivé otázky současné společnosti.

Česká včela 5, 1880, č. 13, str. 231

B. Čermák

„Nová sbírka veršovaných prací“ od Svatopluka Čecha byla hodnocena kladně. Podle Čermáka z ní číší dojemný klid i vzácná plastika. Dílo je jasné, svěží a má jistou hloubku

myšlenek. Verše se vyznačují jazykovou ryzostí, zkrátka veškerými přednostmi typickými pro Čechovu tvorbu. Zdá se, že formální obtíže Čech nepocituje, ovšem v osnovách shledáváme jisté vady zejména v rozčlenění. I laik dokáže poznat rozpaky, které tísnily tvůrčí mysl. Ve všech částech kompozice mu schází ladná schopnost a vynalézavost. Tím, jak píše recenzent, trpí již první báseň „Evropa“, kde se setkáváme hlavně s neurčitostí základní myšlenky. Navzdory snaze se nám nepodařilo najít supozici, na níž by báseň spočívala.

Vhodnější osnovu má prý „Čerkes“, ačkoli i tady vládne jakási nucenost. Čechovi šlo zejména o krajinomalbu a povahopis Čerkesu a k tomu syžet nestačí.

„Ve stínu lípy“ má podle Čermákových slov vlastně tolik celku kolik částí, klademe ji za perlu sbírky, neboť jednotlivé části s dostatkem nahrazují to, co celku chybí. Jsou pěkně komponovány.

Historický obraz „Žižka“ je potom prý práce veskrze dokonalá. Méně šťastná je pak báseň „Zimní noc“. „Handžár“ a „Na hrob Havlasův“ však zase zobrazují mistra. Těmito básněmi sbírka končí. Celkový úsudek je takový, že Čech od své první sbírky neochabl a těšíme se na jeho další díla.

Časopis českého muzea 54, 1880, sv. 2, str. 362-364

Otakar Mokrý

Autor „Adamitů“ a dalších velkolepých zpěvů Svatopluk Čech vydal nový objemný svazek básní nazvaných „Nová sbírka veršovaných prací“. Čechova poezie se rodí o samotě, ve stínu mohutného básnického ducha, který oslňuje pestrou hrou barev a opájí sladkou vůní.⁹

Sbírka začíná epopejí nazvanou „Evropa“, která je tak rozsáhlá, že zabírá téměř třetinu celé knihy. Čech zde zachycuje osud lodi převážející komunisty, kdy počátek tvoří vzletný hymnus – apostrofa bouřlivého lidského ducha, na to předstupují jednotlivé postavy z pusté tlupy vězňů, kteří tlumočí názory doby a poměrů, které se zrodily. Krásný a dojemný je monolog čtvrté osoby končící vždy refrénem: „ach, kdo se ujme drahých ptáčat mých?“¹⁰

Druhý zpěv je podle Mokrého věnován milostné idyle, která se rozmáhá na palubě Evropy mezi mladistvým Pavlem a kapitánovou dcerkou Angelou, která brzy na to společně se svojí družkou Gonzarou upadá do rukou surové bandy. Trestanci smrtelně zranili kapitána i valnou část lodní posádky a zmocnili se pod náčelnictvím Rolanda lodě, která od toho

⁹ Mokrý. O, 1880, s. 362

¹⁰ Mokrý. O, 1880, s. 362

okamžiku bloudí po pláních oceánu. Z nenadání se rozzuří bouře a chasa tušící, že se blíží konec lodi, oddává se na palubě pustému veselí. Angela se sklání nad mrtvolou svého otce. Ačkoli bouře na moři pominula, nová se zrodila v srdcích trestanců. Vzbouřili se proti Rolandovi, který poražen bere z ruky šílené dívky pochodeň a metá ji do skladiště prachu. Cela loď je vyhozena do povětří u břehů, kam po dlouhé pouti mířila.¹¹

Báseň zde není rozebrána dopodrobna, jelikož bychom se podle recenzenta dostali do netušených rozměrů. Je zde poukázáno pouze na jednotlivá zvláště vynikající místa. Mezi ta patří například líčení vnaď obou dívčin na počátku druhého zpěvu, popis zápasů trestanců s lodní družinou, ruch na palubě jmenovitě scéna, kde stařec oddává Gonzaru se starým knězem a výbuch vášně ve chvíli, kdy se octne s dívčinou sám. Na konec vzletná apoteóza poezie a uvolněnosti v rozmluvě Pavla s Rolandem ve zpěvu sedmém a posledním. Veškeré výrazné Čechovy známky v této básni vystupují do popředí. Epický klid, objektivní líčení údajů, jeho názorů, plnozvuk mluvy, jejíž každé slovo je zlatým zrnem vzácné hodnoty.¹²

Druhou básní ve sbírce je „Čerkes“, tedy poetická povídka o osudech české vystěhovalecké rodiny v dálném Zakavkazí. V popředí stojí popisování malebné kavkazské přírody, kterou básník sám znal a láska k rodné zemi.¹³

Zvláštního rázu v naší poezii je podle Mokrého cyklus drobných veršovaných povídek nazvaný „Ve stínu lípy“. Básník vybral několik zdánlivě bezvýznamných postav, které pak nechává vypravovat o svých osudech. Rolník, krejčí, učitel, mlynář, myslivec a další se sešli ve stínu košaté lípy a sdělují si navzájem své životní příběhy. Bezstarostný ráz zajímavého vypravování, zrnitý vtíp oděný do verše chvílemi přerušen elegickým tónem věrně tlumočí poesii našeho venkova. Povídky, které básník vkládá do úst svých hrdinů, jsou malými vesnickými románky.¹⁴

Husitskými dějinami se inspiroval v kratší epické básni „Žižka“, která pojednává o obležení Prahy. S psychologickou důkladností je zde vylíčen duševní zápas slepého hrdiny, než se odhodlá k povelu na pochod z Prahy na Moravu. „Žižka“ se zdá být pouze rapsodickým zlomkem delší básně. Sbíрку veršovaných prací Svatopluka Čecha uzavírají básně „Zimní noc“ a „Handžár“, jimž vdechl nadšený zápal pro osvobození jižního Slovanstva. První z nich je vánoční fantazií o pochodu slovanských vojsk do Balkánských

¹¹ Mokřý. O, 1880, s. 363

¹² Mokřý. O, 1880, s. 363

¹³ Mokřý. O, 1880, s. 363

¹⁴ Mokřý. O, 1880, s. 363

krajů. Druhá obsahuje vzletné oslovení handžáru. Za nimi následuje „Elegie na hrob Havlasův“, která vyniká krásou líčení jižní přírody.¹⁵

Časopis českého muzea 55, 1881, sv. 1, str. 158-160

Jan Herben

V roce 1881 vychází třetí vydání „Květů“. „Květy“ jsou podle Herbena sborníkem převahy beletristické, jak titul udává: listy pro zábavu. Sborníkem jsou však i v tom smyslu, že kolem sebe neshromáždily jenom jistý počet a okruh spisovatelů, ale spisovatele téměř všechny, i ty, kteří již dávno vymizeli z českých časopisů.¹⁶ Každé vydání „Květů“ je dosti objemné. Pokud však chceme vytknout nejcennější práce, zastavme se u slov: „Listy pro zábavu“, kam bychom zařadili básně a prózu, jímž je největší část „Květů“ věnována. Na předním místě uvádí recenzent práce redaktora Svatopluka Čecha. Jeho básně „Žižka“, „Zimní noc“ a „Ve stínu lípy“ byly oceněny už jinde. My pouze dodáváme, že poslední cyklus básní a z druhého ročníku básně „Václav z Michalovic“ svou velkolepostí a mistrovských líčení převyšují vše, co kdy u nás epického bylo napsáno.¹⁷

„Květy“ uveřejňovaly také románové a novelistické práce, mezi něž patří Čechův „Kandidát nesmrtelnosti“, který vyniká charakteristikou a bujným satirickým humorem.¹⁸

Zlatá Praha 1, 1884, č. 2, str. 25-26

Pokud ne jinde, můžeme podle recenzenta říci, že v literatuře jsme opravdu šťastni. Na své písemnictví prý můžeme pohlížet s pýchou a ve veškerém Slovanstvu je naše poesie nyní na vrcholu. V této oblasti se již několik let honosíme řadou literátů první třídy, kteří krácejí v čele našeho veškerého duchovního života.¹⁹ Jedním z nich je Svatopluk Čech, u nás i za hranicemi známý jako autor rozkošných idyl „Ve stínu lípy“ a velkolepého národního eposu „Václav z Michalovic“. Jak recenzent píše, tato dvě díla jsou jeho obsáhlou básnickou produkcí, mezi nimiž se rozkládá několik poetických útvarů, které svědčí o umělecké výši svého mistra. K nim patří „Adamité“, „Evropa“, „Čerkes“, „Slavie“, „Dagmar“, „Lešetínský kovář“ a čtyři svazky novel. Znakem jeho básnických skladeb je něha, vznešený a čistý názor na život, elegance myslí, ušlechtilý a jemný humor, veliká láska k rodné zemi i majestátní

¹⁵ Mokřý, O, 1880, s. 363

¹⁶ Herben, J, 1881, s. 158

¹⁷ Herben, J, 1881, s. 159

¹⁸ Herben, J, 1881, s. 159

¹⁹ Autor neznámý, 1884, s. 25

rozhled v dějinách svého národa. Dějiny naší literatury neznají mnoho autorů, kteří by český jazyk ovládali tak dokonale jako právě Svatopluk Čech. Jeho verše i próza jsou hudbou, která zní tak lahodně a vznešeně. Veškerá krása a síla české mluvy tiskne se mu do pera a nás zachvacuje neodolatelným kouzlem. Svatopluk Čech je považován za klasika nynější doby.²⁰

Zlatá Praha 1, 1884, č. 1, str. 14-15

Ferdinand Schulz

Schulz uvádí, že po každé skladbě Svatopluka Čecha se sahalo s jistotou, že bereme do ruky opravdový diamant. A nyní máme prý o jeden víc. „Lešetínský kovář“ je povídka z české vesnice s jednoduchým dějem. Obrovského však národního významu, myšlenkové a citové hloubky. „Lešetínský kovář“ jediný z celé vesnice odmítá zlato, pak i hrozby přistěhovaleckých cizinců, kteří v české krajině zakládají továrny a staví dráhy. Nechce jim prodat svoji chalupu s kovárnou. Říká, že svou rodnou půdu neopustí za nic na světě, i když ho na ní potkalo cokoli. Brzy na něj však doléhá těžká zkouška, kdy bohatý cizinec skoupil nejen celý Lešetín, ale i velkou část okolí. Někdejší hospodáři se odsud vystěhovali do vzdálenějších českých osad, nebo až do Ameriky. Kovář se ocitl v nebezpečí, že bude dít nouzi s hladem, neboť mstící se cizinec zařídil, aby se kováři vyhýbala i ta nejmenší práce. A tak nebylo co dělat, kovář musel propustit svého chasníka Václava, jinocha své dcery Lidušky. Václav odešel do světa, aby vydělal peníze a mohl si vzít Lidušku za ženu. Na kováře a jeho dceru zatím dorážela stále větší bída. Cizinec proti českému kováři započal řadu sporů o hranice majetku. Soud dal za pravdu cizinci a kovář ztratil chalupu i s kovárnou a ještě měl zaplatit za soudy. Přišel den exekuce. Mistr seděl v kovárně s dalšími lidmi nespokojenými s cizincovým jednáním. Mistr však přísahal, že přes jeho práh se cizinci nedostanou, jedině přes jeho mrtvolu. Ožebračený lid se shlukl kolem kováře, a když se dostavil do továrny správce, aby mistrův majetek zabavil, v tom vzniklém zmatku byl jeden z kovářových obránců raněn. Najednou se strhl poplach, správce utíká, rozbouřený lid za ním a v tom okamžení továrna i s okolními budovami hořela plamenem. Kovář se z kovárny díval na boháčovo hořící stavení, když se najednou k jeho obydlí začalo blížit vojsko. Mohl ještě utéct, ale přesto zůstal. Byl vyzván, aby se vzdal, na to však odpověděl, že se jim nepoddá. Mistra střelili do prsou a on vedle své dcery klesá k zemi. Na lůžku očekává svoji smrt, když tu do chalupy vkročí Václav. Přinesl peníze, koupil kovárnu i s chalupou a umírající kovář

²⁰ Autor neznámý, 1884, s. 26

požehnal šťastným snoubencům. Mistr ze světa odchází s blahým vědomím, že umírá tam, kde celý život žil.²¹

Tento prostý příběh, jak recenzent píše, se v Čechových rukou rozvinul v epickou báseň velkého kouzla. Kovářova postava prodchnutá vlasteneckou věrností a oslněná září vítězného mučednictví poutá naši pozornost každým slovem. Jeho city nás zasahují do srdce, jeho myšlenky působí v našich hlavách a kousek pravdy ze současného života našeho národa se odráží v jeho osudu. Přes všechnu palčivou skutečnost však v básních nezapomněl na požadavky pravého umění. Vedle tragické epiky v podobě kovářovy osoby se zde rozvíjí něžná lyrika v srdci Libušky. Oba básnické živly se navzájem doplňují a proplétají v souzvuku dokonalé a krásné jednoty. Lyrické vložky a napodobení milostných národních písní svědčí o výši Čechova básnického genia. Zvláště sedmé oddělení je štěpem v lyrickém sadu, také nová myšlenka v umělecké kompozici. Vypravovací nit na chvíli přejímá lyrika. Tyto písně děj nezdržují, ale s něhou, elegancí a básnickým národním vkusem ho vedou samy dále.²²

„Lešetínský kovář“ je podle Schulze kniha, kterou bychom nejraději dali přečíst každému našemu obyvateli. Je to ušlechtilé, zdravé a povznášející čtení, kterým se Poetické besedy mohou honosit jako jedním z nejhezčích skvostů celé sbírky. „Lešetínský kovář“ zcela jistě naplňuje své národní poslání.²³

Hlídka literární 2, 1885, č. 3, str. 39

Vincent Drbohlav

„Upomínky z východu: Obrázky z pouti po Kavkaze a z cesty zpáteční“ od Svatopluka Čecha jsou podle Drbohlava lehounkými nárysy plnými půvabnosti, které náš slavný autor letmo zachytil na papír. V různých barvách nám líčí nádherné kavkazské kraje, lidi, města, obyčeje i kroje, místy používá vlastní humor. Aby čtenáři lépe porozuměli, vkládá i dějepisné nárysy, takže čtenář dílo na konci odkládá dostatečně vzdělán a poučen. Nejvíce si na knize „pochutnají“ podle recenzentových slov milovníci cestování. Kniha bezesporu zasluhuje vřelého doporučení.

²¹ Schulz. F, 1884, s. 15

²² Schulz. F, 1884, s. 15

²³ Schulz. F, 1884, s. 15

Leandr Čech

Podle slov Leandra Čecha v řadě epických skladeb našeho nejoblíbenějšího spisovatele zaujímá neposlední místo soubor veršovaných povídek vyprávěných ve stínu lípy. Čech zde opustil pole českých hrdinů a zaměřil se na venkovské zátiší, aby nám předvedl poezii tohoto lidu, v jehož životě se stejně tak naskytují slasti i žaly. Ve stínu lípy se za nedělního odpoledne schází venkovská společnost: rolník, řemeslník, učitel, pojezdny, mlynář, myslivec a vysloužilce sedí u stolu, jejich společnost ještě doplňuje šumař houslista a paní hospodská s dcerkou. Každý vypráví historky ze svého života. Veselé pasáže se kontrastují se smutnými ranami osudu, takže se v srdci čtenáře střídá celá stupnice lidských citů, která ho chvílemi nutí k závratnému smíchu a chvílemi do pláče. Po dojemném vypravování o návratu Bártova syna, který se ze světa navrací k drahému srdci mateřskému, následuje zábavná historka krejčího, jak jeho zálety skončily ve velkém dortu. Následují další vyprávění, jenom pan lesník nenalezl v těchto vypravování zábavu a využil pozornosti bedlivého posluchačstva. Zašel do besídky za krásnou Lidunkou, které se líbil. To však ostatním nezůstalo utajeno a statečný mlynář na něj upozornil a na to přípitkem ukončil besedu.

Už z tohoto je podle Čecha vidět, že básně vzbuzují u čtenářů živý zájem, ale básník se obestřel kouzlem poezie, která vytryská nejenom z básnické díky, ale také z kontrastů. Tento kontrast vězí nejenom v různých osobách vypravující svůj příběh, které básník již dříve charakterizoval, ale i scénérie každé události je jiná. Básníkovi se tak naskytá příležitost bohatě líčit různé kraje, k nimž patří i úchvatné zobrazení kavkazské přírody. Je to skutečný krasohled různých osob a scén, o kterých se zde ve stínu lípy mluví. Je tu český sedlák ve styku s Amerikou, na to Benátky se svými gondolami, loutkař se svou dcerou, šílenou láskou chovající ke koni, princezně a loutkám, bosý filozof, pan vrchní a ruský kozák.

O této básni plně platí Schulzova slova, kterými ji hned po objevení charakterizoval: *„Náš český venkov v odpolední slunečné a teplé chvíli nedělní září před námi veškerou svou malebností. Některá místa této Čechovy básně rovnají se nejpěknějším částem novověkých epopéjí národních, pana Tadeáše a Hermanna i Dorotey“.*

„Ve stínu lípy“ zajisté není naší národní epopéjí, je v ní ale tolik čisté a jasné poezie, že stejně tak jako nyní, navždy zůstane oblíbenou básní.

Josef Vejchodský

Když byl „Václav z Michalovic“ uveřejněn v „Květech“, každému obdivovateli Čechovi poezie bylo podle recenzenta jasno, že spisovatel opět sáhl pro látku do našich dějin, a to ještě šťastněji než v „Adamitech“.²⁴

Děj básně spadá do smutné pobělohorské doby.²⁵

V jezuitském refektáři se koná hostina, které se vedle mnišstva účastní také mnoho vznešených hostů. Bylo zvykem při jídelně čist. Mladík, na kterého dnes došla řada, zaujal pozornost veškerého shromáždění. P. Sidecius odpovídá na dotazy, jak našel uprostřed žoldněřské chasy hochu s kališnickým odznakem. Sidecius ho odvádí do kláštera, kde byl vychován a nyní je chloubou a nadějí řádu. Bylo mu necháno jméno Václav. Všechna pozornost se obrací na dort, který věnoval B. de Marradas. Dort má podobu tvrze, na jejíž cimbuřích jsou věrně napodobeny a rozestavěny postavy odpadlíků pravoslavné církve. Najednou z cukrového hradu vychází živá postava trpaslíka, který od něho odevzdává klíč.

Nastalý šum najednou Verdugovým přípitkem tichne.²⁶

Po hostině se odebrali do klášterní kvadratury, ale Václava tato zábava netěšila. Přítel Konrád pak vyzvídal příčiny jeho zasmušilosti, odebírají se na chodbu, kde Václav vypravuje, jak se na návštěvě u dona Huerty zastal dvou dívek, z nichž na Huertovu neteř Ignacii nemůže přestat myslet.²⁷ Konrád Václavovi radí, aby se obrátil k modlitbě. Václav vzpomíná, jak se u zahradní zdi podruhé viděl s Ignácií, když ji sluhové nesli na nosítkách a potřetí v Božetělovém průvodu. Najednou se k němu blíží kmet, který mu říká, že jeho podoba v něm vzbuzuje jisté vzpomínky. Vypytává se ho na jméno i na dětství. Najednou před ním kmet pokleká se slovy: „*Svatá krvi – synu mučedníka!*“ Novic se udiveně ptá, jestli zná stařec jeho otce, kmet se ptá, zná-li mladý mnich Bohuslava z Michalovic?²⁸

Stařec mu říká, že novic je synem mučedníka. Novic o tom pochybuje, ale malá jizva na prstech a mateřské znamení nasvědčuje, že se Ambrož, sluha, neklame. Sluha mu líčí rodinné štěstí i otcovu slávu, jeho skon na Staroměstském popravišti. Říká mu o matčině smrti a bratru Smilu. Odevzdává Václavovi knihu, kterou mu dal otec na památku. Bití zvonu svolává novice a on se domlouvá na dalším setkání.

²⁴ Vejchodský. J, 1886, s. 369

²⁵ Vejchodský. J, 1886, s. 369

²⁶ Vejchodský. J, 1886, s. 369

²⁷ Vejchodský. J, 1886, s. 369

²⁸ Vejchodský. J, 1886, s. 370

Za pozdního bouřlivého večera konal Václav s Konradem adoraci.²⁹

Václavovi se chvějí rty. Od té doby, co vyslechl Ambrože, v jeho nitru se odehrály veliké změny. Nyní se mu stále zjevuje otcovo popraviště a Ignácina tvář. Konrád je zaujatý proti svému druhovi, tajně jej sleduje, a když zaburácel hrom, oba se přestali modlit. Konrád kleká znovu, ale Václav už se k modlitbě staví odmítavě.³⁰

Jdou domů. Václav zahlédl krutý škleb v Konrádově tváři a v jeho rukou svoji knihu, o kterou nastal zápas. Konrád se však svému soku vysmekl, vyskočil a zvenčí ho zamkl.³¹

Tři dny věznili jezuité Václava. On jim hubuje a láteří jim jménem otcovým, ale nebylo mu to nic platné. Pak polomodlitbou a napůl rouháním volá ke kříži, před nímž klečí.³²

P. Sidecius když viděl novice klečeti, domlouvá mu, aby se svým pokáním vrátil do lůna řádu, usmířil se s církví a po roce vazby, aby jim sloužil v jiném povolání. Don Huerta prý slíbil, že by mu dal za choť, když ne dceru, alespoň svoji neteř. Václav si představuje rodinný život, ale najednou se vzbouří.³³

Kněz se rozčlilil a Václavovi a Konradovi oznamuje, že Smil i Ambrož jsou vrženi do Bílé věže a zítra budou popraveni. Novic se snaží utéci, ale opět jsou za ním zavřeny dveře.

V salvatorském kostele slavil Huerta dvojí sňatek: své Marie a Ignácie. Obřad se blíží, najednou veškerý shromážděný lid pohlédne vzhůru k těsné chodbě pod kupolí, kde se objevuje Václav. Volá na lidi, ale slova mu přehlušil zvuk varhan. Lidé pro Václava poslali, ale ještě dříve se k němu dostává mnich Konrád, se kterým se dává do zápasu. Michalovic uvidí Ignácii, ona jeho a v tu chvíli Konrád ztrácí rovnováhu a padá dolů. S sebou strhne Václava.³⁴

Obsah básně je podaný tak, aby byla dobře vidět osnova, kterou pokládáme za vydařenou. Děj se vyvíjí přirozeně na základě charakterů, umělecky se stupňuje a dosahuje tragického konce. Výtka se snad týká pouze druhého zpěvu, který měl splynout s prvním, aby se tak důraz kladl na momenty, na kterých závisí postup událostí. Vidíme, že Čechova epika není dravá, nespěje překotně dopředu. Básník se mnohdy zastavuje u toho, co vypravuje, popisuje, děj ukazuje zblízka i zdaleka, seznamuje nás s osobami jednajícími ne tolik přítomností, ale i minulostí. Všeho tohoto dokáže Čech užívat v nejlepší čas a na nejlepším

²⁹ Vejchodský. J, 1886, s. 370

³⁰ Vejchodský. J, 1886, s. 370

³¹ Vejchodský. J, 1886, s. 371

³² Vejchodský. J, 1886, s. 371

³³ Vejchodský. J, 1886, s. 371

³⁴ Vejchodský. J, 1886, s. 371

místě. Podrobnosti umí výborně skloubit do vlastního předmětu básně. Zde však jsou místa, která odkluzují od celku.³⁵

Výborné jsou podle recenzentových slov pasáže řádění cizinců v našich vlastech, pasáže o nalezení Michalovice, veškeré působení Ambrožovo, den staroměstské poprav y i život na Rvenickém statku. Jsou zde vroucí vlastenecké reflexe. Milostným živlem, který se mohl stát snadno úskalím, Čech ještě zvýšil dojem a své dílo více zahalil do něžného půvabu.³⁶

Umělecký prožitek z básně však ruší okolnost, o které budeme mluvit následovně. Je známé, že „Václav z Michalovic“ byl u nás první básní tohoto rozměru a slohu, která se zaobírá smutnou pobělohorskou dobou. Čech ukázal, že nepatří k těm, kteří mají důsledky pobělohorské doby za něco, čím byl náš národ uspán, aby se probudil k rozumnějšímu životu. Názor básníka na tuto dobu je zaprvé mnohem pesimističtější. Jestli i poetičtější a spravedlivější to nechceme posuzovat. Nyní si položíme otázku, zda by našim vlastem bylo k většímu duchovnímu, politickému i národnímu prospěchu, kdyby vládl protestantismus jak známo spojený s vlivem germanizačním nežli katolická protireformace, na kterou Čech naráží. Avšak recenzent si dovolu je říci, že básník odbočuje od historické pravdy. Když mluví o všech krutých přehmatech, kterých se při protireformaci dopouštěl stát svými prostředky a nástroji s dílem jezuitským v Čechách.³⁷

Zadruhé básník překročil veškerou pravdu a šetrnost způsobem, jakým líčí a charakterizuje řeholnictvo zejména jezuity. Z urážek, kterými publikace jistého druhu jezuity zasypává, je jich málo, které by se ve Václavovi z Michalovic neobjevily.³⁸

Postavy řeholníku, jak jsou zobrazeny v této básni, jsou možné jako individua (Konrád), ne jako typy, jsou spíše přeludem bez podstaty.³⁹

Básníkovy narážky se dosti týkají i samotné víry, jejímiž sluhy jezuité byli. Někde přímo, jinde ironií, které lehce rozumí pouze ti, kteří Čechovu tvorbu dobře znají.⁴⁰

Co pohnulo našeho básníka k takové tendenčnosti, nevíme. U slabého nebo středního spisovatele k takovým krokům vede touha po efektu, což Čechova múza nepotřebovala.⁴¹

³⁵ Vejchodský. J, 1886, s. 371

³⁶ Vejchodský. J, 1886, s. 372

³⁷ Vejchodský. J, 1886, s. 372

³⁸ Vejchodský. J, 1886, s. 372

³⁹ Vejchodský. J, 1886, s. 372

⁴⁰ Vejchodský. J, 1886, s. 372

⁴¹ Vejchodský. J, 1886, s. 372

Hlídka literární 4, 1887, č. 4, str. 110-111

Václav Kubíček

Čechovy básně patří podle Kubíčka k těm, ke kterým se literatura vždy vrací a vrátí, ačkoli již nejdou vpřed. Jednou z nejcennějších epických básní je „Čerkes“.⁴²

Lesnatými svahy klusali volně dva kozáci. Jeli tiše, bez hovoru. Starší z nich vzpomíná na dřívější časy a hovoří, jak je nyní oproti nim v horách mrtvo. Pozoruje však, že druh jako by ho neslyšel. Když se ho zeptal, rozhovořil se mladší o svém žalu, kdy v lese spatřil dívku. Doufal ve štěstí lásky, Ludmila mu i laskavým pohledem a mávnutím do dále dala naději. Najednou ale Ludmila odešla do hor a už se nevrátila.⁴³

Z toho pramení jeho žal, a tak dále jedou bez hovoru. Najednou uslyšeli výstřel. Oba kozáci pádí na místo, odkud vzešel. Tam vidí Čerkesa.⁴⁴

Když se ho starší kozák ptá, kde se tu vzal, vypráví mu Čerkes svůj příběh. Když jeho národ po dlouholetých bojích s ruskými podmaniteli vystěhoval se do Turecka, on jediný tady zůstal. Bránil, aby jeho zem nedostali cizinci a pomstu vykonával neúprosně. Když jednou po boji zůstal ležet na bojišti, najednou se nad ním sklonila Ludmila. Denně se pak o něj přicházela starat, nicméně však Čerkes pamatoval na svou přísahu, ozdravěl a probodl ji kinžalem.⁴⁵ Hned na to mu mladý kozák vrazil dýku do prsou. Čerkes přijímá ránu, umírá přece ve své domovině.⁴⁶

Látku na tento příběh si Čech přinesl z pouti po Kavkazské roku 1874, jak recenzent uvádí. Dílo je krásným uceleným souborem dojmů, které ve spisovateli zanechala kavkazská krajina i kozáci a vzpomíná na poslední dny nešťastného národa čerkeského, který roku 1864 po sedmdesátiletém odporu podlehl Rusům. Právě k této události se veškeré dojmy vztahují, většinou ne básníkovými slovy, ale úvahou staršího kozáka. Psychologicky neodůvodněné se zdá to, že Čerkes ačkoliv nebyl příliš lichotivě osloven starším kozákem, hned mu bez odporu vypráví jeho „knihu života“.⁴⁷

Báseň „Zimní noc“ a „Handžár“ se podle recenzenta více méně dotýkají poslední rusko-turecké války a jejího dosahu na Slovanstvo.

⁴² Kubíček. V, 1887, s. 110

⁴³ Kubíček. V, 1887, s. 110

⁴⁴ Kubíček. V, 1887, s. 110

⁴⁵ Kubíček. V, 1887, s. 110

⁴⁶ Kubíček. V, 1887, s. 111

⁴⁷ Kubíček. V, 1887, s. 111

Posledním je „Na hrob Havlasův“. Havlas se roku 1877 jako dobrovolník v ruském vojsku účastnil války na Kavkaze, bojoval v bitvě u Avliaru a zemřel na horečku v listopadu tohoto roku v Alexandropoli.⁴⁸

Zlatá Praha 4, 1887, č. 46, str. 734

Vedle čtyř svazků „Povídek, arabesek a humoresek“ Svatopluk Čech uspořádal a v tomto roce vydal novou sbírku svých drobnějších prosaických prací – „Humoresky, satiry a drobné črty“. V objemné knize tak podle recenzenta nacházíme jedenatřicet skladeb tohoto spisovatele s humoristickým a satirickým obsahem. Většina z nich prý pochází z loňského roku (1886), kdy ve fejetonu v Národních listech vzbuzovaly hlubokou senzaci a po celé zemi měly široký vlastenecký a literární účinek. Čechův humor a satira jsou v českém písemnictví ryzí a drahocenné skvosty. Takové, že v každém verši i próze svědčí o svém geniálním původci. Myšlenková hloubka, říznost a básnické kouzlo je staví do první řady současné umělecké produkce. Čtenář nikdy není zcela načerpán jejich krásou, není dosti osvěžen a potěšen. Čerpá do sebe Čechovu múzu a mnohonásobný estetický požitek. Svatopluk Čech, jak píše recenzent, vybírá látku ke svým dílům vždy ze skutečného českého života, většinou ze současných zjevů a propůjčuje jim umělecký půvab, naplňuje je vznešeným duchovním obsahem. Zejména jeho satira se dotýká mnohých smutných stránek současné veřejnosti. V této sbírce jsou obsaženy následující mistrovské plody Čechova humoru a satiry: „Ve vzduch“, „Ubohý učitel“, „Deštník“, „Jarní fantazie o cihlách“, „Psyche“, „Pod nůžkami a břitvou“, „Pan Brůžek“, „Biskup“, „Pokynutí našim rozhodujícím kruhům“, „Losos mého pradědečka“, „Věčný žid“, „Na břehu mořském“, „Podzimní vzdech venkovského čtenáře novin“, „Šéfův dalekohled“, „24 hodin čertem“, „Dušičky v lese“, „Osudný novoroční dar“, „Chvála stáří“, „La grrrde nation“, „Stehlíkův duch“, „Zimní idyla“, „Růže“, „Sněm písmen“, „Dva dopisy“, „Selanka“, „Rodinné tajemství“, „Mluvící kapr“, „Drak“, „Fráze“, „Ještě kopa frází“, „Do třetice všeho dobrého“. Jsme přesvědčeni, že soubor těchto drobnějších básní našeho znamenitého básníka se setká se stejným zájmem jako jeho větší skladby.

⁴⁸ Kubiček. V, 1887, s. 111

Jan Korec

Poslední dobou u nás podle recenzenta vychází málo básní, které by byly tak čteny a národem tak dobře přijaty jako „Nové písně“ od Svatopluka Čecha. I denní politické listy z nich přinášely úryvky, přednášely se ve veřejných schůzích a vybírala se z nich vlastenecká hesla do památníků. Recenzent to konstatuje s radostí hlavně proto, že něco takového je v naší literatuře stále méně časté. To je to, co si přejeme, když s Vajanským mluvíme o spojení literatury s životem a polemizujeme s teorií některých našich spisovatelů, kteří říkají, že umění je účelem samo o sobě. Že se tyto básně staly tak populárními má svou příčinu. Vedle té umělecké hlavně v jejich časovosti a národním rázu. Zmocnit se srdce lidu, uhodit ve správný čas, dát výraz tomu, čím chvějí se tisíce rtů, takové umění měli z francouzských básníků pouze Lamartine a Béranger, říká spisovatel Básnických profilů francouzských. U nás můžeme říci, že toto štěstí má Svatopluk Čech.⁴⁹ Korec konstatuje, že jsme nečetli mnoho básní, které by tak přiléhaly k našemu citění jako jeho poslední verše. Hovoří o následcích toho, co postihlo náš národ a částečně ještě postihuje. Toho, co jedni zatracují a druzí velebí, jedni nazývají rozvratem, druzí zdravým prouděním sil. A jaké stanovisko k tomu zaujímá Svatopluk Čech? Náš národní básník říká, že takové vzrušení národní mysli není nic špatného, naopak v tomto můžeme vidět důkaz naší národní bdělosti a probudilosti. Kde je život, musí být i ruch. A svornost se nesluší pojímat tak, aby byla poutem volnosti. To stálé živení pesimismu, kterým se bere druhým chuť k práci, stálé lamentování nad tím, jaký jsme mizerný národ, jak chudá je naše věda i písemnictví - to jsou věci, které odsuzují.⁵⁰

To je prý stanovisko našeho básníka a snad stanovisko správné. A ti, kteří říkají, že v „Nových písních“ opustil místo objektivního pozorovatele a přidal se ke straně nespokojenců, nemají pravdu.⁵¹

Co se týče národního rázu. „Z tajemných strun, jež v nitru mém se chvějí, ty, struno rodná, zazvuč nejprvněji, ty, struno domácí!“ Těmito slovy začíná první vlastenecká báseň této sbírky. Kdyby si o nás Češich chtěl nějaký snad cizinec vytvořit určitý obraz, patřila by mu do ruky právě tato kniha Čechova. Naše národní snahy, usilování o právo a zvelebení

⁴⁹ Korec. J, 1889, s. 186

⁵⁰ Korec. J, 1889, s. 187

⁵¹ Korec. J, 1889, s. 187

našeho jazyka v této knize nalezly tlumočnicka. I když se tyto básně přeloží do cizí řeči, každý pozná, že jsou to básně české.⁵²

Časopis českého muzea 63, 1889, sv. 1, str. 140-157

František Bílý: Rozhled po básnické produkci

Počátek roku nebyl zahájen příliš slibně. Kromě „Jitřních písní“ Svatopluka Čecha. Jejich jasný a důrazný zvuk ještě ani nevyzněl s myslí méně vnímavou pro poezii, nýbrž pronikal širě a dále za stálou obec čtenářstva, do četných vrstev národní společnosti.⁵³ Planoucí nadšení a síla myšlenek písní ovlivňovaly mysl mládeže, která již prahla po vzpružujícím slově tolik, že záhy nastala potřeba nového vydání „Jitřních písní“.⁵⁴

Tak jako Svatopluk Čech ve svých „Jitřních písních“ uhodil na nové struny své básnické lyry a vyloudil z ní zvuky netušené lahody a síly, stejně tak by si přáli všichni, kteří tolik let volali po literární prémii Umělecké Besedy, aby tato kniha poskytla nový ráz vynikajícího obsahu a nedala se vyšlapanou cestou almanachů.⁵⁵

Svatopluk Čech se poprvé představil s „Novými písněmi“. Už „Jitřní písně“ vzbudily jistý obdiv. Básník, který se dosud věnoval jen velkému eposu, najednou přišel se sbírkou písní a sotva uplynul rok, doplnil jí ještě silnějším svazkem „Nových písní“.⁵⁶

Autor přímo sestoupil do víru našeho současného života a začal se zajímat o jeho rozháranost, ve svých myšlenkách uvažoval o těchto příčinách a následcích. Vidí, jak cit lásky či řeč matky pokládají za zásluhu sobě, kdežto druzí věrně vlasti slouží, aniž při tom užívají vlastenecké firmy. Třetí přes vlast hledí dále k veškerému lidstvu a podřizují národní ideu širší ideji humanity.⁵⁷

Skladba písně „První struna“ přispívá k mocnému účinku. Básník jasněji, čistěji a vznešeněji uchopuje lásku k vlasti. Žádný básník by účinněji nevedl svou při, jako náš básník vlasteneckého rázu.⁵⁸

⁵² Korec. J, 1889, s. 187

⁵³ Bílý. F, 1889, s. 140

⁵⁴ Bílý. F, 1889, s. 141

⁵⁵ Bílý. F, 1889, s. 141

⁵⁶ Bílý. F, 1889, s. 142

⁵⁷ Bílý. F, 1889, s. 142

⁵⁸ Bílý. F, 1889, s. 143

„Mrtvým vlastencům“ je věnován následující zpěv. Je zde mohutná apostrofa našich buditelů a vrcholící přání, aby našemu životu plnému pochybností vrátili „jitřní zář a vesnu svěží svých ideálních snah“, oni, jejichž hrobů už nynější generace pomalu nebude znát.⁵⁹

Sem také řadíme báseň „Zpět a vpřed“, která zobrazuje zápas dvou velikých idejí uvnitř člověka, který se stále obnovuje mezi láskou k dobru a krásnu doby minulé a snahou po rozvoji lidstva. Všichni jsme v mládí byli bezohlednými obhájci rychlého pokroku. Stejný úkaz se také patrně jeví v životě národa. Básník řeší rozpor v tom, abychom si pro samobytný ráz, pro jarou nadšenost zaletěli zpět do své minulosti, ale v zápase pravdy proti lži, v boji za svobodu a osvětu kráčeli stále a statně vpřed, byť i přes trní a hloží cestu Husa, Komenského a Havlíčka.⁶⁰

„Sen Koniášův“ líčí, podle básníkovy snu, stihnuvší pokutu tohoto ohnivého kazatele a horlivého spisovatele za jeho pálení českých knih. Ukládá se Koniášovi krutý trest, konec jeho muk nastane až tehdy, až každé myšlenkové zrnko těchto spálených knih zplodí zlatý klas. Koniáš tak bude snášet pekelná muka nedohledné časy, kterých si podle novějšího bádání ani nezaslouží.⁶¹

„Ukolébavka“ se obrací proti těm, kteří národu nastírají blížící se nebezpečí a rádi by ho ukolébali v slepotu a mdlobu.⁶²

„Péro sokolí“ se označuje za příležitostnou báseň. Podle ní se toto pero nehodí jako nástroj píšící ani v nynějším shnilém čase.⁶³

Myšlenku, čím jsme kdysi byli a čím jsme teď, básník přepracoval ve větších i menších dílech. Došla výrazu v písni „Na Sioně“ a stejně tak se ozývá v „Záři minulosti“. Je dobré podle toho vzpomínat na velké a dobré povahy staročeské a dumat o troskách bývalé moci, než jen stále snít a vzpomínat, to národ nespasí, je potřeba se mít k činu, jako se k němu měli naši předkové.⁶⁴

Současná doba je však jen jedna veliká lež. Sám básník se často viní z toho, že z nedůvěry k sobě zapřel mnohdy vznět vlastních prsou a dospívá k úsudku, že dnešní lidstvo vesměs není nic jiného než odstín jiných dob, ryzejší, barvitější. V písni „Stín“ nepropadá úplnému pesimismu, v následujících „Šablonách“ zase láme oštěp za svobodu a svéráznost

⁵⁹ Bílý, F, 1889, s. 143

⁶⁰ Bílý, F, 1889, s. 143

⁶¹ Bílý, F, 1889, s. 144

⁶² Bílý, F, 1889, s. 144

⁶³ Bílý, F, 1889, s. 144

⁶⁴ Bílý, F, 1889, s. 144

tvoření, jednání. Energicky vůči všem cizím i domácím despotům prohlašuje: „*Nám jest vlastní rozum pánem, naším rádcem vlastní cit, vlastní svědomí nám soudcem, vlastní cestou chceme jít; tady v čele a zde v srdci máme vlastní zákony, nedáme se nikým vtěsnat do lečjaké šablony*“.⁶⁵

Podobnou základní myšlenku hlásá novým slovem a důrazně v básni „Švanda Dudák“. Přeje si, aby se našemu životu vrátil český ráz, bývalé české veselí a hrdost, a aby se tento život vyprostil z nynější jednotvárnosti. Ten div by mohl způsobit Švanda, kdyby se vrátil mezi národ a na svoje dudy mu počesku zadudal. Ještě jasně a přesněji se tato myšlenka pronáší v básni „Čínská zeď“. Styku s jinými národy se dnes nikdo nemůže vyhnout, pokrok lidí boří všechny hranice, vítězné myšlenky pronikají do všech konců světa, tady nepomůže ani čínská zeď. Zde má každý národ na vybranou, buď se účastní světové práce, nebo zakrsne a zahyne.⁶⁶

Básník v této básni hned zatíná do živého.⁶⁷

Následující básně si za hlavní předmět vzaly naše „půtky domácí“. Ty českou společnost rozdrobily na tolik stran a táborů, jejichž náčelníci vždy nehledí jen obecného prospěchu, ale na příkor sobě jednájí jenom proto, aby každý jednal jinak než ten druhý. Tento úkaz nekale působí na všechny veřejné poměry a poškozují národní poměry neméně než vážnost českého jména. Básník důtklivě tepe v písni „Divní svatí“, kde dochází ke zvučivání jména svornosti za tím účelem, aby tato jednostranná vůle platila, aby se volné myšlení podřídilo diktátu, a aby svornost takto znamenala „hrob všeho druhu“.⁶⁸

Po několika dalších básních, které jsou namířeny proti rozmáhající se posuzovačnosti, jako například „Věčným kazatelům“, nebo proti sebeubíjení Slovanů za pomoci Němců jako je báseň „Geronův smích“ a proti pomezím horám, které se z ochranných hradeb českého živlu proměnily v útočné hradby nepřátel jako báseň „Vyhlídka do hor“, opět se nacházíme u řady písni unášejících silou myšlenek, velebným zvukem i umělou kompozicí. První „Věřím“ je věnována Slovanstvu a jeho budoucnosti, ve kterou básník věří, ačkoliv hroby Slovanstva zabírají už skoro půl Evropy, až se oči zalévají slzami. Čtenář má stejnou víru jako básník a obrací se s touto prosbou k nebi. „Svobodě“ je věnována další óda. Pěvcova obraznost zalétá k národům minulým i přítomným, aby poznala, že v chrámě Svobody se rozpínají kupci a

⁶⁵ Bílý. F, 1889, s. 144

⁶⁶ Bílý. F, 1889, s. 145

⁶⁷ Bílý. F, 1889, s. 146

⁶⁸ Bílý. F, 1889, s. 146

šarlatáni, kteří překrucují božské zákony a pod jejím štítem utiskují a przní ty, kdo brání křivdě. Takhle už dál být nesmí. Svoboda ze svých síní musí vyhnat svatokupce a zjednat tak zase volnost dobru, pravdě a právu a tuto volnost hájit. To se nestane bez nevidaných hrůz a bouří, ovšem bude jich třeba, aby světem zase zavanul čistý vzduch. Ta bouře už se blíží a všichni jsou ze svých prací vytrhováni jakýmsi podzemním chvěním, které věští den hrůzy - den očisty.⁶⁹ Tato chvíle však také přinese osvobození otroků naší doby. Těm básník věnoval báseň „Hrdinům budoucnosti“. Věští jim uznání a náhradu za všechno předchozí utrpení. Sám se staví na stranu trpících a utiskovaných, při nichž stojí celým srdcem a za to mu budiž čest a velký dík.⁷⁰

Kousek viny na společenských zříceních nese také nadvláda rozumu nad citem. Básník zosobňuje oba. Rozum byl představen jako prostě oděný stařec opatrný v chůzi, cit pak jako jinoch s přílbou ověncenou kvítím na hlavě a štítem v ruce, na kterém se skvěla zlatá hvězda. Dobily spolu svět. Rozum si záhy získal nadvládu, ačkoliv ne beze cti. Pravá vzdělanost nastane tehdy až Rozum a Cit budou svorně vládnout.⁷¹

Co se týče životních záhad a nesrovnalostí, básník postoupil o krok výše a začal přemýšlet o posmrtném bytí člověka jako třeba v básni „V temné chvíli“. Tomu se tak stalo, když v noci po veselém hodě zabloudil na hřbitov. Tady má již pohřbeno mnoho známých. Jeho duch je zmítán touhou po pravdě, ale tajemná je odpověď, které se sám dobral, a kterou pokládá také čtenáři. Ještě jasněji zní heslo, které básník říká v básni „Vlny“. Je pokládáno za nejbezpečnější kompas na plavbu nynějšího rozbouřeného života.⁷²

Poslední písně „Povzbuzení“ a „Ledové květy“ znamenají boj proti pesimismu, oslavují radost z přírody, radost z národní práce, hlásají kolem sebe dobro, pravdu a krásu. Zvláště první báseň je mistrovská v rozčlenění i svérázné formě. Druhá báseň přináší vděčnost básníku za blaho, které mu poskytovaly ledové květy na oknech, povzbuzovaly v něm krásné sny a preludy.⁷³

Zajisté se najde laskavý čtenář, který tímto naším nastíněním „Nových písní“ bude přimět k tomu, aby po nové sbírce sáhl a čerpal z ní nové myšlenky, roznícení i potěšení a pokochal se na rozmanitosti formy jednotlivých písní. Pozná, jak málo je doposud oceněna

⁶⁹ Bílý. F, 1889, s. 146

⁷⁰ Bílý. F, 1889, s. 147

⁷¹ Bílý. F, 1889, s. 147

⁷² Bílý. F, 1889, s. 147

⁷³ Bílý. F, 1889, s. 148

Čechova zásluha o rozšíření českého myšlenkového obzoru i obohacení jazykové a básnické formy. Čtenářovi se sbírka jistě zalíbí a bude básníku vděčen za to, že mu odhrnul tolik krás.⁷⁴

U Čecha se veškeré veliké otázky, jak denní, tak i věkové týkají národa a Slovanstva.

Svatopluk Čech, stejně tak jako třeba Vrchlický, za volnost národa a jeho lepší budoucnost lámou oštěp, oběma se kalí zrak, když na dějinném obzoru vidí vystupovat hrůzné mraky sociálních převratů a bouří. Čech však pojímá život přísněji než Vrchlický, nedbá na jeho rozkoše, chce do něho přivést zdravější vzduch a vážnější myšlení. Proto, stejně tak jako kdysi Mickiewicz, káže i napomíná, otevírá budoucnosti novou perspektivu, ocitá se zde na výši básníkovy věšteckého volání.⁷⁵

Struna Čechovy poezie první jako ta poslední vydává vždy jen české a slovanské zvuky a ani jeho srdce netluče jinak. Jeho verše si razí samostatnou cestu, proudí mocně, žádné umělé hráze předsudků, neupřímnosti nebo stranictví jim neodolají. Jejich účinek je osvěžující a přímý. Čech obrozuje, rozněcuje i dojíká své čtenáře.⁷⁶

Hlídka literární 7, 1890, č. 2, str. 52-55

Josef J. Vejchodský: Kratochvilná historie o ptáku Velikánu Velikánoviči

Na úvodní stránce této knihy se hovoří o štítě s šaškovskou čapkou ovinutém květy. Tím recenzent naznačuje povahu básně. Básník si zde rád pohrává se čtenářovou obrazností. Místy čtenáře zasypává svěžími a krásnými myšlenkami, najednou zde zase hovoří o ostnech a trnech, které se zabodávají do kůže. Podklad básně se omezuje výhradně na naši českou veřejnost.⁷⁷

Purkmistr jistého města dostal z Rusi velikou bednu, a když ji otevřel, zjistil, že uvnitř je veliké vejce. Úvahy o tom, jak s vejcem naložit vedly k tomu, že se shromáždila zvláštní vaječná komise. Než se však schůze rozhodla, co s vejcem dál, vyklubal se z něho holý pták. Obří kuře se rozhodli odvést v noci do lesa. Netvor ale opuštěn nezůstal, při své ranní procházce ho v lese potkal vědec Sláma, který usoudil, že narazil na předpotopního pterodaktyla přizpůsobeného změněnému světu. Sláma byl správcem v muzeu, do kterého ubytoval tohoto zvláštního hosta. Paní Slámová ho totiž doma nestrpěla. Sláma světu oznámil svůj objev a najednou se stal velikánem. Růst ptáka se ale začal vymykat jeho předpokladu.

⁷⁴ Bílý. F, 1889, s. 148

⁷⁵ Bílý. F, 1889, s. 157

⁷⁶ Bílý. F, 1889, s. 157

⁷⁷ Vejchodský. J. J, 1890, s. 52-53

Tělo domnělého ptakoještěra obrůstalo tuhým peřím. Profesor Kmín se zase domníval, že pták patří do rodu Kivi. Tvor stále rostl, až raději zamezili přístup do muzea. Jednoho dne se pták vzepjal a vzlétl i s celým muzeem. Sám se z něho vyprostil a přistál na věži radnice. Muzeum se rozdrojilo na zříceniny. Pták, který byl nejen svých vzhledem divem světa, se stal postrachem, žral hromadně lidi jako by nic.⁷⁸ Lidé se ho všelijak chtěli zbavit, ale všechno bylo marné. Pak naplnili měch útržky různých novin a papíru, pták to sezobl a pošel.

Kolem mrtvého zvířete se shromáždilo mnoho lidí a každý si chtěl vytrhnout pero na památku. I básník si jedno pero utrl, ale ve svém bytě pro něj neměl dosti místa a nemohl se ho nijak zbavit.⁷⁹

Vzdáváme hold básníkově fantazii, čtenář totiž ani na chvíli nevychází z rozmarného dojmu.⁸⁰

Osnovou svého díla autor položil příhodný podklad pro satirické úvahy. Netvorný pták se ocitá mezi vědci a zde vidíme příklady jejich ctižádosti. Velikán posléze zalétne na městskou radnici a vévodí městu, odsud zde padá rána za ranou. Nejcitelnější úder ale odnáší náš tisk, natolik je rejdištěm stranických a osobních střetů.⁸¹

Hlídka literární 11, 1894, č. 11, str. 410-412

P. Vychodil

„Zpěvník Jana Buriana“ je veršovaná povídka, takřka novela, jejímž hlavním hrdinou je sám pisatel.

Je to prostý příběh. Burian si vyšel do hospůdky v Podhoří mezi své druhy. Najednou se objevilo splašené koňské spřežení, ve kterém sedí muž a žena - pán z Borce s dcerou. I s kočím jsou smýkáni a řítí se do jisté záhuby. Burian spřežení zastaví, a když vidí vyděšenou dívku, sám se chopí řízení a zaveze ho do dvorce. Dále následuje láska, návštěvy a neshody se šlechticem, tajné schůzky se Stelou, vzájemné nepřátelství mezi nápadníkem a šlechticem. Odjezd Stely, její návrat a pak její slova: „*Zapomeňte, buďte s bohem!*“ Burian si zoufá, chce se zastřelit, ale způsobí si jen těžkou ránu. Ošetřuje ho Maruška, jejíž rodině poskytl přístřeší.

Milostná část básně se bude zajisté líbit čtenářkám i vlastenecký motiv, jak se Stela učí česky a kupuje české knihy. V této části ale není nic nového nebo významného. Prostým

⁷⁸ Vejchodský. J. J, 1890, s. 53

⁷⁹ Vejchodský. J. J, 1890, s. 54

⁸⁰ Vejchodský. J. J, 1890, s. 54

⁸¹ Vejchodský. J. J, 1890, s. 55

příběhem chtěl Čech říct více. Pojal úkol českého básníka a národního věštce a do básně vložil vlastenecké reflexe. V Burianovi nás tak trochu nutí spatřovat šlechtice nebo raději českého zemana, v panu Boreckém zástupce odrodilé a nám nepřátelské šlechty. Ani toto téma – spojení vlastenectví s milostnou láskou v naší beletrii není nové, ale od Čecha je vždy rádi přivítáme znovu. Hlavní téma však vyžaduje rozvedení a prohloubení, je to téma velkého románu nebo eposu.

Báseň se tedy nese směrem vlasteneckým, ale právě v tomto směru méně dojíhá. Čech v mnohých vlasteneckých básních chce čtenáři své přesvědčení o národních věcech vštípit téměř násilím. Proto mluví zřetelně a přímě, ráznými slovy, ale dojem zaostává daleko před cílem: řečnický ráz Čechových vlasteneckých rozjímání spíše unáší pryč, než aby rozechvěl příbuznou strunu srdce. Občas se dokonce setkáváme s frází, která jako by utekla z úvodníku Národních listů. Čech si je tím, co píše jist, a proto posluchače pod tíhou slov a myšlenek s jakousi bezohlednou rozhodností překonává. Ale získává méně.

Významné pro život i báseň jsou zmínky o šlechtě, které vrcholí v tom, že žádnou šlechtu nemáme. Je to pravda, ale šlechta za to sama tak nemůže. Básník zde předvádí zástupce dvou směrů. Odrodilého šlechtice z Borce a statkáře Buriana.

Po stránce veršové je báseň nádherná. Zde Čech potvrdil, že jako jeden z mála našich básníků, co se volby slov i slovosledu týče, pracuje mistrovsky. Slova plynou přirozeně, česky, můžeme ho lehce číst a nemusíme nijak gramaticky analyzovat.

Hlídkka literární 12, 1895, č. 2, str. 58-59

P. Vychodil

Čechovy „Písně otroka“ jsou podle pověsti, jak recenzent uvádí, knihou senzační a její básnická síla by mohla být nepochybná. Silná bezpochyby je: „biče svist a pouta chřest“ zní ale odevšad, až to unavuje a začíná nudit.

Nálada „Písní“ je vztek a pomstychtivost, uvádí Vychodil. Málokdy z nich vycítíme opravdovou bolest. Více jsou to projevy otroka, který pouty chřestí k revoluci než otroka postiženého strastí. Básník si i tentokrát zašel pro látku do cizích krajů, ale je zřejmé, že mu nešlo o „pleť jiné barvy“, ale o otroky bílé, a to nás samotné. Napodobování všude dobře nedopadlo a ani dopadnout nemohlo. Mezi základní motivy patří otroctví tělesné a pohlavní, na které je položen největší důraz. Pak také duchovní, která mají právě tolik rozmanitých podob, že je nemožné, aby je básník vystihl stejnými slovy tak jako hesla opačná: svobodu a

volnost. Proto nás tyto hrůzy, ačkoli líčené silnými slovy dojímají méně a pro neurčité tužby otroka, kterými on sám neví, co chce, se sotva nadchneme.⁸²

Okázalost proniká celou slohovou úpravou písní. Vybavuje se nám představa otroka se sněhobílými manžetami, rukavicemi, upravená je volba výrazů, kdy mnohdy tak dováděně hopkují verše.⁸³

S tím úzce souvisí myšlenková podoba. Je zde přívál celkem stejných slov stesků, kletby a hrozby unášející čtenáře dál. Konkrétně promyšlených věcí se vyskytuje poskromnu a ani to není vždy básnicky přesvědčivé. Nacházíme zde verše o podlézavosti otroků, na jiném místě se vyskytuje skromná zmínka o tom, že by otrok volnost mohl více používat ve prospěch svého ducha a na konci je vyslovena naděje ve svobodnější budoucnost.⁸⁴

Kniha nutí k přemýšlení, ne tak svým obsahem jako tím, že vůbec je. 100 let po tom, co bylo vštěpováno heslo svobody, první český básník píše takovéto písně otroka...⁸⁵

Národní listy 38, 1898, č. 287, str. 3

Svatopluk Čech se rozhodl zredigovat souborné vydání svých spisů a dnes 18. října 1898 se na trhu objeví první sešit této vzácné publikace. Vydávání jeho „Sebraných spisů“ je významným okamžikem.

Jeho jméno se na literární scéně objevilo před třiceti roky. Jak recenzent píše, prožil třicet let neúnavné a nepřetržité práce, požehnané činnosti básnického génia. Čech veškeré své myšlení a tvoření zasvětil českému lidu, který tolik miluje a o jehož povznesení se přičiňuje. Český čtenář hned od první chvíle vycítil, že k němu promlouvá básník nadaný, vytříbenými slovními výrazy a s vroucí láskou ke své domovině. Postavy z dějin díky němu ožívají před naším duševním zrakem, uvádí recenzent. Jeho hlas se pak chvěje, když píše o strádajícím lidu na rodné půdě. Všechn tento jeho nevyčerpatelný duch se nyní uložil do jednoho knižního souboru a do rukou čtenářů, z nichž málo kdo zná skromného básníka osobně, ale přesto je u nich dávno miláčkem a jeho oblíbenost stále roste. Již generace se kochaly v jeho tvorbě a dalším generacím zůstanou jeho knihy přístupné. Mnoho výtvorů však ještě vzroste, Čech je v plné síle tvoření. Jeho Sebrané spisy začínají „Druhým květem“, kde líčí své vzpomínky na léta mládí, které knižně dosud nebyly vydané a z nichž druhá část

⁸² Vychodil. P, 1895, s. 58

⁸³ Vychodil. P, 1895, s. 59

⁸⁴ Vychodil. P, 1895, s. 59

⁸⁵ Vychodil. P, 1895, s. 59

nebyla doposud zveřejněna. České obecnstvo má příležitost, aby účastenstvím vyznalo lásku a vděčnost autorovi, který si ji nejplnějším měrou zaslouží.

Zvon 5, 1904-05, č. 1, str. 14-15

Jan Lier

Nový svazek sebraných spisů Svatopluka Čecha obsahuje „Písně otroka“, „Modlitby k Neznámému“ a dvě větší básně: „Sekáči“ a také „Sníh“.⁸⁶

„Písně otroka“ se podle slov recenzenta rázem staly majetkem celého národa, dočkaly se již tolika vydání jako žádná jiná kniha obrozenecké literatury. Bylo by zbytečné poukazovat k převratnému významu písní, těch silných a mohutných zpěvů, které budí národní hrdost. Stejně tak není zapotřebí upozorňovat na citovou hloubku „Modliteb k neznámému“. I ony se českému národu zalíbily a vycházejí v souborném vydání již potřetí. O půvabné básni „Sníh“, o poetické pohádce, která vánočním kouzlem opřádá drsný život, bylo promluveno již v prvním ročníku tohoto Zvonu 1901, str. 310.⁸⁷

Nová báseň „Sekáči“ poprvé vyšla v roce 1903 v „Květech“. Při jejím čtení, jak recenzent uvádí, je možno si vybavit báseň anglického básníka Ed. Gosse: Leží v trávě, kde se básník zaměřuje na mladé sekáče, lásku jednoho z nich, hrající si děti a vnímá otevřeně krásu života.⁸⁸ Čechova báseň ale není čistou lyrikou, je to spíše obraz života, který je barevný, plný ruchu a protkaný hovory, modlitbami, písněmi i meditacemi. Je to skladba podobného rázu jako jeho báseň „Bouře“. Způsob, jakým Čech stmeluje dohromady všechny ty poetické živly, děj, reflexy i dramatický dialog v celek tolik půvabný Čecha tolik charakterizuje a je mu vlastní. Báseň začíná krásným oslovením českých luhů a hájů, příchodem sekáčů, kteří se louku chystají pokosit. Básník sedí pod mohutným dubem a sleduje jejich písně, odhaduje tok jejich myšlenek, dívá se na jejich práci, odpočinek, lásku i hněv. Když zazní klekání, naslouchá jejich doznívajícímu zpěvu. Když se vracejí z pole do vsi, upíná na všechno své glosy i meditace myslitele hluboko cítícího s pracujícím lidem. Tyto meditace patří k nejkrásnějším částem celé skladby, uchvacují svou čistotou a krásou básnické řeči, hloubkou jejich procítění. Již od „Lešetínského kováře“ známe, jaké básně umí mistr psát. Vlastně jako by samy zpívaly. A v těch modlitbách sekáčů, v jejich hovorech, v té kráse zlatých lánů i v celém vzduchu, kterým je báseň obklopena, cítíme naši domácí vůni a tep

⁸⁶ Lier, J, 1904-05, s. 14

⁸⁷ Lier, J, 1904-05, s. 14

⁸⁸ Lier, J, 1904-05, s. 14

českého srdce. Postavy z této básně jsou lidé čeští, ke kterým se naše srdce dobrovolně hlásí, jejich svízele, strasti i radosti jsou přeci ohlasem většiny z nás. Celek je prostým, půvabným obrázkem, idylkou. Ve vzpomínkách pod starým dubem před námi letí celé české dějiny, živě se dotýkají sociálních nesrovnalostí, báseň bdí v duchu dnešní doby, v dnešních strastech. Takto ryze česká s odlesky minulosti, a přesto moderní se nám jeví báseň génia Čechova, který by neměl zapomínat, že je nás mnoho, kteří mu tak věrně a rádi nasloucháme.⁸⁹

Přehled 4, 1905-06, č. 33, str. 583-584

V. Flajšhans se svou knihou podle recenzenta snaží vyplnit mezeru novější literární historie, protože dosud nebyla napsána větší práce, která by kromě podrobnějších životopisných dat rozebírala také povahu díla Svatopluka Čecha.⁹⁰

Za pomoci básníkových vzpomínek, které jsou rozesety v jeho poezii i próze a za pomoci některých jeho vrstevníků líčí Flajšhans v první části knihy Čechovo dětství jeho rodný kraj, dospívání, léta na gymnáziu a literární začátky, píše o rozmachu tvůrčí činnosti, jejím skonu a básníkových šedinách. Horlivě zaznamenává nejjarnější záliby i první pokusy budoucího spisovatele, nezapomíná vyjmenovat jeho učitele včetně jejich dobrých i špatných vlastností, rektory Klementinské koleje. Ze starých školních záznamů vyhrabává témata českých i německých úkolů a také čísla kapitol římských a řeckých klasiků, ze kterých Čech musel hledat svá slovíčka. Snaží se zjistit jaké téma a jaký klasik měl na jeho mysl vliv. Stejně tak zaznamenává některé příhody ze života. To vše svědčí o velké sběratelské pili a budoucí spisovatelé, kteří o Čechovi budou psát, budou jistě Flajšhanzovi vděční za to, že zaznamenával různá data, která by jinak upadla v zapomnění. Zklamání ovšem budou asi ti, kteří v díle hledali ucelený Čechův básnický obraz.⁹¹

V první části knihy recenzent píše, že nám chce spisovatel ukázat Čecha jako člověka. Ale co tady vlastně vidíme? Nejprve hochu, studenta, pak množství číslic, dále populárního literáta, který nemá rád spolčenost, ale proud vnitřního života teče zcela mimo. Nikde si nepřečteme přesné vymezení rysů básníkovy povahy ani charakteristiku jeho duševního rozvoje ani žádné vlivy na utváření jeho básnické podstaty. To, co spisovatel podává, jsou pouze drobečky sebrané z básníkovy života.⁹²

⁸⁹ Lier, J, 1904-05, s. 15

⁹⁰ Autor neznámý, 1905-06, s. 583

⁹¹ Autor neznámý, 1905-06, s. 583

⁹² Autor neznámý, 1905-06, s. 583

Stejně tak povrchní je i literárně-kritická část Flajšhansovy knihy. Základní vlastnost Čechovy knihy shledává Flajšhans ve sklonu ke snění, s nímž souvisí velká záliba jeho v malbě krajiny, lidí a budov. Útěk před realitou do říše snů se jeví také v častém líčení minulosti a budoucnosti, kontrastem pak mezi skutečností a snem vzniká u Čecha hojně používaná parodie a karikatura. Povahou svého díla je Čech romantik z Byronovy školy.

Čech nechce podrobně analyzovat, pokud nám vytýká některé vady nebo nedostatky, zdá se, jako by to činil jen nedopatřením.⁹³

Česká osvěta 2, 1905-06, č. 6, str. 116

Svatopluk Čech od V. Flajšhans je významná životopisná práce k básníkovu jubileu. V prvním oddílu nazvaném Člověk recenzent píše, že je zde líčena rodina a domovina Svatopluka Čecha, jeho dětství, studentská léta i rozvoj jeho literární činnosti. V oddílu nazvaném Dílo autor básníka charakterizuje. Sestavil zde úplnou bibliografii Čechových prací, která zaujímá celých 72 stran. Studie je pak zakončena několika citáty z básníkových děl.

Účel tohoto spisu říká autor hned na začátku. Má být jakýmsi inventářem pro všechny, kteří o tomto velkolepém básníkovu budou psát. Práce na této studii byla obtížná už jenom tím, že žádná veřejná pražská knihovna nemá úplné kolekce Čechových spisů.

Snad toto připomenutí bude stačit k tomu zahanbujícímu faktu, že není jediná knihovna, která by chovala zcela úplný odkaz jednoho z našich největších básníků. Dr. Flajšhans podle recenzenta předkládá slušnou řadu studií o Čechovi, pozoruhodná je také řada překladů. Čechova kolekce, pokud ji někdy uskuteční některá česká knihovna, byla by sama krásnou knihovnou a ještě hezčím památkem Čechova šedesátiletého jubilea.

Zlatá Praha 25, 1907-08, č. 25, str. 294-295

A. B. Dostal: Za S. Čechem

Odešel Svatopluk Čech, spisovatel, který tak plaše a nenápadně žil, píše Dostal. Zbylo po něm jenom slavné a přijímané literární dílo, jen čistá a drahá vzpomínka jeho prostého a vzácného života. Zbylo jenom smutné vzpomínání. A to všechno dohromady, nebo i každého

⁹³ Autor neznámý, 1905-06, s. 583

zvláště je tolik, že zajistí trvalou vděčnost budoucnosti. Neboť ten, kdo jenom na chvíli mohl spatřit jeho modré oči, do života se mu dostal přísvit tichého a teplého obšťastnění.⁹⁴

Malý bílý domek nad Trójí jako by letos kvůli Čechově smrti najednou zchudl. Pod rozkvetlými stromy na jeho zahradě již nikoho sedět nevidíme. Ten skromný obyvatel bílého domku odešel a již se nevrátí. Svatopluk Čech zemřel.⁹⁵

Kolik je lidí, kteří mohou říci, že znali Svatopluka Čecha? Že jejich vztahy k němu byli intimnější? Mimo dva, tři přátele jenom pramálo, alespoň z posledních let.⁹⁶

Bylo až překvapující, kolik lidí odpovědělo: „Nevím, neznám, nestýkal jsem se se Svatoplukem Čechem osobně.“ Bylo to překvapivé, a přece přirozené, když vzpomene, jak dlouho žil Čech mimo Prahu a jak moc se vyhýbal všemu, co souviselo se společností a veřejným životem. Ani Alois Jirásek, který, dalo by se říci, že byl Čechovi niterně blízko, nemá až na jedno nebo dvě setkání na něj trvalejších vzpomínek.⁹⁷

V souboru Čechova díla je také báseň, kterou napsal pro paní Otýlii Sklenářovou-Malou. Není smutným zjeven jen posledních let to okázalé útočení na významné osobnosti, nevyjímaje divadelní. Tomu podle recenzenta nebyla ušetřena ani Otýlie Sklenářová - Malá. Když si A. B. Dostal přečetl tuto Čechovu báseň, která vznikla po Pivodově útoku na zmiňovanou umělkyni, spěchal za paní Sklenářovou s předpokladem, že mu jistě napíše pěkné vzpomínky na básníka, který se jí tenkrát tak temperamentně a s váhou vlastního literárního jména zastal. Bylo nanejvíc překvapující zjištění, že ona dáma se se Svatoplukem Čechem vůbec nepoznala, ačkoli po tom toužila. Nechtěla se vtírat do jeho soukromí a Čech jak známo se stykům spíše vyhýbal. Vyměnili si pouze pár dopisů, ale znala dobře jeho sestru Zdenu.⁹⁸

Svatopluk Čech a Otýlie Sklenářová - Malá, dva představitelé vrcholného umění v té době, se neznali. To je dokladem Čechovy povahy - plaché, skromné, nehledající styky a také je nepotřebující.⁹⁹

O Čechově plachosti a jeho vyhýbání se veřejnému, společenskému životu bylo napsáno už hodně. Pokud se jednalo o nějaké literární věci, sešel se jen v nejnútnejších případech s někým z literárních kruhů a zase tiše a rychle odešel. Tyto schůzky odbýval

⁹⁴ Dostal. A. B., 1907-08, s. 294

⁹⁵ Dostal. A. B., 1907-08, s. 294

⁹⁶ Dostal. A. B., 1907-08, s. 294

⁹⁷ Dostal. A. B., 1907-08, s. 295

⁹⁸ Dostal. A. B., 1907-08, s. 295

⁹⁹ Dostal. A. B., 1907-08, s. 295

většinou na ulici, v parku, málo kdy chodil do kavárny, nebo dokonce domů. I ředitel Národního divadla pan prof. G. Schmoranz viděl Čecha dvakrát v životě. Když byl Čech v divadle, přišel i odešel tiše, s nikým se nebavil, ničím na sebe neupozorňoval. Čech si nepřál být poznán.¹⁰⁰

Zlatá Praha 25, 1907-08, č. 25, str. 290-91

O. Hostinský: Za S. Čechem

Když se O. Hostinský dozvěděl o smrti Svatopluka Čecha, vybavil se mu najednou sled vzpomínek obletujících pevnou a klidnou postavu muže velkého ducha a dobrého srdce. Hostinský říká, že není schopen vybrat jednotlivé črty, které by nyní čtenáři sdělil, stejně tak nyní nemůže charakterizovat Čechův profil, to musí ponechat povolanejším a snad i pozdější době, která bude na Čecha pohlížet s klidem a objektivností, se kterou on pohlížel na náš přítomný život. Hostinský si je jist, že budoucí historik potvrdí to, co cítila velká část našeho tehdejšího národa, a to, že Svatopluku Čechovi právem náleží významné místo mezi činiteli našeho kulturního ruchu za poslední desetiletí, náleží mu právem čestné místo vedle nejlepších a největších mužů té doby.¹⁰¹

Každý ví, že Svatopluk Čech se sám nikdy o veřejnou přízeň neucházel, že se vždy vyhýbal veřejnému vystupování, různým poctám i vyznamenáním. Každý ocenil tuto skromnost a zároveň zásadovost. Shoda mezi básníkovou osobou a jeho tvorbou je naprosto dokonalá.¹⁰²

Mnoho lidí zná jeho verše, někteří viděli jeho podobiznu, ale kolik lidí třeba jen jednou zahlédlo ho osobně? Proč žil v ústraní a vyhýbal se lidem? Kdo zná jeho verše, ví, že nemůžeme hovořit o nějaké nelásce k lidem. Šlechtné srdce plné soucitu mluví z každé jeho řádky.¹⁰³

Snad v dobách jeho mládí bychom se podle recenzenta mohli domnívat, že byl Čech ostýchavý a oddávat se nadějím, že si na společenský život přivykne. Ale nebylo tomu tak. Čech měl své místo v literatuře, neměl osobních odpůrců a bojácný také nebyl, a přece v těchto dobách se společnosti straněl snad ještě více než v létech gymnazijních, kdy alespoň neunikl různým slavnostem a zábavám a šel si dokonce i zatančit. Jen jedna věc by ho sblížila

¹⁰⁰ Dostal. A. B., 1907-08, s. 295

¹⁰¹ Hostinský. O, 1907-08, s. 290

¹⁰² Hostinský. O, 1907-08, s. 290

¹⁰³ Hostinský. O, 1907-08, s. 291

se společenským životem zejména tím pražským, a to, kdyby tuto potřebu pocítil jako umělec jako básník. Kdyby byl přesvědčen, že tím získá něco pro své umělecké tvoření.¹⁰⁴

Čech byl znamenitým pozorovatelem. K tomu měl výborný bystrý zrak a dobrou paměť pro každý zvláštní rys osob i předmětů, se kterými se třeba setkal jen náhodou. Třeba jenom několika slovy Čech dovede zachytit obraz barvitý i plastický nejen povahy, ale také vzhled osoby, o které hovoří, včetně okolí, čímž získává pevný podklad pro všechno další.¹⁰⁵

Chtěl být pozorovatelem objektivním a nestanným, ne lhostejným, ale přesným a spravedlivým a nad to všechno miloval svobodu. Uprostřed života by ho leccos strhlo nebo svázalo, proto hledal jistou distanci od světa, která by vyhovovala i jeho umělecké individualitě. Tu našel a dokonce v ní dovedl také setrvat. Jeho láska k samotě byla jeho moudrostí jak životní, tak uměleckou. Jeho básnické dílo je tak silně prostoupeno jeho žitím, že by z něj zbyly jen trosky, kdybychom chtěli vyloučit to, co v něm podává ze svých čistě osobních a všedních zkušeností a zážitků. Vznikla by krásná poetická čítanka, kterou by se naše literatura mohla chlubit, ale zmizel by literární celek, který v sobě obráží velikou a ctihodnou povahu, který je také cenným kulturněhistorickým dokumentem pro poznávání dvou našich pokolení.¹⁰⁶

Čtenáři vědí, na co je naráženo. Na jeho spisy, do kterých veršem nebo prózou uložil vzpomínky na svoje mládí a na svou rodinu.¹⁰⁷

Koloběh života umožnil O. Hostinskému poznat tak významného člověka, a to nejen jako spolužáka z gymnázia a práv, ale bylo mu dopřáno poznat také jeho rodiče. O prázdninách roku 1867 spolu s Čechem putovali přírodou a krajinou, navštívili i Milešovku, Teplice a Litoměřice, tedy kraje, ke kterým Čech ve své i pozdní tvorbě tolik lpěl.¹⁰⁸

Svatopluk Čech byl člověk, který si i u svých přátel vrstevníků dovedl získat nejenom upřímnou náklonnost, ale i hlubokou úctu.¹⁰⁹

Zvon 12, 1911-12, č. 6, str. 93

Studie vývoje a díla S. Čecha:

¹⁰⁴ Hostinský. O, 1907-08, s. 291

¹⁰⁵ Hostinský. O, 1907-08, s. 291

¹⁰⁶ Hostinský. O, 1907-08, s. 291

¹⁰⁷ Hostinský. O, 1907-08, s. 291

¹⁰⁸ Hostinský. O, 1907-08, s. 291

¹⁰⁹ Hostinský. O, 1907-08, s. 291

Opakovat, že Čech je dovršitelem uměleckých a lidských snah Nerudova pokolení a básníkem národního obrození je podle recenzenta pohodlné a zadruhé také dost nesprávné. Je veliký nesmysl si myslit, že naše národní obrození je u konce!

Česká kultura 2, 1913-14, str. 1-5

Arne Novák: Adamité S. Čecha

V temných hlubinách, kde se spojuje mladická vášnivost tlumených smyslů s chlapeckým idealismem, domovem a knihou, rodí se první velké dílo Svatopluka Čecha nazvané „Adamité.“ Jeho tvůrčí pralátkou, jak píše recenzent, je mocná básnická vize, která inspirovaného básníka takřka přepadá. Postavy, které se tu vynořují, řadí se v kontrasty ideologické a rétorické a posléze poklesají na řečnická schémata. Příval vzpomínek z velmi rozsáhlé básníkovy četby zaplavuje dílo a strhuje ho k dějovým a psychologickým zkřiveninám. „Adamité“ jsou zrozeni z mladické inspirace, skrývají mnohé slovní i obrazové dekorace, vášnivý zážitek poety, který se zmítá mezi naturalismem a idealistickou kázní.¹¹⁰

Svatopluk Čech podle Nováka dvakrát s otevřeností promluvil o koncepčním tajemství „Adamitů“. Poprvé v prologu básně, který bývá omylem přikládán za pouhou básnickou přízdobu tradičně epického vzývání Múzy. Mocný sluchový vjem se valí k básníkovi stále jasněji, až se mění v malebnou vizi, kde se jasno střídá s temnotou.¹¹¹ Svatopluk Čech ve třetím oddílu zlomkových a téměř nestylizovaných „Dávných vzpomínek“ načrtl komentář k tomuto předzpěvu, kde pravidelným střídání krátkých a dlouhých vokálů a pádností přesného trochejského chodu docílil účinné zvukomalby. K roku 1873 zaznamenává postupný vznik „Adamitů“ a líčí postup první koncepce způsobem, který se shoduje nejenom se zprávami, které nám sám zachoval o inspiraci „Bouře“ nebo „Václava z Michalovic“, ale i se Schillerovými, Ludwigovými a Hebbelovými záznamy o tvůrčím básnickém procesu. Chaotickou pralátkou díla nejsou dějové obrysy nebo seskupení postav, ale něco daleko iracionálnějšího. Jakýsi podvědomý prvek, smyslový vjem, který se tlačí z neznáma do imaginace, kde zvolna nabývá na určitosti tím, že z oblasti sluchové přešel do říše zrakových vjemů.¹¹²

Svatopluk Čech píše velmi názorně a přesně, zvláště jedna látka se mu vracela nejčastěji. Nejdříve to byl spíše jen jakýsi hudební prvek. Básník, jehož pozdní díla jsou sotva

¹¹⁰ Novák. A, 1913-14, s. 1

¹¹¹ Novák. A, 1913-14, s. 1

¹¹² Novák. A, 1913-14, s. 2

více než lehkou a pohodlnou kombinací vzpomínkových motivů, je v mladosti přímo unášen živelnou inspirací, které se nedovede ubránit, ale které se vzdává tak, jako když propadáme milostné vášni či horečné nemoci. Dvě inspirace bojují o jeho básnickou bytost. Živel zvukově hudební je primární a záhy se do popředí tlačí prvek barevně zrakový, mohutná změt' světů a stínů i světelných efektů. „Adamité“ a jeho počáteční „Bouře“ jsou díla, která si jsou uměleckými hodnotami hodně vzdálena, ale vzešla ze stejných ohnivých koncepčních vrstev pro Svatopluka Čecha typických. Jakmile však k inspiraci přistoupila vědomá, soustavná, umělecká práce o básnickém díle, otevřely se hluboké mezery mezi naivním cyklem písní a romancí a epejí smyslových a ideových vášní.¹¹³

Při výběru určité dějinné látky Čech prožívá stejnou nejistotu jako v básnických začátcích.¹¹⁴ V roce 1873 zvítězila látka domácí: česká historie, české dějiny.

Co se týče básnické formy, Čechovy „Adamité“ souvisí s Meissnerovým „Žižkou“.¹¹⁵

Kompozice prvního obrazu, kde v zelené a husté tmě pralesa básník seskupil rozmařilé ženy v odrazu od bronzově snědých svalů mužských, nedovede utajit svou schematičnost. Dvě skupiny jsou posunuty do popředí. První je soustředěná kolem dětské Lility a představuje mladost v bezhříšném životním pocitu. Druhá skupina pak ztělesňuje hedonistický naturalismus, jak jej prostřednictvím Meissnera přijal.¹¹⁶

Česká kultura 2, 1913-14, str. 28-32

Arne Novák: Adamité S. Čecha

Rázný redaktor Lumíru Jan Neruda apeloval na malého básníka Svatopluka Čecha, aby pokračoval v díle. Čech tedy hlasu autoritativnímu a zároveň svůdnému uposlechl, ačkoliv to není pro něj úkol snadný. První koncepční vzrušení již totiž vyprchalo a živá názornost bouřlivých dějů v jeho obraznosti pomalu vyhasla. Před začátkem druhého zpěvu básně stojí Svatopluk Čech jako by před dílem úplně novým, opuštěn živelnou a vizionářskou inspirací.¹¹⁷

Tuto puklinu už básník nedokázal podle Nováka zacelit. Počínajíc druhým zpěvem je těžiště jeho skladby zcela přesunuto. Původní konflikt mezi materialistickým hédonismem Adamitů a křesťanským rigorismem Táborů je zatlačen srážkou obou směrů v obci adamitské.

¹¹³ Novák. A, 1913-14, s. 2

¹¹⁴ Novák. A, 1913-14, s. 2

¹¹⁵ Novák. A, 1913-14, s. 3

¹¹⁶ Novák. A, 1913-14, s. 4

¹¹⁷ Novák. A, 1913-14, s. 29

Do skladby vniká nejedna literární reminiscence, avšak i takto lze poznat, že novými ohnisky Adamitů se staly dva motivy, často již v Čechových prvotinách nadhozené a zřejmě související s jeho osobními prožitky. První z nich je připjat k postavě Adamově a rozvádí osvobození mladého idealisty od negace a záporného nihilismu, který ničí a poškozuje plnost života. Druhý motiv potom dramatizuje očištěním padlé dívky, která velmi strádá vědomím viny. Jeho nositelkou je Sulamit. Oba tyto motivy nepostupují souběžně, ale navzájem se proplétají a vytvářejí vlastní dějový základ dalších zpěvů Adamitů.¹¹⁸

Česká kultura 2, 1913-14, str. 50-53

Arne Novák: Adamité S. Čecha

Následující základní motiv, který po přesunutí kompozičního těžiště ovládl dějovou náplň „Adamitů“ je podle Nováka typickým námětem romantické problematiky: osud Sulamity, která bojuje o Adama se stejnou vášnivostí, s jakou Adam bojuje o idealistické životní klady, není než Čechovskou variací případu, kde se dívka očišťuje láskou. Tímto problémem se zabývali dva francouzští dramatikové Victor Hugo a Alexandr Dumas.¹¹⁹

Svatopluk Čech, jak píše Novák, mohl dobře znát tyto francouzské prototypy vykoupení padlé ženy láskou, které na českém jevišti zdomácněly, a proto Sulamitin příběh směřuje jinak. A to k německému klasickému a romantickému básnictví.¹²⁰

Němečtí básníci, ke kterým se Svatoopluk Čech přiklonil, komponují efektní a příliš odvozenou figuru Sulamitinu, ovšem patří vesměs mezi hlasatele zpráv smyslnosti, které důsledně protestují proti asketické křesťanské mravouce. Veliký praotec tohoto nového evangelia, který v popředí své první tragédie posunul nadživotní postavu prokleté kurtizány, a který epilogu své poslední tragédie dal vyznět trojzpěvem hříšnic, tu dal motiv hlavní. Podobnost je zde přímo evidentní. Ne ovšem slovná, ale psychologická.¹²¹

Česká kultura 2, 1913-14, str. 66-68

Arne Novák: Adamité S. Čecha

Složitějšího erotického děje podle Nováka nedovedl Čech vytvořit ani v „Adamitech“. Nebyl totiž erotikem a život srdce znal jenom z plaché dálky. Již na počátku své dráhy byl

¹¹⁸ Novák. A, 1913-14, s. 29

¹¹⁹ Novák. A, 1913-14, s. 50

¹²⁰ Novák. A, 1913-14, s. 50

¹²¹ Novák. A, 1913-14, s. 51

však už tvůrcem milostných miniatur koupajících se v záři něhy a čistoty, jaké tak často v jeho próze obdivujeme.¹²²

Tyto erotické motivy, které v „Adamitech“ nacházíme, celek oddalují od původní živelné koncepce ještě mnohem větší měrou, než jakou filozofické a reflexivní prvky ukazují k pozvolnému sestupu, který skladba prodělala.¹²³

Básnický útvar, do kterého Svatopluk Čech dovedl s mladistvou smělostí vměstnat troje různorodé živly, které se dělí o jeho tvůrčí bytost - problémová ideologie, slovesná malba a řečnická výmluvnost - byl ustálenou formou nejenom v západoevropské poezii, ke které se „Adamité“ řadí, ale i v pomáchovském českém verši, který v nich nachází nového rozkvětu.¹²⁴

Svatopluk Čech se, jak Novák píše, nepřimyká k cizímu vzoru, ale vrcholí u něj i domácí byronská tradice, která po Máchově průkopném činu a po některých Fričových scestných pokusech dosahuje v Čechách v padesátých a šedesátých letech extensivního rozkvětu Hálkovými lyrickoepickými básněmi. Uměleckou intenzitu Čechova slovesného činu vysledujeme nejlépe, pokud porovnáme „Adamity“ s některým z reflexivních eposů Hálkových, ve kterých současníci vídali mistrovské kusy českého výpravného básnictví.¹²⁵

Čech hned však svým prvním dílem Hálda v mnohém přebíjí. Už nepoměrně vyšší než jakékoli lyricko-epické skladby Hálkovy, je umělecký cíl Čechových „Adamitů“. U Hálda je jediné pásmo nesložitěho děje, u Čecha je zde řada motivů, které se proplétají motivisticky a názorově.¹²⁶

Karel Hynek Mácha kdysi pronesl prorocké slovo: „*Až Laru v Mnichu překonám, obrátím se do Čech a zůstanu se svými básněmi navždy doma.*“ Avšak právě zde se k závaznému dědictví přihlásil mladistvý Svatopluk Čech a to ihned, jakmile postoupil od řady písňových romancí k epice vyššího slohu a jednotnější formy.¹²⁷

Své básně v „Adamitech“ po ruce s Palackého „Dějiny“ připíná k určitému datu, které našel u historika. Snaží se soustředit všechny děje tak, aby vyplnil mezeru několika

¹²² Novák. A, 1913-14, s. 66

¹²³ Novák. A, 1913-14, s. 66

¹²⁴ Novák. A, 1913-14, s. 66

¹²⁵ Novák. A, 1913-14, s. 66

¹²⁶ Novák. A, 1913-14, s. 67

¹²⁷ Novák. A, 1913-14, s. 67

dnů, o kterých mluví letopisec. Charakterizuje mnohé historické postavy v duchu doby, ačkoliv dekorační zájem a jakákoliv detailně popisná záliba jsou mu dosud cizí.¹²⁸

Česká kultura 2, 1913-14, str. 89-91

Arne Novák: Adamité S. Čecha

Pouhá pozornější četba Čechových „Adamitů“ podle Nováka ukazuje, že popisně výtvarné partie oproti částem výpravným a hlavně dialogickým zůstávají v menšině. I letmá, povrchní charakteristika kterékoli figury dokládá, že postavy nejsou vystiženy tváří nebo gestem, ale slovem a heslem, básník „Adamitů“ je charakterizován jako mistr slovesné malby. Takový slovesný malíř, který s takovou rozkoší a vervou na své paletě mísí prudké a tvrdé barvy pro nádherné scény, měl nesporně veliké nadání a velmi energický výtvarný postřeh. Svatopluk Čech již v „Adamitech“ hledal souhrn dějové intonace a atmosférické nálady. Střídá denní doby, mračna i výjevy na obloze.¹²⁹

Jenom málo se v „Adamitech“ podle recenzenta ozve osudný názvuk samoúčelného a ryze dekoračního popisu, který zastaví děj a přetrhne dialogický proud.¹³⁰

Řečnickým slovem přesvědčivé síly a důrazného spádu chtěl Čech vystihnout hluk a hyb temné a osudné bouře, ve které k němu zahučela inspirace celé skladby. Na několika místech v básni jsou použity řečnické prostředky, úmyslně zkrácená básnická zvolání, dramatické stupňování, a to všechno proto, aby verši zadunělo opojení bouří, bitvou nebo vražděním. To je jedno křídlo Čechovské rétoriky. Řečník, který ví, jak přesvědčit, strhnout, přebírá epikovi úlohu a nutí jej, aby se spokojil pouze se slovesnou malbou, která má hodnotu režijních návodů a scénických poznámek. Na vlastní výpravné podání, které je praosou každé epopoje, pak takto nezbyvá ale místa. Dějový postup pak vážne a stává se vleklým.¹³¹

Ale Čech zná ještě rétoriku jiného rodu, která nesouvisí s původní zvukově hudební inspirací básně, ani neprozrazuje sklon k proměnění děje v dramatický dialog, ale naopak. Máme na mysli jeho zálibu vkládat do básně dlouhé problémové debaty. Jeho umělé stupňování nebo dokonce opakování motivů mění řeči ve skvostný kus slovního aranžérství. Zde se rétor stává do služeb problematika a ideologa, ovšem bez skromného povědomí o své

¹²⁸ Novák. A, 1913-14, s. 68

¹²⁹ Novák. A, 1913-14, s. 89

¹³⁰ Novák. A, 1913-14, s. 89

¹³¹ Novák. A, 1913-14, s. 90

účelné podřízenosti. Takže později slyšíme jenom vznosné vystupňování hlasu, ale obsah uniká.¹³²

Jeviště 1, 1920, č. 50, str. 566-569

Arne Novák: Lešetínský kovář

Čechova epika se podle slov Nováka často ocitá na pomezí dramatického básnictví. Ve vrcholných chvílích dějového napětí, kdy se vůle hlavního hrdiny střetává s názory, básník stupňuje dialog a upravuje je až k divadelní deklamaci. Mnohem méně se básník pokouší o složitý dramatický úkol, a to o srážku nebo tragické vyrovnání dvou nebo tří vůlí, které se vybíjejí v oblasti myšlenkové nebo občansky činorodé, zpravidla se pak spokojují řečnickým řešením. Vlastní svět tragična zůstal podle recenzentových slov tomuto básníkovi, muži harmonického řešení v podstatě cizím. Kde se mu nepodařilo vyvést bloudící či trpící postavy z jejich osudového labyrintu, dal jim zahynout raději živelnou náhodou než nutností obsaženou v jejich rozhodnutí a dějové logice. Od „Adamitů“, přes „Evropu“ až k „Václavu z Michalovic“ převládá harmonie.¹³³

Pro tuto základní Čechovu nedramatičnost se jeho dílo asi jen stěží stane předmětem živějšího zájmu. Je zvláštní, že do nejčastějšího styku s českými jevišti vešla právě jeho díla, kde je dramatičnosti nejméně: „Ve stínu lípy“ a „Lešetínský kovář“. Byl by omyl, kdybychom „Lešetínského kováře“, dílo plné společenskopolitických zápasů, prohlásili za zcela nedramatické. Můžeme říci, že by se více hodilo spíš pro zpracování dramatikovo než idylické. Kovář z Lešetína stojí již od začátku před námi hotov. S přímočarou rozhodností odmítá opustit svou kovárnu a domov. Lešetínský kovář nezakolísá ani na okamžik, je lhostejný k hmotným výhodám. Jeho strohost postrádá teplou lidskost a tím také dramatické vzrušení. Při zaměření na tuto postavu Svatopluk Čech zanedbal propracování ostatních figur, které pro něj byly spíše zosobněním principů než živými lidmi. Postavy jsou málo charakterizovány a tím pádem málo vysvětleni ve svých vztazích ke kováři. Tato zběžnost podání nikde nebije tolik do očí jako ve vztahu mezi kovářem a Václavem, který má nejdřív funkci milostného nositele, ale nakonec rozhodne o vyřešení kovářovy nadosobní pře. Až to vypadá, že přináší rozluštění, kterého nebyl básník schopný z dějové logiky.¹³⁴

¹³² Novák. A, 1913-14, s. 90

¹³³ Novák. A, 1913-14, s. 567

¹³⁴ Novák. A, 1913-14, s. 567

Libreto, které v roce 1903 napsali Pavel Nebeský a Edvard Šimek pro Stanislava Sudu, přimyká se co nejtěsněji k Čechové básni a skládá se z úryvků i citátů. To, co libretisté k Čechově látce přidali ze svého, nikterak neposloužilo celku, ale tyto motivy se dovedly uhájit i v pozdějším zpracování látky životního práva.¹³⁵

Úctou k básníkovu slovu a duchu nešetřil Ladislav Novák, když v roce 1919 skládal libreto k opeře Karla Weisse.¹³⁶

Časově mezi těmito dvěma librety vznikly tři hry určené pro lidová jeviště. Lidová hra o čtyřech dějstvích od Tomáše Hubeného, o třech jednáních od Marie Kuhnlové a činohra o třech dějstvích od Edvarda Šimka. Ani jeden z těchto spisovatelů nechtěl tvořit samostatné dílo, ale jednoduše prózou zpracovat slavnou epickou báseň. Mimo jiné však i správce pokus o svedení kovářovi Libušky vrací se ve všech dramatech poměrně nevkusně.¹³⁷

Tento přílišný zájem o intimní život podružných i hlavních osob způsobil značnou újmu sociálně politickému proniknutí látky, o které šlo Čechovi především. Jediný E. Šimek postřehl, že v tom jaksi spočívá vlastní mysl „Lešetínského kováře“ a zdůraznil to ve své politicky aktuální činohře.¹³⁸

Topičův sborník 11, 1923-24, sv. 5, str. 233

Václav Brtník: Literární přehled posledního období

K Čechovým dílům pro mládež se podle Brtníka také zařazuje pěkný výbor z humoresek „Humor venkova“, který uspořádal oddaný vykladač, dokonalý znalec a vydavatel básníkovy díla profesor Ferdinand Strejček a svými karikaturami dozdobil V. Rada.

Časopis pro moderní filologii a literaturu 14, 1927-28, č. 1, str. 74-75

K. Polák

Účel knihy po stopách Svatopluka Čecha naznačil autor Josef Kubín podle slov Poláka již v úvodu. Skromně určuje její poměr k významným dílům literatury o Čechovi. Je možné říci, že v první polovině knihy autor mohl podat více než glosy, které jsou zaprvé výpisy z Čechových děl a zadruhé životopisnými výpisy o Čechových známých. Autor shromáždil dosti bohatý materiál, který se ale dal zužitkovat i jinak než pouze životopisně. Kdyby

¹³⁵ Novák. A, 1913-14, s. 568

¹³⁶ Novák. A, 1913-14, s. 568

¹³⁷ Novák. A, 1913-14, s. 568

¹³⁸ Novák. A, 1913-14, s. 568

v popředí Kubínova díla stál zájem o dílo Čechovo a ne zprávy o sobě, mohl tu být souborně probádán básníkův vztah k přírodě, jeho mysl a cit.¹³⁹ Zde by bylo třeba proniknutí kritiky na básnické dílo. Jen nesměle a plaše někdy uteče kritická poznámka, když autor vysloví domněnku, že přírodní elementy jsou u Čecha leckdy také jenom dekorací, jakousi papírovou kulisou. Zde je zapotřebí kritického ohledání a vniknutí, ale to autor neudělal. Sebral pouze materiál, který nabádá k revizi tohoto předmětu. I tak ale z jeho soudu vyplývá pravda, a to, že Svatopluk Čech není tzv. plnokrevným venkovanem, ale poměšťačelým panským dítětem z venkova.¹⁴⁰

Mnohem pestřejší informace podává třetí část: Intimní kapitoly, kde se v záplavě nicotnosti utápějí důležitější osobní zprávy. I zde musíme vytknout, že Kubín pro životopis zapomíná na samotné Čechovo dílo. Nejsou důležité Čechovy romány z jeho života. Důležitý je spíš vliv tohoto příběhu na jeho dílo. Je zde mnoho detailů, které snad dokreslují kontury Čechova zjevu, ale nijak podstatně nepřispívají k jeho podobizně.¹⁴¹

Kniha je psaná slohem Čechovy rétoriky. Obsah i sloh svědčí o tom, že autor Čechově podobě mnohem více podlehl, než ji zvažil a pochopil. Kniha je projevem vroucího sběratele a obdivovatele.¹⁴²

Zvon 29, 1928-29, č. 8, str. 112

Václav Brtník: Památky po S. Čechovi

Památky po Svatopluku Čechovi byly podle Brtníka díky laskavosti básníkovy sestry Zdeňky Čechové věnovány jako dar k desátému výročí republiky československého státu. Byly právě převezeny do univerzitní knihovny v Praze, která je bude zabezpečovat až do dne, kdy bude možno v nově upravených místnostech v Klementinu instalovat vedle dosavadního muzea Jaroslava Vrchlického i muzeum Svatopluka Čecha. V muzeu bude umístěna hlavně Čechova knihovna 2 835 svazků. Vedle české literatury je zde velmi hojně zastoupena také literatura polská a ruská. Muzeum zachovává i jiné památky po básníkovi, jako jsou všechny rukopisy jeho děl, osobní dokumenty, rodinnou i literární korespondenci atd. Dále také nábytek z básníkovy pracovny, album s podepsanými fotografiemi členů Máje, zlaté medaile, věnce, umělecky provedené diplomy čestných členství, portréty, fotografie literární i rodinné i

¹³⁹ Polák, K, 1907-08, s. 74

¹⁴⁰ Polák, K, 1907-08, s. 75

¹⁴¹ Polák, K, 1907-08, s. 75

¹⁴² Polák, K, 1907-08, s. 75

různé osobní památky. Dokonce i křestní kabát Svatopluka Čecha je zde dochován. Otevření Čechova muzea při pražské univerzitní knihovně bude oznámeno včas.

4 Porovnání oblastí a dobový kontext

4.1 Resumé četnosti a žánrů 19. století

Svatopluk Čech se narodil 21. 2. 1846 v Ostředku u Benešova. Po gymnáziu vystudoval práva a pouze krátce se věnoval advokátní praxi. Z této reality všedního dne utekl k výhradně autorské činnosti. Národní vědomí se u Čecha budilo a utvrzovalo již v dětství. O Palackém, Trojanovi nebo Riegrovi Čech slýchal velmi často, jeho otec si dokonce dopisoval s Havlíčkem. Ve svých dílech se zabýval otázkou národa, inspiroval se husitskými idejemi jako symboly boje proti národnímu útlaku, slovanskou myšlenkou. Okolím byl považován za velkého vlastence a stal se spoluzakladatelem časopisů Květy, Ruch, také přispíval do Světozoru a Národních listů. Ač byl v autorské činnosti velmi aktivním, uznávaným a velice oblíbeným literátem, jeho povaha byla velmi samotářská a introvertní, ve společnosti byl vidán pouze výjimečně.

V pokročilém věku přestal publikovat, usadil se v ústraní, uzavřel se do sebe a zemřel 23. 2. 1908 v Praze na Novém Městě.

Svou rétorickou výmluvností, uhlazenou formou a dokonalým jazykem významně obohatil české básnictví.

První ohlas na Čechovu tvorbu nacházíme již v roce 1868, tedy v jeho dvaadvaceti letech. Jednalo se o kritiku v časopise Světozor. Pro lepší přehled přikládám tabulku:

19. století:

Rok	Počet recenzí	Převažující žánr	Další žánry
1868	2	kritika	
1869	2	inzerát	
1872	1		
1873	3	zpráva	glosa
1874	15	zpráva	provolání
1875	1	zpráva	
1876	1	popis	
1877	1	zpráva	

1878	8	zpráva	článek, glosa, poznámka
1879	13	zpráva	článek, glosa, poznámka
1880	25	zpráva	článek, glosa, poznámka
1881	14	zpráva	článek, provolání
1882	12	zpráva	článek
1883	10	zpráva	glosa
1884	18	zpráva	článek, povídka
1885	15	zpráva	článek, poznámka, glosa
1886	20	zpráva	článek, poznámka
1887	17	zpráva	článek
1888	25	zpráva	článek, přehled, poznámky, povídka
1889	12	báseň	pojednání, úvaha, studie, zpráva
1890	14	zpráva	humoreska, úvaha, recenze, poznámka
1891	10	zpráva	článek, glosa
1892	7	zpráva	článek, fejeton
1893	18	zpráva	článek, poznámka, báseň
1894	10	zpráva	studie
1895	38	zpráva	poznámka, studie, komentář, úvodník, referát, oznámení
1896	27	zpráva	článek, medailon, poznámka
1897	3	zpráva	
1898	10	zpráva	článek, poznámka, glosa
1899	11	poznámka	fejeton, referát, zpráva

Zájem o Čecha se zvyšuje pomalu. Až rok 1874, kdy je spisovateli osmadvacet let, je napsáno patnáct recenzí na jeho knihy. Následující roky se, co se četnosti týče, ocitají v útlumu. Roku 1878 zájem o něj ale začíná dlouhodoběji stoupat. Čechovi je třicet let, je přibližně v polovině svého života. Roku 1880 bylo napsáno pětadvacet, 1885 patnáct, 1890 čtrnáct a 1895 dokonce osmatřicet ohlasů na jeho díla. Jako hlavní druh žánru převažovala zpráva, k těm méně psaným pak patřil článek, glosa, povídka, poznámka, medailon, fejeton, přehled i úvodník.

4. 2 Resumé četnosti a žánrů 20. století

20. století:

Rok	Počet recenzí	Převažující žánr	Další žánry
1900	5	poznámka	článek, báseň
1901	6	poznámka	zpráva
1902	4	poznámka	
1903	8	zpráva	referát, poznámka
1904	1		
1905	5	poznámka	zpráva, vzpomínka
1906	60	zpráva, poznámka	medailon, fejeton, sloupek, článek
1907	12	zpráva	poznámka, popis, glosa
1908	206	zpráva	článek, fejeton, přehled
1909	41	zpráva, vzpomínky	fejeton, článek
1910	26	zpráva	článek, glosa, poznámka
1911	10	poznámka	zpráva, pojednání
1912	11	poznámka	zpráva, přehled
1913	25	zpráva	článek, fejeton
1914	3	článek	
1915	4	studie	medailon, fejeton
1916	4	fejeton	
1917	6	článek	
1918	16	článek	fejeton, poznámka, glosa
1919	1	fejeton	
1920	11	článek	poznámka, studie, fejeton
1921	24	zpráva	poznámka, oznámení
1922	14	zpráva, poznámka	článek
1923	17	zpráva	glosa, poznámka
1924	10	zpráva	
1925	12	článek	polemika, fejeton
1926	14	poznámka	zpráva, článek

1927	8	poznámka	zpráva, báseň
1928	20	zpráva	poznámka, fejeton
1929	9	zpráva	článek
1930	10	zpráva	poznámka, článek
1931	5	zpráva	poznámka
1932	1		
1933	30	zpráva	fejeton, poznámka, glosa, sloupek
1934	7	zpráva	článek, studie
1935	16	zpráva	článek, poznámka, studie
1936	5	zpráva	studie
1937	8	zpráva	poznámka, úvaha, sloupek
1938	13	zpráva	článek, glosa, poznámka
1939	24	zpráva	poznámka, článek, sloupek
1940	19	zpráva, článek	poznámka
1941	14	poznámka, článek	glosa, zpráva
1942	6	glosa	
1943	1	fejeton	
1944	8	poznámka	zpráva, vzpomínka
1945	3	zpráva	poznámka
1946	3	glosa	
1947	1		
1948	2		
1951	1		
1956	3		
1960	1		

Počátek 20. století se nesl ve znamení v průměru pěti recenzí ročně. Změnil se také žánr, místo zprávy začaly převládat poznámky. Zpráva stejně s poznámkou se psala i v roce 1906, kdy se počet Čechových ohlasů dostal k šesti desítkám. Následující rok to bylo něco málo přes deset, ovšem z celé historie nejvíce se o Svatopluku Čechovi psalo roku 1908, tedy v rok jeho smrti. Bylo napsáno dvě stě šest ohlasů a hlavním žánrem se opět stala zpráva, vedlejšími pak článek, fejeton nebo přehled. O rok později docházíme k číslu čtyřicet jedna

ohlasů a vedle zprávy se nejvíce psaly vzpomínky. Tak veliký zájem o jeho osobu jako v roce 1908 se již nikdy nezaznamenal. Rok 1914-17 se jeho ohlasy počítají spíše na jednotky, mezi lety 1918-41 v průměru na desítky. Převažují žánry zpráva, méně poznámka nebo článek. Od roku 1942 začíná Čech upadat spíše v zapomnění, kritiky na něj se píše už jen zřídka. Zprávu, jako dosavadní nejčastější žánr vystřídala glosa, fejeton nebo poznámka. Vůbec poslední kritika je zaznamenána v roce 1983 a napsala ji J. Janáčková.

4.3 Charakteristika Čechových děl v 19. století

Rok 1879 přináší na Čechovu tvorbu samou chválu. Tento rok František Chalupa napsal, že profesor Bílý na odboru Besedy Umělecké vytknul Čechovy povídky „Jestřáb contra Hrdlička“, „Zastavená povaha“, „Výlet do Charvátska“ a „Oblaka“. Byly jím charakterizovány jak vcelku tak i v jednotlivých částech jako originální jako povídky, které se vyznačují uhlazeností a jemností úmluvy a elegancí v kompozici. Jako bonus se pak jevílo ještě to, že děj je zasazen do naší rodné české krajiny.¹⁴³

B. Čermák taktéž pozitivně charakterizoval druhé vydání Čechových „Povídek, arabesek a humoresek“. Podle Čermáka jsou nejčistší poezií, která dělá Čechův humor neodolatelným.¹⁴⁴ Čech se úspěšně vyhýbá přehnané drsnosti a komice děl. „Poslední vánoční povídka“ a „Tiché řemeslo“ překypují půvabnými obrazy. Výtky se ale dočkaly humoresky „Šílenec“ a „Dobrý skutek“, kde se ukázala Čechová přílišná lhostejnost k uspořádání díla. Čermák tvrdí, že jeho poetické formy je na anekdoty takového druhu škoda.¹⁴⁵

Roku 1880 František Chalupa napsal, že Jindřich Metelka spisovatele vidí jako bystrého člověka, který si je vědom svých předností i nedostatků. V povídkách „Člověk, který vydal básně“, „Mezi knihami a lidmi“, „Jabloň“ nebo „Kalobotika na cestách“ dobře referuje o nešvarech ve společenském životě, literatuře, v našem městě i na vesnici.¹⁴⁶

Neruda Čechovu „Novou sbírku veršovaných prací“ pokládá za kytici, ve které čtenáři nachází radost, jeho úsudek o ní je velmi lichotivý. Čech je podle Nerudy plodným autorem, nazývá ho dokonce miláčkem obecenstva, vidí ho jako výjimečného člověka, jehož sláva je stále intenzivní, ba naopak sílí. Čech klade důraz na český jazyk, dokáže vyjádřit nejpodrobnější myšlenky, v čemž je veliký půvab. Používá prosté a zároveň smělé formy,

¹⁴³ Chalupa. F., 1879, s. 239

¹⁴⁴ Čermák. B., 1879, s. 127-128

¹⁴⁵ Čermák. B., 1879, s. 128

¹⁴⁶ Chalupa. F., 1880, s. 71

tropy i obrazná pojmenování, přesto jsou jeho básně čisté a jasné. Je veliký pozorovatel a myslitel.¹⁴⁷

I B. Čermák kladně hodnotí „Novou sbírku veršovaných prací“. Čpí z ní klid, svěžest, hloubka myšlenek. Verše jsou jazykově ryzí. Výtka je snad jen k osnovám, kde shledává vady v rozčlenění. Chybí mu zde vynalézavost. Tím trpí například „Evropa“. I v „Čerkesu“ vládne jistá nucenost. „Ve stínu lípy“ je komponována pěkně, „Žižka“ je pak prací téměř dokonalou.¹⁴⁸

Otakar Mokrý tvrdí, že v „Nové sbírce veršovaných prací, v básni „Evropa“ veškeré Čechovy výrazné rysy vystupují do popředí. Je jím objektivní líčení údajů, epický klid i plnozvuč mluvy. „Ve stínu lípy“ vynikají dobrým líčením krajiny našeho venkova, „Elegie na hrob Havlasův“ pak zase popisem jižní přírody.¹⁴⁹

Jan Herben roku 1881 charakterizoval „Václava z Michalovic“ jako báseň, která svou velkolepostí převýšila vše, co kdy u nás epického bylo napsáno.¹⁵⁰

V roce 1884 neznámý autor o Čechových dílech „Adamité“, „Evropa“, „Čerkes“, „Slávie“ a „Dagmar“ napsal, že z nich cítí jemný humor, ušlechtilou lásku k zemi a veliký rozhled v dějinách svého národa. Navíc je velice dobře zvládnut český jazyk. Čechova próza i poezie zní vznešeně a lahodně. Svatopluk Čech je považován za klasika nynějška. „Lešetínský kovář“ je povídka obrovského národního významu. Patří mezi díla ušlechtilá, povznášející a zcela jistě naplňuje své národní poslání.¹⁵¹

Leandr Čech o povídce „Ve stínu lípy“ v roce 1886 prohlásil, že nám Čech ukázal pole českých hrdinů a zaměřil se na venkovské zátiší, v jehož kontrastu pak bohatě líčí úchvatné kraje kavkazské přírody. Schulz o této básni řekl následující: „*Náš český venkov v odpolední slunečné a teplé chvíli nedělní září před námi veškerou svou malebností. Některá místa této Čechovy básně rovnají se nejpěknějším částem novověkých epopéjí národních, pana Tadeáše a Hermanna i Dorotey*“. „Ve stínu lípy“ není národní epopéjí, ale protože je to tak čistá a jasná poezie, zůstane velmi oblíbenou.¹⁵²

Josef Vejchodský o „Václavovi z Michalovic“ napsal, že pro látku na tuto knihu Čech opět sáhl do českých dějin, a to konkrétně do pobělohorského období. Nyní ale však ještě

¹⁴⁷ Neruda. J., 1880, s. 1

¹⁴⁸ Čermák. B., 1880, s. 231

¹⁴⁹ Mokrý. O., 1880, s. 362-364

¹⁵⁰ Herben. J., 1881, s. 158-160

¹⁵¹ Autor neznámý, 1884, s. 25-26

¹⁵² Čech. L., 1886, s. 374

šťastněji než v „Adamitech“. Osnova básně je vydařená a děj se vyvíjí přirozeně. Vytýká snad pouze to, že druhý zpěv měl splynout s prvním, aby se důraz kladl na důležité momenty, na kterých závisí postup události. Prožitek z básně také ruší to, že básník překročil veškerou pravdu a šetrnost způsobem, kterým charakterizuje jezuity. Je málo urážek, které by se ve „Václavovi z Michalovic“ neobjevily. Básnickovy narážky se týkají i samotné víry.¹⁵³

Václav Kubíček báseň „Čerkes“ považuje za jednu z nejcennějších epických básní. Látku na tento příběh si básník přinesl z pouti po Kavkaze v roce 1874. Dílo je pěkným uceleným dojmem z cesty.¹⁵⁴

„Humoresky, satiry a drobné črty“ byly v roce 1887 charakterizovány jako dílo vzbuzující národní senzaci, vlastenecký a literární účinek, svědčí o svém geniálním původci. Je zde myšlenková hloubka i básnické kouzlo, které toto dílo staví do první řady. Čech si vybral látku z českého života a propůjčuje jí umělecký půvab, naplňuje ji vznešeným duchovním obsahem.¹⁵⁵

Jan Korec roku 1889 hovoří o „Nových písních“ jako o díle, které je národem čtené a dobře přijímané. Čech se dokázal zmocnit srdcí lidu, dokázal pojmenovat to, co chtěly říct tisíce rtů. Není mnoho takových básní, které by k našemu citění přiléhaly tak těsně jako právě Svatopluka Čecha.¹⁵⁶

František Bílý je názoru, že počátek roku 1889 slibně zahájil Svatopluk Čech se svými „Jitřními písněmi“. Čech pronikal do širších vrstev společnosti, jeho síla myšlenek ovlivňovala mládež tolik, že zanedlouho nastala potřeba dalšího vydání „Jitřních písní“. Ve skladbě „První struna“ básník čistě a vznešeně uchopuje lásku k vlasti. V Čechově tvorbě je doposud velmi málo oceněna jeho zásluha o rozšíření českého myšlenkového obzoru i obohacení jazykové a básnické formy. „Nové písně“ čtenáři odhrnou mnoho krás.¹⁵⁷

O „Kratochvilné historii o ptáku Velikánu Velikonoviči“ roku 1890 Josef J. Vejchodský napsal, že vzdává hold básnickově fantazii, jelikož čtenář ani na chvíli nevychází z rozmanitého dojmu.¹⁵⁸

P. Vychodil roku 1894 popsal „Zpěvník Jana Buriana“ jako vlasteneckou báseň, která ale právě v tomto směru dojíká méně, jelikož místy chce spisovatel své přesvědčení o věcech

¹⁵³ Vejchodský. J., 1886, s. 369-373

¹⁵⁴ Kubíček. V., 1887, s. 110-111

¹⁵⁵ Autor neznámý, 1887, s. 734

¹⁵⁶ Korec. J., 1889, s. 186-187

¹⁵⁷ Bílý. F., 1889, s. 140-157

¹⁵⁸ Vejchodský. J.J., 1890, s. 52-55

národních vštípit do hlavy takřka násilím. Proto také mluví zřetelně, ovšem dojem zaostává daleko před cílem. Řečnický ráz čtenáře unáší spíše pryč. Po veršové stránce je ale báseň velmi zdařilá, co se slovosledu a volby slov týče, Čechova práce je mistrovská. Slova plynou lehce a přirozeně.¹⁵⁹

P. Vychodil také v letech 1895 o Čechových „Písniích otroka“ prohlásil, že síla této básně by mohla být nepochybná, ale: „biče svist a pouta chřest“ zní téměř odevšad, a to už čtenáře unavuje. Čech se i zde inspiroval jinými kraji. Nešlo mu o pletí jiných barev, ale o naši pleť - bílou, ovšem toto napodobování všude dobře nedopadlo. Základními motivy jsou tělesné i pohlavní otroctví, dále duchovní, které má právě tolik podob, že je nemožné, aby je básník vystihl stejnými slovy tak jako třeba hesla opačná: svobodu a volnost. Proto nás tyto hrůzy, ačkoli líčené silnými slovy, dojmají méně a pro tužby otroka, kterými ani on sám přesně neví, co chce, se sotva nadchneme.¹⁶⁰

Roku 1898 neznámý autor v Národních listech napsal, že jméno Svatopluka Čecha se na scéně objevilo před třiceti roky. Čech své myšlení zasvětil českému národu, který tolik miluje. K lidem promlouvá nadaný básník, a to vytříbenými slovními výrazy. Již generace se kochaly jeho tvorbou a další generace ještě zcela jistě budou. Čech je nyní v plné síle tvoření, je to básník, který si lásku a vděčnost od čtenářů bez pochyby zaslouží.¹⁶¹

4. 4 Dobový kontext 19. století

Na konci 19. století se umělci začali odvracet od rozumu a tíhli postupně ke křesťanství a svému nitru. V umění tak nastal odklon od realismu a pozitivismu k obraznosti. Mladí literáti se v této době nezajímali o sociální či politické dění, ale vyznávali ideu umění pro umění, tvořili pro sebe a úzký okruh náročných čtenářů. Do české literatury začaly pronikat směry především z Francie, mezi něž patřil impresionismus, symbolismus, dekadence nebo secese.

V 90. letech 19. století v české literatuře nastupuje nová generace, která pod názvem Česká moderna vedla spory z generací starší. S nástupem nových směrů dozníval realismus a naturalismus, který kladl důraz na mluvený jazyk. Svatopluk Čech byl právě jedním z těch, kteří se společně s Aloisem Jiráskem, Vilémem Mrštíkem či Gabrielou Preissovou těšili

¹⁵⁹ Vychodil. P., 1894, s. 410-412

¹⁶⁰ Vychodil. P., 1895, s. 58-59

¹⁶¹ Autor neznámý, 1898, s. 3

největší popularitě. Oblíbené byly povídky v novinách a časopisech. Vedle největších a nejznámějších novin jako Hlasu národa či Národních listů mezi nejdůležitější patřila periodika jako Rozhledy, Naše doba nebo Osvěta.

4. 5 Charakteristika Čechových děl ve 20. století

Jan Lier v roce 1904 napsal, že „Písně otroka“ se dočkaly již mnoha vydání a staly se majetkem celého národa. V básni „Sekači“ jsou podle Liera nádherné meditace, které uchvacují čistotou a krásou řeči básnické. Dílo je půvabným obrázkem, venkovskou idylkou. Charakterizuje Čecha jako spisovatele, kterému český národ tolik věrně a rád naslouchá.¹⁶²

V rok Čechova úmrtí, tedy 1908, vystává mnoho děl vzpomínajících na jeho osobu. Jedním z autorů, kteří o Čechovi psali, byl i A. B. Dostal. Charakterizoval ho jako člověka, který žil nenápadně a plaše, avšak nyní z jeho prostého a vzácného života zbylo jen slavné literární dílo. Píše o něm jako o člověku, který byl velmi uzavřený do sebe a měl velmi málo blízkých přátel, vyhýbal se veřejnému životu. Jeho povaha byla plachá, skromná, nevyhledávající mezilidské kontakty a styky.¹⁶³

O. Hostinský o Čechovi tentýž rok řekl, že to byl muž velkého ducha, dobrého srdce, pevné a klidné postavy. Viděl Čecha jako postavu, které právem patří čestné místo mezi činiteli našeho kulturního života za poslední desetiletí, náleží mu čestné místo mezi největšími muži té doby. Byl skromný a zásadový. Z každé jeho řádky mluví ušlechtilé srdce plné soucitu. Byl významným pozorovatelem, pár slovy dovedl zachytit barvitý obraz. Pozorovatelem byl objektivním a nestranným. Byl spravedlivým a nejvíce svobodným.¹⁶⁴

Arne Novák roku 1913 o Svatopluku Čechovi řekl, že psal velmi názorně a přesně. V díle „Adamité“ se inspiroval zvukově hudebním živlem, dále barevně zrakovým. Vytknuty jsou však snad jen erotické motivy, které celek oddalují od původní koncepce. U Čecha vrcholí domácí byronská tradice. Je charakterizován jako mistr slovesné malby. Do básně vkládá dlouhé problémové debaty, kde ale slyšíme pouze vznosné vystupňování hlasu a obsah uniká.¹⁶⁵

¹⁶² Lier. J., 1904-05, s. 14-15

¹⁶³ Dostal. A. b., 1907-08, s. 294-295

¹⁶⁴ Hostinský. O., 1907-08, s. 290-91

¹⁶⁵ Novák. A., 1913, s. 1-5

Arne Novák roku 1920 vytýká Čechovi jakousi nedramatičnost jeho děl, díky které se jen těžko stane předmětem živějšího zájmu a jako zvláštnost se mu jeví skutečnost, že jevištně byla zpracována díla, kde je dramatičností paradoxně nejméně.¹⁶⁶

K. Polák roku 1927 Čecha charakterizoval neplnokrevným venkovánem, ale poměšťačelým panským dítětem z venkova.¹⁶⁷

4. 6 Dobový kontext 20. století

Počátek 20. století byl věnován převážně překladům z francouzštiny, ruštiny nebo severských zemí. Začala dozrávat další nová generace autorů narozených v 70. a 80. letech 19. století, jejichž poezie začala být ovlivněna anarchismem. V próze starších autorů převažoval realismus, mezi tím, co mladší autoři ve vyprávění objevovali nové prvky, jakými byl příklon k ich-formě či užití polopřímé řeči. V prvních letech 20. století postupně umírají hlavní představitelé ruchovsko-lumírovské generace, mezi které patřil právě Čech, Julius Zeyer, Josef Václav Sládek, Jaroslav Vrchlický a naopak vrcholí tvorba autorů realistických prozaiků, kam řadíme Aloise Jiráska, Zikmunda Wintera, Karla Klostermana a další.

4. 7 Pozitivní a negativní názory na Čecha

I přesto, že na Svatopluka Čecha bylo pohlíženo velmi pozitivně, negativní názory na jeho tvorbu se také objevily. V roce 1879 B. Čermák vytknul jakousi lhostejnost k uspořádání díla v humoreskách „Šílenec“ a „Dobrý skutek“,¹⁶⁸ 1880 pak tentýž autor shledal vady v rozčlenění v „Nové sbírce veršovaných prací“.¹⁶⁹ Roku 1886 Josef Vejchodský napsal o tom, že básník ve „Václavovi z Michalovic“ překročil jistou šetrnost vůči jezuitům a je názoru, že narážel i na samotnou víru.¹⁷⁰ P. Vychodil roku 1894 o Čechovi prohlásil, že ve „Zpěvníku Jana Buriana“ chce přesvědčení o národních věcech vtlouci čtenářům téměř násilím, stejně tak inspirace jinými kraji v „Písniích otroka“ podle téhož muže v roce 1895

¹⁶⁶ Novák. A., 1920, s. 566-569

¹⁶⁷ Polák. K., 1927, s. 74-75

¹⁶⁸ Čermák. B., 1879, s. 127-128

¹⁶⁹ Čermák. B., 1880, s. 231

¹⁷⁰ Vejchodský. J., 1886, s. 369-373

nedopadla dobře.¹⁷¹ Arne Novák Čechovi roku 1913 vytkl erotické motivy v díle „Adamité“¹⁷² a roku 1920 i nedramatičnost děl.¹⁷³

Na druhou stranu jeho povídky byly velmi originální, přirozené a jeho poezii tehdejší současníci charakterizovali jako čistou, jasnou a radostnou. Plusem mu bylo oblíbené téma venkova, do kterého svá díla často zasazoval nebo z tohoto prostředí čerpal. Dokonale ovládal český jazyk, čímž se mu podařilo obohatit básnickou i jazykovou formu. Veliké kouzlo mu bylo připisováno v tom, že uměl vystihnout přesně tu myšlenku, kterou chtěl. Z jeho děl dýchal klid a svěžest, jemný humor a především obrovská láska k rodné zemi v čele s dokonalým přehledem o českých dějinách. Možná právě díky tomu ho tehdy považovali za klasika současnosti, viděli ho jako jednoho z největších mužů té doby. Do společnosti sice nechodil, ale přesto ho Neruda, jistě právem, nazval miláčkem obecnstva a výjimečným člověkem, jehož sláva nepominula. S pohledem na jeho knihy, které čtenáře dokážou vzít za srdce, si nejen v té době, ale i dnes obdiv jistě zaslouží.

4. 8 Proměna vnímání děl v čase

„Nová sbírka veršovaných prací“ v roce 1880 byla Nerudou pokládána za jakousi radostnou kytici,¹⁷⁴ podle B. Čermáka z ní čiší svěžest, hloubka myšlenek a klid, výtku má pouze k osnovám, kde shledává vady v rozčlenění.¹⁷⁵ Otakar Mokrý tvrdí, že v této sbírce vystupují do popředí všechny výrazné Čechovy rysy.

Vady v rozčlenění a nedostatek vynalézavosti trápí podle B. Čermáka z roku 1880 i „Evropu“, v „Čerkesu“ pak vládne jistá nucenost.¹⁷⁶ Roku 1884 neznámý autor o těchto básních napsal, že je z nich cítit jemný humor, láska k zemi a rozhled v českých dějinách. Je zde dobře zvládnut jazyk.¹⁷⁷ Václav Kubíček v roce 1887 považoval „Čerkes“ dokonce za jednu z nejcennějších epických básní.¹⁷⁸

„Ve stínu lípy“ je podle B. Čermáka komponována pěkně a podle Otakara Mokrého vyniká dobrým líčením krajiny našeho života. Leandr Čech v roce 1886 o této povídce napsal,

¹⁷¹ Vychodil. P., 1894, s. 410-412, 1895, s. 58-59

¹⁷² Novák. A., 1913, s. 1-5

¹⁷³ Novák. A., 1920, s. 566-569

¹⁷⁴ Neruda. J., 1880, s. 1

¹⁷⁵ Čermák. B., 1880, s. 231

¹⁷⁶ Čermák. B., 1880, s. 231

¹⁷⁷ Autor neznámý, 1884, s. 25-26

¹⁷⁸ Kubíček. V., 1887, s. 110-111

že není sice národní epopéjí, ale protože je tak jasná a čistá. Lidé se k ní stále budou rádi vracet.¹⁷⁹

„Václav z Michalovic“ je podle slov Jana Herbena z roku 1881 báseň, která svou velkolepostí převýšila všechno epické, co kdy u nás bylo napsáno,¹⁸⁰ v roce 1886 už v něm Josef Vejchodský vytkl nesplynutí druhého zpěvu s prvním a také nešetrný způsob, jakým Čech hovoří o jezuitěch a celkově o víře.¹⁸¹

„Nové písňe“, jak píše Jan Korec v letech 1889, byly dobře čtené a přijímané, Čech zde dokázal pojmenovat to, co tisíce lidí chtěly říct.¹⁸² Také František Bílý 1889 říká, že „Nové písňe“ čtenáři odhrnou mnoho krás.¹⁸³

Bílý stejný rok také píše, že „Jitřní písňe“ letošek zahájily velmi slibně. Zanedlouho se objevila potřeba jejich dalšího vydání.¹⁸⁴

Kritikou ale nešetřil P. Vychodil v letech 1895 na adresu „Písni otroka“. Síla této básně mohla být nepochybná, kdyby některé motivy čtenáře nezačaly až unavovat. Hrůzy líčené silnými slovy dojmají méně a pro tužby otroka, kterými ani on sám neví, co chce, se čtenář nadchne jen těžko.¹⁸⁵ V roce 1904 Jan Lier napsal, že toto dílo se dočkalo již mnoha vydání a stalo se majetkem celého národa.¹⁸⁶

¹⁷⁹ Čech. L., 1886, s. 374

¹⁸⁰ Herben. J., 1881, s. 158-160

¹⁸¹ Vejchodský. J., 1886, s. 369-373

¹⁸² Korec. J., 1889, s. 186-187

¹⁸³ Bílý. F., 1889, s. 140-157

¹⁸⁴ Bílý. F., 1889, s. 140-157

¹⁸⁵ Vychodil. P., 1895, s. 58-59

¹⁸⁶ Lier. J., 1904, s. 14-15

Závěr

Účelem této kvalifikační práce bylo rekonstruovat recepční ohlas díla Svatopluka Čecha, postihnout četnost recenzí, změnu jejich žánru v čase a následně pak vytvořit literárněhistorický obraz proměn názorů na jeho díla, a to všechno ve třech rovinách.

V první části práce bylo zjištěno, že Svatopluka Čecha uznávali nejen v době, ve které žil, ale i posmrtně, o čemž vypovídá už jenom počet položek v heuristice, který se zastavil u čísla 1 396. První recenze byla napsána roku 1868, naopak rok 1983 ohlasy na Čecha uzavírá. Zjistila jsem, že největšímu počtu recenzí se v 19. století těšil rok 1895, kdy počet textů, které reagovaly na tvorbu Svatopluka Čecha, dosáhl čísla třicet osm. Jako hlavní druh žánrů převažovala jednoznačně zpráva, následoval pak článek, glosa, povídka a další. Ve 20. století byl výrazný rok 1906, kdy se počet Čechových ohlasů dostal k šesti desítkám. Výraznější byl však ještě rok úmrtí spisovatele, a tedy 1908. V tomto roce spisovatelé vedle textů reagujících na Čechovu tvorbu psali hlavně vzpomínky na život spisovatele a bylo dosaženo dvě stě šesti ohlasů, ve kterých převažovala zpráva, následoval opět článek, fejeton a překlad. Pro lepší přehled a orientaci zde byly vloženy grafy s verbálním komentářem, kde rok 1908 nad ostatními léty velmi silně převažuje. Takového zájmu se osoba Svatopluka Čecha již nikdy předtím ani potom v historii netěšila.

Ve druhém kroku jsem zjistila, že F. Chalupa v roce 1879 u Čecha ocenil originalnost, básnické idealizování obyčejného života i jistou zasazenost děje do české krajiny, stejně tak o rok později nazval Čecha bystrým pozorovatelem, který velmi pěkně ve svých dílech zachycuje nešvary v literatuře i celém společenském životě. Stejný rok byl Čech dokonce Nerudou nazván miláčkem obecnstva. Ovšem v roce 1880 byla na Čecha vznesena první kritika, a to k jeho „Nové sbírce veršovaných prací“, kde podle B. Čermáka byly v osnově shledány vady v rozčlenění a v „Čerkesu“ pak zavládla jistá nucenost. V roce 1886 Vejchodský o osnově „Václava z Michalovic“ promluvil jako o vydařené, ovšem s výtkou, že druhý zpěv měl splynout s prvním. Roku 1890 také Vejchodský vzdal hold básnickově fantazii, jelikož podle jeho slov čtenář v knize „Kratochvilná historie o ptáku Velikánu Velikánoviči“ nevychází z rozmarného údivu. V roce 1895 Vychodil zkritizoval „Písně otroka“ z toho důvodu, že v nich málo cítíme opravdovou bolest. Ve 20. století, a to konkrétně roku 1913 Arne Novák Čecha nazval mistrem slovesné malby a v roce 1920 mu tentýž spisovatel vytkl nedramatičnost „Lešetínského kováře“.

Při shrnutí výsledků ve třetí části z práce vyplynulo, že ačkoli se Čech, ať už za jeho života či po něm, dočkal také výtek a připomínek ke své práci, pozitivní názory v historii jednoznačně převažovaly. Autoři, kteří na jeho díla reagovali, v nich nejvíce oceňovali originalitu, čistotu povídek, radost, klid, svěžest a jemný humor, který z nich dýchal. Velkým plusem pak bylo téma venkova, z něhož Čech často čerpal, jeho láska k mateřskému jazyku i českým dějinám.

Seznam literatury

Primární periodika:

CHALUPA, František. 1879: CHALUPA, František. Vědecký a literární život. *Světozor*, 1879, roč. 13, č. 20, s. 239.

ČERMÁK, B. 1879: ČERMÁK, B. *Česká včela*, 1879, roč. 4, č. 8, s. 127-128

CHALUPA, František. 1880: CHALUPA, František. Vědecký a literární život. *Světozor*, 1880, roč. 14, č. 6, s. 71

CHALUPA, František. 1880: CHALUPA, František. Z umělecké besedy. *Květy*, 1880, roč. 2, č. 4, s. 511-512

NERUDA, Jan. 1880: NERUDA, Jan. Nové spisy naše I. *Národní listy*, 1880, roč. 20, č. 140, s. 1

ČERMÁK, B. 1880: ČERMÁK, B. *Česká včela*, 1880, roč. 5, č. 13, s. 231

MOKRÝ, Otakar. 1880: MOKRÝ, Otakar. *Časopis českého muzea*, 1880, roč. 54, sv. 2, s. 362-364

HERBEN, Jan. 1881: HERBEN, Jan. *Časopis českého muzea*, 1881, roč. 55, sv. 1, s. 158-160

SCHULZ, Ferdinand. 1884: SCHULZ, Ferdinand. *Zlatá Praha*, 1884, roč. 1, č. 1, s. 14-15

DRBOHLAV, Vincent. 1885: DRBOHLAV, Vincent. *Hlídka literární*, 1885, roč. 2, č. 3, s. 39

ČECH, Leandr. 1886: ČECH, Leandr. *Hlídka literární*, 1886, roč. 3, č. 12, s. 374

VEJCHODSKÝ, Josef. 1886: VEJCHODSKÝ, Josef. *Hlídky literární*, 1886, roč. 3, č. 12, s. 369-373

KUBÍČEK, Václav. 1887: KUBÍČEK, Václav. *Hlídky literární*, 1887, roč. 4, č. 4, s. 110-111

NEZNÁMÝ AUTOR. 1887: NEZNÁMÝ AUTOR. *Zlatá Praha*, 1887, roč. 4, č. 46, s. 734

KOREC, Jan. 1889: KOREC, Jan. *Hlídky literární*, 1889, roč. 6, č. 6, s. 186-187

BÍLÝ, František. 1889: BÍLÝ, František. Rozhled po básnické produkci. *Časopis českého muzea*, 1889, roč. 63, sv. 1, s. 140 – 157

VEJCHODSKÝ, Josef. 1890: VEJCHODSKÝ, Josef. Kratochvilná historie o ptáku Velikánu Velikánoviči. *Hlídky literární*, 1890, roč. 7, č. 2, s. 52-55

VYCHODIL, P. 1894: VYCHODIL, P. *Hlídky literární*, 1894, roč. 11, č. 11, s. 410-412

VYCHODIL, P. 1895: VYCHODIL, P. *Hlídky literární*, 1895, roč. 12, č. 2, s. 58-59

AUTOR NEZNÁMÝ. 1898: AUTOR NEZNÁMÝ. *Národní listy*, 1898, roč. 38, č. 287, s. 3

LIER, Jan. 1905: LIER, Jan. *Zvon*, 1905, roč. 5, č. 1, s. 14-15

AUTOR NEZNÁMÝ. 1906: AUTOR NEZNÁMÝ. *Přehled*, 1906, roč. 4, č. 33, s. 583-584

AUTOR NEZNÁMÝ. 1906: AUTOR NEZNÁMÝ. *Česká osvěta*, 1906, roč. 2, č. 6, s. 116

DOSTAL, A.B. 1908: DOSTAL, A.B. Za Svatoplukem Čechem. *Zlatá Praha*, 1908, roč. 25, č. 25, s. 294-295

HOSTINSKÝ, O. 1908: HOSTINSKÝ, O. Za Svatoplukem Čechem. *Zlatá Praha*, 1908, roč. 25, č. 25, s. 290-291

AUTOR NEZNÁMÝ. 1912: AUTOR NEZNÁMÝ. *Zvon*, 1912, roč. 12, č. 6, s. 93

NOVÁK, Arne. 1914: NOVÁK, Arne. Adamité Svatopluka Čecha. *Česká kultura*, 1914, roč. 2, s. 1-5, 28-32, 50-53, 66-68, 89-91

NOVÁK, Arne. 1920: NOVÁK, Arne. Lešetínský kovář. *Jeviště*, 1920, roč. 1, č. 50, s. 566-569

BRTNÍK, Václav. 1924: BRTNÍK, Václav. Literární přehled posledního období. *Topičův sborník*, 1924, roč. 11, sv. 5, s. 233

POLÁK, K. 1928: POLÁK, K. *Časopis pro moderní filologii*, 1928, roč. 14, č. 1, s. 74-75

BRTNÍK, Václav. 1929: BRTNÍK, Václav. Památky po Svatopluku Čechovi. *Zvon*, 1929, roč. 29, č. 8, s. 112

Sekundární literatura:

VLČEK, Jaroslav. 1960: VLČEK, Jaroslav. *Dějiny české literatury III*. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, 1960, s. 401-433. ISBN neuvedeno.

Kolektiv autorů. 2009: Kolektiv autorů. *Literatura pro 3. ročník středních škol*. Brno: nakladatelství Didaktis, 2009, s. 16-17, 28-29. ISBN: 978-80-7358-135-0